

od se v od se v

Kulturni praznik
v znamenju
odprtja knjižnic

Vrtec re
bo dražji

Živahen Prešernov
dan v gradu: Jable

Izlok Kudunc
o življenju v OIC

OKREPČEVALNICA TRZIN

M. Podobnik

Blatna 12, tel.: 162-11-03

Odprto: ponedeljek - četrtek: 6.00 - 22.00
petek - sobota: 6.00 - 24.00

Nudimo: ople malice
jedi po naročilu

Vsak petek živa glasba in odojek

Vabljeni!

Slaščičarna Oger

stari Trzin, Mengeš ca 20'

Nudimo vam veliko izbira posnetih in otroških tort po lupih katalogih;
torte velikosti od 8 kosov naprej, tudi diabetične; domače patice;
razno izdelane damskie piškote in še veliko drugega.
Če želite, vam torto naredimo po sliki, ki jo prinesete s seboj.
ODPRTO VSAK DAN OD 7.00 DO 21.30.
Telefon: 01 564-20-50

Hyle

d.o.o.

Ljubljanska 121, 1236 Trzin, tel.: 01/564-47-47, fax: 01/564-47-48, e-mail: info@hyle.si

PRODAJA:

- ORTOPEDSKIH POSTELJNIH VZMETNIC (na zalogi so štirje tipi vzmetnic v vseh standardnih dimenzijah)
- POSTELJNIH VAKUMSKO STISNjenih VLOŽKOV
- POSTELJNIH VLOŽKOV IZ LATEKSA
- PISARNIŠKIH STOLOV

RTV SERVIS

GORENC s.p., Liparjeva 16, 1234 Mengeš, GSM: 041 644-11

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC manitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustika

Čistilno-vzdrževalni servis
- generalna čiščenja po adaptacijah
- strojno globinsko čiščenje talnih oblog
- obilnejšega pohištva, notranjosti vozil...

Senčila
- lamelne zavese, notranje in zunanje žaluzije,
- aise in rolo zavese, tende in markize...

Montiramo term. efektivne in protivlomne folije
- sungard
- glassgard
- SDI distribution

Slikopleskarstvo
barvanje stanovanj, lasne obline, vinskih odprlin...

clean to beat

ODSEV

BOLJŠI ČASI ZA TRZINSKO KULTURO?

Februar ali svedčan je mesec kulture, pustnih norčij in zimskih šolskih počitnic. Letos za naš kraj lahko rečemo, da je bila večje pozornosti deležna še zlasti kultura, saj smo v Trzinu spet dobili svojo knjižnico, in to v lepih novih prostorih Družbenega centra Ivana Hribarja. Vedno so govorili, da je kultura eden najpomembnejših temeljev narodnega obstoja, pri tem pa posebno vlogo igra pisana beseda. Ocenjujejo, da knjige počasi izgubljajo dvoboj z računalniki, a še vedno je povsem nekaj drugega vzeti v roke dobro knjigo, se udobno namestiti na najljubšem sedišču in se v domišljiji predati razmišljanjem, doživljanjem in spoznanjem junakov zgodb v knjigah. Verjetno knjiga ne bo nikoli povsem izgubila svojega poslanstva, k njeni dostopnosti za ljudi pa še kako lahko pomagajo knjižnice. Upamo, da bo tudi trzinska dobro obiskana. Letos bomo vstopili v evropsko skupnost, zato bo prav naša kultura tista, ki nas bo dela-

la prepoznavne in nam dala korenine. Pravijo, da Slovenci izumiramo. To bi lahko trdili tudi za prvobitne stare Trzince. Ko razmišljam in pišem o tem, sem zaradi tega kar malo žalosten. Ali to res pomeni slovo izrinske in slovenske kulture? V tistem prvotnem smislu verjetno, vendar menim, da v tem primeru ne gre za propad ali izgintotje neke kulture, pač pa za zlitje, pretopitev v neko novo, mogoče tudi bogatejšo kulturo. Nova trzinska kultura postaja nekakšna mešanica nekdanje izrinske kulture in kultur okolij, iz katerih se priseljujejo novi prebivalci, zraven pa ima velik delež še sodobna svetovna kultura, ki vse bolj odstranjuje pregrade, vase srkava nove pridobitve človeštva in vstopa v vse pore sodobnega življenja. Včasih bi želel zaustaviti kolesje zgodovine, vendar takšna moč ljudem ni dana. Zato bi bilo prav, da preden se tisto malo prvobitne trzinske kulture, kolikor jo je še ostalo, ponikne v talinemu loncu novih časov, na neki način poskusimo ohraniti zanamcem tisto, kar se še da, vsaj v spominu, če drugače že ni več mogoče. Vedno je prav, da ima človek, narod, lahko tudi neko območje, svoje korenine v preteklosti. To jim daje tudi boljšo prepoznavnost v množici anonimnih posameznikov.

V Odsevu večkrat poskušamo s pogovori s starejšimi občani ohraniti spomin na nekdanje življenje. Tudi na občini in v še nekaterih drugih ustanovah se trudijo, da bi na neki način zabeležili in ohranili vedenje o tem, kako se je včasih živelo v Trzinu. Upamo, da bo k temu po svoje prispeval tudi novi Center družbenih dejavnosti, saj naj bi v tamkajšnji avli pripravljali različne razstave in še zlasti predstavitev Trzina. Zagotovo pa bo Center obogatil trzinsko kulturo, saj se je že pokazal kot dobro prizorišče za različne prireditve. Tamkajšnja zborovnica, ki je, mimogrede, zelo dobro opremljena, mogoče tudi s takšnimi tehničnimi pripomočki, ki jih organizatorji prireditev ne bodo nikoli izkoristili, je primerna za razna predavanja, monodrame,

3

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnica odgovornega urednika: Mateja Erčulj

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trženje: Jožica Valenčak

lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali sodelavci uredništva: Simon Fink Ingovic, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Petra Musič, Tanja Prelovšek, Mirjam Šilih, Mojca Trček, Jana Urbas, Andrej Zupanc

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1420 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobila brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. marca 2004. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. marca na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_96@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/1)

☎: (01) 564 45 67 ✉: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici

Počitniške radosti

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Tehnične zahteve za poslane članke in slikovni material

Spoštovani bralci! Vse, ki nam pošiljate besedila oz. slike prosimo, da upoštevate naslednja navodila

Besedila naj bodo shranjena v datoteki doc, rtf, txt (lahko tudi na disketi, rokopise sprejemamo izjemoma!). Če besedilo pošiljate po elektronski pošti, ga obvezno priložite kot priponko in ne v telesu besedila. Izogibajte se vsakršnemu oblikovanju besedila (različne pisave, tabulatorji in zamiki pri odstavkih, ...).
Vri fotografiranje z digitalnim fotoaparatom slikajte z visoko resolucijo (fotoaparati na mobilnikih zares ne zadostujejo!).

(nadaljevanje na naslednji strani)

ŽUPANO V KOTIČEK

Teht dneih je v Trzinu završalo. Pojavili so se komunalni nadzorniki, »opazili« nekaj napačno parkiranih avtomobilov in najprej (prva dva tedna) zatikalali za brisalce vetrobranol opomine, kasneje pa tudi že položnice, s katerimi bodo lastniki in vozniki plačali mandatno kazen za prekršek. Menda je bil eden od nadzornikov že deležen groženj z napačdom, predvsem pa so se posamezni občani jasno in glasno zakleli, da Občini Trzin že ne bodo plačevali kazni, četudi se vsi na občini na glavo postavijo. Toliko o pogostio hvaljenem čutu za pravno državo. Ti odzivi pričajo, da ocene, češ da smo Slovenci delavno ljudstvo s poudarjenim smislom za red in disciplino, kakor se radi pohvalimo, niso povsem verodostojne.

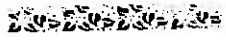
Za kaj pravzaprav pri tej razburiljivi zadevi gre? Občine so v skladu z zakonodajo, ki velja ne le v Sloveniji, dolžne skrbeti za uveljavljanje in izvajanje dela določb Zakona o varnosti v cestnem prometu in dela določb zakonov, ki urejajo področje javnega reda in miru, varstva okolja, javnih služb, graditve objektov ipd. V ta namen je občanam naloženo organiziranje in izvajanje komunalnega nadzora in komunalne inšpekcije, in če občina to dolžnost zanemari ali opusti, ravna nezakonito, predvsem pa prevzame odgovornost za posledice morebitnih kršitev omenjene zakonodaje. Občina Trzin je doslej vprašanje komunalnega nadzora glede na vso-

jo velikost reševala z delno (dodatno) zaposlitvijo enega komunalnega nadzornika, ki je drugače zaposlen v eni od sosednjih občin. Ta nadzornik je del svojih nalog opravljal in tudi opravil, kot je predpisano (npr. skrb za odstranjevanje zapuščenih avtomobilov, opomini za nezadostno urejene žive meje ipd.), ni pa se mogel v zadostni meri posvečati vsem drugim nalogam (kršitve predpisov na področju mirujočega prometa, divja odlagališča odpadkov idr.), stanje v občini pa je postajalo iz dneva v dan slabše. Naj navedem le nekaj primerov: ob prvem hujšem sneženju v letošnji zimi je bilo del ene od ulic v Mlakah nemogoče splužiti zaradi nepravilno parkiranih avtomobilov; zelo pogosto pa prihajajo tudi pritožbe iz JKP Prodnik, da vozilo za odvoz odpadkov ne more do posameznih posod za odpadke. Podpisani sem sam videl, kako je neznan mladi voznik zapeljal čez pločnik in z rožami zasajeno gredo ter parkiral svoje vozilo neposredno pred vhodom v blok, ker se mu je očitno strašno mudilo. Ti pred vhodom v šolo je v zadnjem času vsak dan stalo kar precej avtomobilov, četudi je v bližini prometni znak, ki to prepoveduje in četudi so bili na parkirišču v neposredni bližini še prazni označeni prostori za parkiranje. Ni ravno redko, da je mogoče na eni strani ulice videti avtomobile, parkirane na pločniku, medtem ko so na drugi strani iste ulice, torej vsega pet metrov stran, prazni označeni parkirni prostori. Zgodi se tudi, da je katera od ulic, s pločniki ali brez njih, zaparkirana na obeh straneh, tako da vmes skoraj ni več prostora za srečanje dveh osebnih avtomobilov, povrhu pa so prisiljeni ta nepregledni »stunel« med parkiranimi avtomobili uporabljati kot svojo pot še šolarji, ker je pač pločnik zaseden (Mlakarjeva, uličice na območju T3 itd.). Na Kidričevi že nekaj časa nikdo redno parkira na pločniku, ki je ravno primerno širok za osebni avto znamke Peugeot, pešec pa mora stopiti na cestišče itd. itd. Vsi pa vemo, da so predpisi jasni: vsakdo od nas mora za svoja vozila zagotoviti dovolj prostora na lastnem zemljišču, če je lastnik hiše, v primeru večstanovanjskih objektov pa mora biti dovolj parkirnih mest na t.i. funkcionalnem zemljišču v lasti etažnih lastnikov. Tudi lastniki oziroma uprave gospodarskih subjektov, ki poslujejo s strankami, morajo za svoje stranke in delavce zagotoviti dovolj parkirnih mest. Drugače ne bi smeli dobiti uporabnih dovoljenj in dovoljenj za obratovanje. Žal so jih prav v Trzinu, ne glede na zakonske določbe, mnogi dobili, zdaj pa pričakujejo, da bo občina na svoje stroške zagotovila parkirišča za njihove potrebe. Kot je znano, Občina Trzin, četudi to ni njena dolžnost, želi in poskuša reševati zagate s parkiranjem in je celo pripravljena žrtvovati nekaj javnih površin in sredstev. Tako bomo letos predvidoma že zgradili nekaj parkirišč v tistih delih naselja in OJC, kjer so zagate naj-

hujše. Hkrati pa pozivamo zaposlene v podjetjih, bankah, trgovinah in gostinskih lokalih, naj vendarle za celodnevno parkiranje svojih vozil poskrbijo tako, da ne bodo za ves dan sami zasedali parkirišče, ki bi morala biti na voljo njihovim strankam – spomnimo se na razmere pri Piramidi, pri Mercatorju oziroma banki v Mlakah... Vozniki, ki parkirajo pri Mercatorju in gredo na vlak ali avtobus, bi pač lahko puščali vozila na kakem manj nujnem parkirišču.

Naj zaključim: Družba, ki želi kolikor toliko harmonično živeti, in je mora biti urejena z določenimi pravili (pravni red) in spoštovanje tega reda je ključnega pomena. Seveda vsi lahko rečemo tako, kot je ob svojem protestu zaradi položnice rekla »službenka« edinega povsem trziškega javnega zavoda, češ da se njej vedno zelo mudi, in vedno parkira neposredno pred vhodom v zgradbo zavoda. Toda komu se danes ne mudi? Ali to pomeni, da bomo po vsej vi parkirali neposredno pred vhodi zavodov, ustanov ali trgovin, do katerih se nam je »primudilo«? Pri vsem tem pa gre največkrat samo za to, ali smo pripravljeno narediti 50 ali morda 100 korakov peš. Pa še koristno menda je.

Tone Peršak

BOLJŠI ČASI ZA TRZINSKO KULTURO?

(nadaljevanje s 3. strani)

bahu, kot so gradu véasih tudi rekli, valita tisočlava truma ljudi, priča, da je grad še vedno zasidran v zavesti okoliških prebivalcev kot skupna dobrina. Prav bi bilo, da bi bil tudi obnovljen grad povezan s svojim okoljem in ne bi služil le kmetijskemu centru. V grajskem arhivu in tamkajšnjih dvorinah bi lahko zagotovili mesto za družabno in kulturno dogajanje, pomembno za območje, ki ga je grad nekoč pokrival, seveda pa tudi za širšo okolico.

Ali lahko po vseh teh pridobitvah rečemo, da se trziški kulturi obetajo lepši časi? Verjetno, vsaj pogoji so boljši. Predvsem pa ho to odvisno od nas samih, od tega, koliko se bomo pripravljeli tudi sami žrtvovati in kako bomo podpirali to dejavnost. Nenazadnje tudi za kulturo bi lahko rekli: Kultura so ljudje.

Urednik

Telefonske številke
Občine Trzin so:

564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49

Fax:
564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na internetu:
http://www.obcina-trzin.si/

15. REDNA SEJA OBČINSKEGA SVETA CONA SE BO ŠIRILA, VRTEC NE BO DRAŽJI

Na februarSKI oz. na svoji 15. redni seji je občinski svet Občine Trzin najprej umaknil z dnevnega reda napovedano obravnavo predlogov za odkup zemljišč v lasti občine, nato pa se je posvetil spremembam in dopolnitvam Odloka oazi- dalnem načrtu obrtno- industrijske cone. Župan g. Peršak je najprej pojasnil, da po novi zakonodaji predloga ni mogoče dopolnjevati z novimi temami, ker bi bilo potrebno v takem primeru celoten postopek vrniti na začetek. Predstavnica Regijske razvojne družbe ga. Vera Rutar pa je pojasnila, da so za drugo obravnavo upoštevali vse pripombe iz prve obravnave in da naj bi s spremembami predvsem zagotovili več parkirišč v coni, spremenili namembnost nekaterih parcel in omogočili komunalno opremljanje nekaterih stavbnih zemljišč. Prav slednje je dvignilo največ prahu. Svetniki Liste za zeleni Trzin in Matjaž Erčulj, svetnik SDS, so opozorili, da s spremembami pravzaprav pristajajo na širjenje obrtne cone na območje gozda, ki zdaj loči cono od preostalega dela Trzina. Župan je zaidril, da naj bi bila cona po prvotnih načrtih precej večja, kot je zdaj, in so tista zemljišča, ki jim uradno rešajo območja T- 12 in T-20, že skoraj dvajset let predvidena za pozidavo. Hkrati je poudaril, da s tokratnimi spremembami ne sprejemajo zazidalnega načrta tudi za isto območje, saj tamkajšnje ureditev ureja prostorsko ureditveni načrt oz. PUP. Predstavniki Liste za zeleni Trzin pojasnili ni zadovoljilo, Nataša Chvatal je dejala, da že res, da so lahko za tisto območje pred desetletji predvideli pozidavo, vendar so takrat o tem večinoma odločili predstavniki nekdanje domažlske občine, da Trzinci pri tem nismo imeli prav dosti besede, zdaj, ko imamo svojo občino, bi pa že lahko rekli in tudi opoštevali tisto, kar si sami zares želimo. Trzinci naj bi večinoma nasprotovali nadaljnji pozidavam in širjenju naselja v gozd. Dejala je, da s sprejemanjem sprememb pravzaprav le pripravljajo teren za širitev cone in da je nesmiselno govoriti, da temu ni tako. Če bodo na območjih T-12 in T-20, v skladu s predlaganimi spremembami zazidalnega načrta, uredili električno, vodovodno, plinsko in drugo napeljavno, je povsem jasno, da občinskem svetu čez čas, mogoče že v naslednjem mandatu, ne bo ostalo drugega, kot da se spet vda in usodo tega območja potrdi zazidalni načrt, saj jim bodo povedali, da je bilo tako predvideno že pred dvajsetimi leti in da se je sedanji ob-

činski svet s tem strinja. Župan je ob tem pripomnil, da v Občini ne bi nikamor prišli, če bi vse stvari vsak novi občinski svet obravnaval vse od začetka. Enostavno je treba graditi na že dogovorjenem.

Matjaž Erčulj je sprožil tudi razpravo o igrišču, ki naj bi ga uredili na mestu, kjer je bil v coni prvotno načrtovan bunker. Pred časom so tam že uredili nogometno igrišče, vendar z njim niso zadovoljni sosede. Jasno je, da cona potrebuje tudi prostore za rekreacijo prebivalcev, saj jih je vse več, med njimi pa je tudi precej mladih. Po sedanjem predlogu sprememb namembnosti tistega območja naj bi tam uredili otroško igrišče. V prihodnje bo treba tudi vprašanju zagotavljanja možnosti za rekreacijo tudi drugih prebivalcev v coni namenjati več pozornosti.

Čeprav se predstavniki Liste za zeleni Trzin s spremembami zazidalnega načrta niso strinjali, je občinski svet z večino glasov spremembe potrdil. To pomeni, da lahko v tleh, širih letih pričakujemo nadaljnjo pozidavo t. i. severnega kareja, saj naj bi to, kot je zapisano v obrazložitvi odloka, predstavljalo logično nadaljevanje večinoma že realizirane pozidave obrtno- industrijske cone. Ker pa za zdaj za to območje še niso sprejeli zazidalnega načrta, bodo tam po sprejetem odloku uredili zgolj vse prometne ureditve (ceste, hodnike za pešce, mostove), regulacijo potoka, kanalizacijo (fekalne in meteorne), vodovod, elektroenergetsko omrežje, javno razsvetljavo, ekološki otok. Za oskrbo s plinom bo poskrbel koncesionar — Petrolo d. d., občina pa tudi ni dolžna poskrbeti za opremljanje s telekomunikacijskim omrežjem. Čeprav res niso sprejeli zazidalnega načrta in še niso dovolili pozidave gozda, je sedanji občinski svet za to, bolj kot tisti, ki je pred dvajsetimi leti razmišljal o obsegu OIC, prižgal zeleno luč.

Druga točka dnevnega reda, sprejem odloka o Knjižnici Domžale, v drugi obravnavi ni bila sporna. Vnesli so le nekaj redakcijskih popravkov, ki se nanašajo tudi na spremenjeni položaj krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin. Med drugim je v odloku zdaj zapisano, da Občina Trzin daje zavodu Knjižnica Domžale v upravljanje knjižnične prostore z opremo v Centru Ivana Hribarja v Trzinu. Ob tem pa so svetniki opozorili, da bo treba fond knjig v knjižnici še obogatiti. Povedali so, da so Trzinci v knjižnici že prinašali knjige, vendar naj osebe ne bi zabeležilo, kdo je daroval knjige in od kod prihajajo. Prav bi bilo, da bi se vedelo, da gre za trzinske knjige, ki so jih Trzinci prispevali za svojo knjižnico. Župan je obljubil, da bo

preveril, kako je s to stvarjo, prav tako pa tudi, kako je z naročanjem knjig, ki jih Domžalska knjižnica sicer ima, niso pa v Trzinu.

Na prejšnji seji je, kot smo poročali, občinski svet zadržal predlagano podražitev programov varstva otrok v trzinskem vrtcu. Sestavili so posebno delovno komisijo, ki je podrobno preučila porabo denarja v vrtcu. Pri tem so člani komisije v več primerih ugotovili, da bi se z racionalnejšim trošenjem in gospodarjenjem dalo prihraniti nekaj denarja. Menili so, da cena lahko ostane nespremenjena, saj je število otrok v posameznih oddelkih višje od normativov, stroški pa so izračunani v skladu z normativi. Izračuni so tudi pokazali, da prihodki v trzinskem vrtcu še pokrivajo odhodke. Svetniki so se zavzeli za večji nadzor nad delovanjem vrtca, predlagali so, da naj vodstvo vrtca tudi pozovejo k racionalnejšemu trošenju denarja. Senca na vse skupaj pa je po glasovanju o tem vrigel prihod ravnatelja Zavoda šola in vrtec Trzin g. Franca Brečka. Povedal je, da sta z vodjo vrtca čakala v predprostoru, da bi ju povabili k obravnavi problematike in je šele, ko se mu je zdelo, da že predolgo čakata, potrkal na vrata. Žal je bil prepozno, da bi kar koli rekel v zagovor vodstva vrtca in da bi odgovoril na posamezne očitke.

Naslednje točke so minile brez zapletov. Člani sveta so brez posebnih zadržkov potrdili letošnji delovni program Nadzornega odbora občine, župan pa je člane sveta, kot na vseh sejah, na kratko seznanil s tem, kako potekajo posamezne dejavnosti, predvsem na področju naložb v Trzinu. Med drugim je povedal, da so v osnovni šoli že opravili tehnični pregled in da pri tem ni bilo posebnih pripomb. Gradbena dela so v glavnem dokončana, zdaj prostore opremljajo. Kdaj bodo dobili uporabno dovoljenje, še ni znano, prizidka in njuna ureditev pa bodo nared do novega šolskega leta.

Kot zanimivosti povejmo, da so v občini začeli razmišljati o možnosti, da bi tudi v Trzinu, podobno kot so to že storili v Mengšu in Vodica, poskusili iz globinskih vrtni dobili vodo za svoj občinski vodovod. Po nekaterih predvidevanjih naj bi bilo to cenejše kot posodabljanje vodovodnih povezav s črpališči na Mengškem polju.

Miro Štebe

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERSAKOM CONI SE OBETAJO SPREMEMBE

Na zadnji seji občinskega sveta so sprejeli nekatere spremembe zazidalnega načrta za območje obrtno-industrijske cone Trzin, zato smo se tokrat o tem pogovarjali s trzinskim županom g. Antonom Persakom.

Najbolje, če začnem z zgodovino. Na začetku 80-ih let so v bivši občini Domžale sprejeli dolgoročni načrt, s katerim so določili območje industrijske cone. Prvotna ideja o njenem obsegu oz. rezervacija prostora zanjo je obsegala površino 56 hektarjev, kasneje pa je bilo za cono natančno določeno 33 ha zemljišč in teh 33 ha je v okviru obstoječega prostorskega plana še vedno določenih za pozidavo z objekti obrtno-industrijske cone. To območje je bilo nato razdeljeno na več enot, ki so jih poimenovali: T-11, T-12, T-20 itn. Pravzaprav je bil celotni Trzin razdeljen na takšne enote. Dolgoročni načrt je določal, ali se posamezna območja urejajo z zazidalnim načrtom ali s kakšnim drugim aktom, recimo s prostorsko ureditvenimi pogoji oz. PUP-om. Zakaj so območje industrijske cone razdelili na takšna območja, ki se urejajo z različnimi izvedbenimi akti, na prvi pogled ni prav jasno, gre pa za to, da so predvideli, da bi v coni uredili območja, na katerih bi potekale različne dejavnosti. Na onem območju bi bila tako samo obrtna dejavnost, drugje bi bilo mogoče urediti obrtne obrate s stanovanji, drugje naj bi bila težja industrija in tako naprej. Zazidalni načrt iz leta 1984 je zajel samo del predvidene cone, tam nekje okrog 20 ha. Kasneje sta sledili še dve spremembi tega zazidalnega načrta, ki sta nekoliko razširila cono, vendar še vedno v okviru teh 33 ha. Ta mesec smo sprejeli še eno spremembo zazidalnega načrta,

kjer predvidevamo ureditev še enega pasu mejnega območja, vendar ne na novo kot razširitev cone. To morajo ljudje razumeti. Smo še vedno v okviru 33 ha, ki so določeni kot zazidalno območje industrijske cone. Povedati pa je tudi treba, da en del še vedno ostaja neurejen. To je del, ki bi ga bilo treba urediti s prostorsko ureditvenimi pogoji. Zaradi lažje prevostave naj povem, da gre za območje severovzhodno od sedanje že urejene cone.

Sicer pa te spremembe, ki smo jih sprejeli, urejajo več stvari. Določajo lokacije za parkirišča, zato da bi v coni vsaj do neke mere ublažili problem mirujočega prometa. Pridobili naj bi skoraj 200 novih parkirišč, predvsem vzdolž postopij, ki stojijo v ulici Motnica vzporedno s štiriipasovno cesto proti Ljubljani, nekaj novih parkirnih prostorov naj bi dobili tudi ob Piramidi. Spremembe omogočajo tudi spremembo namembnosti nekaterih parcel. To smo storili na zahtevo lastnikov ali pa zato, ker ni bilo več potrebe, da bi dojučeno parcelo uredili tako, kot so nekoč zahtevali predpisi. Konkretno gre pri tem za parcelo, ki je bila prej predvidena za zaklonišče, ker pa zdaj to ni več potrebno, naj bi na tistem mestu uredili otroško igrišče. Urejamo tudi eno od podobmočij ob sedanji meji cone. Gre za območje T-11, medtem ko območje T-20 zdaj ne urejamo, saj je to potrebno urediti s prostorsko ureditvenimi pogoji. Naj pa še enkrat poudarim, da sta obe območji že od leta 84 predvideni kot zazidljivi.

Ko ste ravno spreminjali namembnost nekaterih območij, me zanima, zakaj niste spremenili tudi namembnosti parcele, na kateri stoji objekt s hišno številko Motnica 1, ki je med ljudmi bolj znan kot grad ali graščina. Ker tisto območje ni predvideno za stanovanjsko pozidavo, zdaj kupci v tistem objektu stanovanj ne morejo legalizirati oziroma njihova vselitev ni zakonita. Kot ste omenili, tisti objekt leži na območju, kjer stanovanjska gradnja ni dovoljena. Ko smo sprejemali program priprav sprememb, ta problem ni bil izpostavljen tako, kot je zdaj, in ni bil uvrščen med sedanje spremembe. Z novim zakonom o urejanju prostora, ki je začel veljati 1.1. 2003, pa vstavljanje naknadnih sprememb v postopek ni mogoče. Če bi to želeli, bi morali ponoviti celoten postopek in ga začet od začetka. Če bi šlo za spremembo, ki bi zadevala urejanje mirujočega prometa, bi bilo to mogoče, v tem primeru pa to ni. Program priprav mora namreč natančno opredeliti, kaj se bo s spremembo urejalo. Da bi celotni postopek vračali na začetek, bi bilo tisto pred zdajci nemiselnost. Naš občinski svet je spremembe zazidalnega načrta sprejel, če bi želeli sprejeti spremembo namembnosti istega prostora pa bi se morali zdaj lotiti samo te spremembe.

Novi zakon določa, da sprememb zazidalnega načrta, razen če ne gre za izrazite interese občine, občina ne predlaga, ampak jih predlaga zainteresirani investitor. Gre namreč za to, da je postopek povezan z določenimi stroški in če je neki investitor na določenem območju pripravljen kaj spreminjati, naj to plača.

Osnovna težava pri tem je, da tisto območje ni namenjeno stanovanjski gradnji. Tudi prvo gradbeno dovoljenje, ki ga je investitor dobil, je bilo namenjeno gostilni skemu objektu. Kasneje so dovoljenje spremenili tako, da je bilo na tistem območju mogoče zgraditi poslovne apartmaje. Kasneje je prišlo do prekvalifikacije teh apartmajev v stanovanjske apartmaje, vendar je tudi v tem primeru šlo za zgolj omejeno število apartmajev, mislim da za deset, in to le v enem nadstropju. Zdaj so ti apartmaji zgrajeni v treh nadstropjih in jih je več kot pedeset. To pomeni, da v veliki meri za črno gradnjo in v veliki meri za drugačno namembnost, kot je določena v gradbenem dovoljenju. Povrhu vsega pa vse skupaj tudi ni usklajeno z normativi, ki so določeni za stanovanjsko gradnjo.

Rešitev problema vidim v tem, da nekdo vloži vlogo za legalizacijo objekta, se pravi za pridobitev ustreznega gradbenega dovoljenja. Ta, ki bo vlogo vložil, mora imeti pravico gradnje, to pomeni, da mora biti nesporni lastnik. Tega pa v tem primeru ni. Kupci, ki v objektu živijo in so si kupili stanovanja, niso lastniki, pa tudi prvotna lastnika sta vprašljiva, saj sta pod hipoteko. To pomeni, da je treba najprej urediti problem lastništva. Drugi problem je, da je treba vložiti tudi vlogo za uporabno dovoljenje, kot sem dejal, pa objekt ni grajen v skladu s stanovanjskimi standardi in normativi. Tretji problem pa je, da za isto območje še vedno velja zazidalni načrt, ki tam stanovanjske gradnje ne dovoljuje. To pomeni, da je treba ta zazidalni načrt spremeniti. Pobudo za to lahko da investitor ali investitorji, ki pa morajo biti lastniki. Tako smo v začaranem krogu, ko se vedno znova vračamo na vprašanje lastništva objekta.

Kot predstavnik občine lahko rečem, da smo pripravljeni na postopek spremembe, vendar ne morem reči, ali bo občinski svet to tudi sprejel. Ko se bo ustrezen predlagatelj pojavil, sem pripravljen sprožiti postopek za spremembo namembnosti. Moram pa reči, da je slabih sto metrov naprej v isti ulici, po naših podatkih, še en tak objekt, ki je ravno tako zgrajen nezakonito. V njem je 7 stanovanj. Nad lastništvom je, kot vem, prav tako hipoteka, in se bojim, da bo tam, sicer v manjšem obsegu, izbruhnil ravno tak problem. Vemo pa, da so v coni še nekateri podobni objekti. Če mi zdaj kdo reče: »Ali vi kot župan ne boste pomagali tem ljudem, saj gre za vaše občane!« od mene zahteva, da naj si prizadevamo legalizirati takšne objekte. To pomeni, da bodo takšni investitorji, kot je bil tisti pri Motnici 1, mislili, da se izplača graditi nezakonito. Ne plačajo komunalnega prispevka, mimo načrtovalcev s takšnimi nenačrtovanimi posegi obremenjujejo komunalno infrastrukturo, stanovalci pa potem zahtevajo drugačen režim, kot je tam predviden. Na primer zahtevajo mir, ne glede na to, da so se naselili v industrijsko območje. Tako se lahko zgodi, da nekdo, ki je na legalen način tam postavil industrijski obrat, ki povzroča tudi hrup, s tem moti ljudi, ki so tja prišli na nelegalen način. Reševanje takšnega zapleta je lahko precej delikatno.

Vem, da je tem ljudem treba na nek način pomagati. Vendar se vprašam, kam to peče. Tam je 55 stanovanj, v katerih živi okoli sto ljudi. Menim, da jim je treba pomagati predvsem zato, ker jih je v ta položaj na neki način pripeljal tudi sam sistem.

Kdo pa je po vašem kriv za ta zaplet? Enim, da je nesporni krivec tisti, ki je to zakupal, se pravi prvotni investitor. Vendar pa po mojem mnenju nosijo tudi

tisti, ki so ravnali v neskladju z dovoljenji, ki so jih imeli. Nesporno je kriv tisti, ki je vedel, da tam ni mogoče graditi stanovanjskega objekta, pa ga je vseeno gradil, krivi pa so tudi tisti, ki so mu pri tem pomagali. Tisti, ki mu je to dovolil, bi ga moral opozoriti, da tam ni možna stanovanjska gradnja, in bi moral njegovo vlogo zavrniti. Kriv je tudi sistem, ki je to dopustil. Inšpektorji so sicer ukrepali, vendar zelo pozno. Ni mi pa tudi jasno, kako je možno, da so ljudje lahko dobili stalna prebivališča v objektu, ki je nelegalen, ki nima uporabnega dovoljenja in.

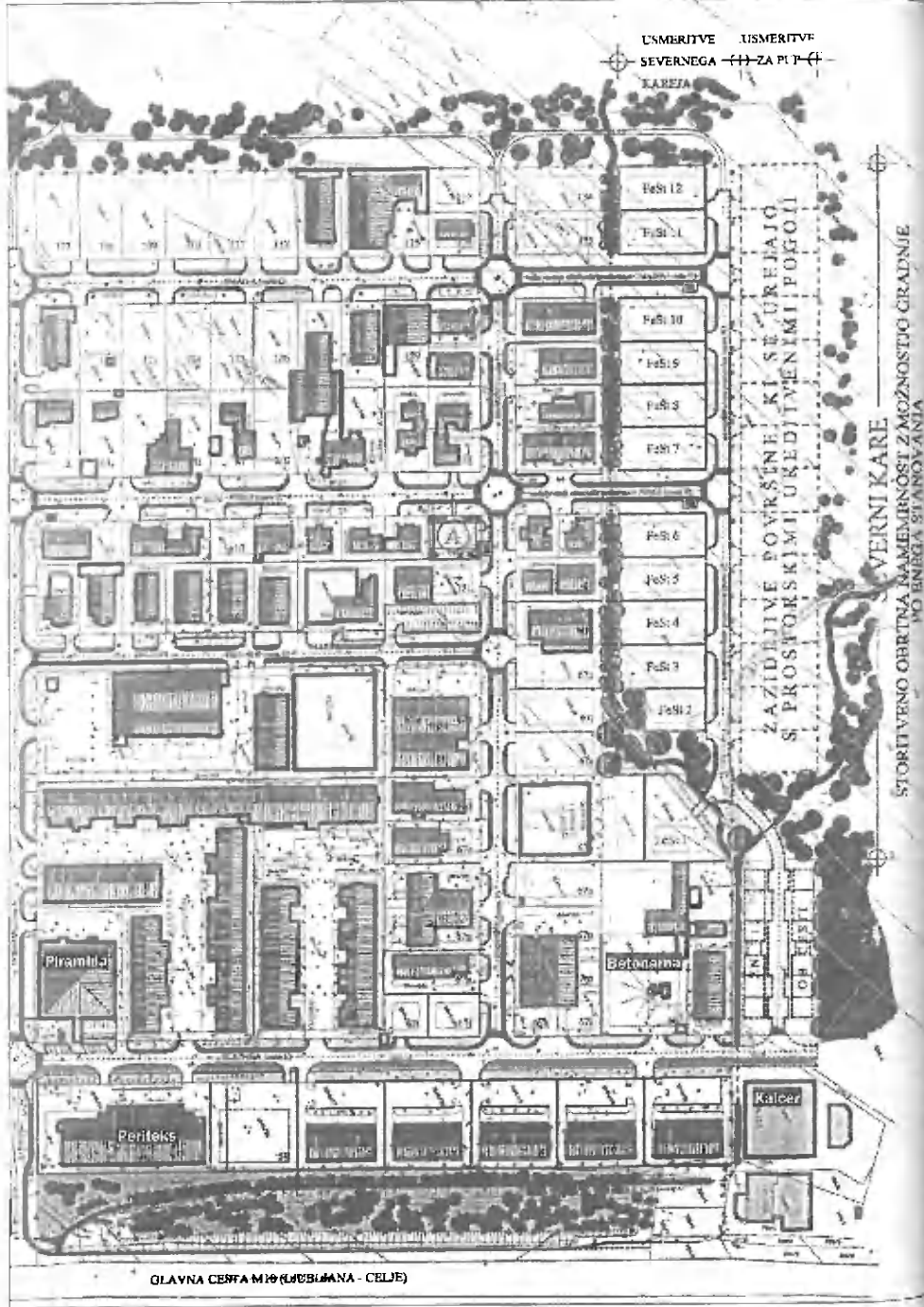
Med ljubitelji smučanja v Trzinu je vse več razmišljanja o tem, da bi morali, zaradi težav, ki jih imajo s sedanjim trzinskim smučiščem, ki je po spletu okoliščin v sosednji občini, nekje v naši občini urediti novo smučišče. Vse več idej je, da naj bi ga uredili na pobočju enega od hribov nad industrijsko cono. Kako gledate na to idejo?

Te želje poznam in jih tudi razumem, hkrati pa je treba vedeti, da je v Trzinu prisotna tudi zelo močna zahteva, da je treba preprečiti nove posege v gozd. Urejanje takšnega smučišča bi to vsekakor bilo, in to kar drastičen poseg, še zlasti, če bi to želeli urediti tako, kot je treba. To bi pomenilo izkrcenje precejšnje gozdne površine. Zgraditi bi bilo treba tudi vsaj minimalne objekte in seveda tudi polji do tja. Verjetno bo kdo rekel, saj je načrtovano pokopališče tudi takšen poseg. Pri tem pa je treba vseeno upoštevati, da bi bilo pokopališče bližje robu gozda in da pokopališča Trzin še nima. Je pa to javni objekt, ki naj bi ga občina imela. Res pa je, da so možnosti za to v naši občini omejene. Ko govorimo o smučišču, pa se je treba tudi zavdati, da so bili predpisi o urejanju prostora in varovanju okolja takrat, ko so Trzinci uredili smučišče v Dolgi dolini, precej bolj ohlapni in manj strogi, kot so zdaj. Če želimo zdaj urediti smučišče na bolj primerem mestu, moramo najprej ta prostor določiti z dolgoročnim prostorskim načrtom. To po-

meni, da bi morali pridobiti soglasja vseh soglasodajalcev: gozdarjev, naravovarstvenikov, vseh za to pristojnih državnih organov – teh je od 8 do 10. Da spremeniš dolgoročni prostorski akt v sedanjih razmerah, traja dve do tri leta. Potem je treba zagotoviti prostorsko izvedbeni akt. To pomeni po sedanji zakonodaji lokacijski načrt, za kar je treba računati spet na kaki dve leti. Nato je treba narediti projekt in začeti postopek. Drugi pogoj za to je, da mora biti občina lastnik tistega zemljišča. Mi smo na tistem območju sicer že kupili nekaj manjših parcel, vendar večina preostalih zemljišč ni bilo naprodaj. Lahko pa računamo, da se bo takoj, ko se bo začelo govoriti, da namerava občina tam kupovati zemljo, tistim zemljiščem cena vptoglavo dvignila. Po sedanjih izkušnjah mislim, da bi za to, da bi uredili smučišče, na primer na območju Hrastovca, minilo najmanj 6 do 7 let.

Ko smo ravno pri smučišču. Letos ima trzinsko smučarsko društvo težave pri zagotavljanju vode za delovanje snežnega topa, s katerim bi zasnežili smučišče. Ali so kakšne možnosti, da bi smučarjem pomagala občina? Ne vem, kako daleč so zdaj stvari. Vem samo to, da so se smučarji pogovarjali s

komunalnim podjetjem Prodnik, da naj bi jim sponzoriralo dobavo vode. Ker je občina tudi lastnik Prodnika, ti stroški na koncu padejo na pleča občin, ki so lastniki tega javnega podjetja. Težava je v tem, da je smučišče v sosednji, mengeški občini, in je to potem predvsem njihov strošek.

Pred kratkim so bili v občini Kamnik ogorčeni, ker so dobili od zavetišča za živali Gmajnice pri Ljubljani račun za vzdrževanje nekoga zavrženega psa, ki so ga lastniki prepustili usodi v Kamniški Bistrici. Ali ima tudi naša občina kaj težav s tem?

Da, to je nova obveznost, ki jo je država naložila občinam. Dolžne so poskrbeti za zavržene živali: pse, mačke in tako naprej. Cena oskrbe takšne živali v zavetišču je lahko kar visoka, od 70 do 80 tisočakov na mesec. Občine tega denarja zdaj nimajo predvidenega v svojih proračunih. Prav zato se s sosednjimi občinami dogovarjamo, da bi v občini Komenda uredili skupno zavetišče za takšne živali. Obveznosti, ki jih občinam nalaga zakon, je vedno več in te so vse večje breme za občinske proračune. Moram reči, da pri nas zdaj že kar za 25 % odstotkov presegamo zneske t.i. primerne porabe, ki nam jih določa zakon. Nove in nove zahteve pa je vse težje krpiti.

Ob tej priliki bi pozval vse ljubitelje živali, da naj, preden se odločijo za vzrejo psa ali mačke, razmislijo o tem, ali imajo vse pogoje za to, predvsem pa naj imajo toliko živali, kot jih lahko obvladujejo. V strnjem naselju, kot je Trzin, morajo upoštevati, da so med nami tudi takšni, ki se psom bojijo, imajo fobijo pred njimi. Osebnostno poznam nekaj takih ljudi in zanje je zelo neprijetno tudi sprehajanje po naselju in so nesrečni, če srečajo pse brez nadzora. Gre za psihološko značilnost. Ti ljudje enostavno ne morejo reči, zdaj se pa ne bom več bal psov. Psi so pač takšni in drugačni. Eni ti prijazno pritečejo nasproti, te pozdravijo, drugi te oblagajajo, kdaj pa kdaj pa kateri lahko koga tudi obgrize. Imamo kar veliko pritožb na ta račun. Tu ti glede mačk. Pri nekaterih hišah jih imajo namreč zelo veliko in nekateri jih potem niti ne hranijo dovolj. Takšno početje je za okolico lahko precej moteče. Ljudje bi morali v takem primeru ravnati premišljeno in tudi bolj prijazno do živali samih.

ODSEV - DA ALI NE?

V Trzinu imamo dva strelovoda. No, pravzaprav jih je precej več, toliko, kolikor je hiš, toda na tem mestu me ne zanimajo tisti pravi strelovodi, temveč tisti, v katerih udarjajo sirele besa, jeze in kritik ljudi. In taka dva strelovoda sta prav gotovo župan ter odgovorni urednik Odseva. Župana tokrat pustimo nekoliko ob strani, pa tudi glavni urednik bo v tole razmišljanje zgolj posredno vpleten. On je namreč tisti, ki največkrat sliši kritike na račun Odseva. Seveda jih slišimo tudi ostali sodelavci časopisa, vendar v manjši meri, gotovo pa tudi v bolj blagi obliki. Bevedilo v nadaljevanju naj bo zgolj v razmislek vsem, ki tako radi vseprek kritizirajo občinsko glasilo, pa tudi tistim, ki ga morda kdaj kujejo v nebesa. Odsev naj bi bilo glasilo, ki odseva dogajanja in spreminjanja v našem kraju. In tudi jih. Se več... Lahko bi rekli, da Odsev odseva delovanje naše občinske uprave. Pa po-
glejmo:

Odsev vedno zamuja.

Res je ... Tuda zamuja tudi občina - z izgradnjo športnorekreativskega parka, z izgradnjo doma za starejše občane, z izgradnjo pokopališča, z ureditvijo Jemčeve, z ureditvijo usmerjevalnih tabel za ulice, če hočete, z ureditvijo pločnikov na Mengeški cesti, zamujajo s plačilom honorarjev ... Naštevati bi lahko v nedogled, vendar to ni potrebno. Potrebno pa je pojasniti, zakaj prihaja do zamud pri našem časopisu in zakaj je občina tempirala izid Odseva na 20. v mesecu. Vsaka številka našega glasila je številka zase in pri vsaki prihaja do zamud zaradi različnih razlogov.

Včasih smo temu krivi mi, ustvarjalci, pisci Odseva, ki hote ali pa nehote prekoračimo rok za oddajo prispevkov. V naš zagovor naj povem, da smo vsi, ki pišemo za Odsev, ali redno zaposleni ali še študentje in da se ukvarjamo še s čim drugim kot samo s pisanjem. Poleg tega tudi ljudje, ki jih intervjujamo, niso dosegljivi 24 ur na dan, tudi vse prireditve se ne zgodijo do 10. v mesecu, ko je rok za oddajo prispevkov. Včasih zamujamo zaradi oglasov... To ne pomeni, da je naš tržni sektor slab, to zgolj pomeni, da se tudi nekatera podjetja in podjetniki ne držijo dogovorjenih rokov. Spet drugič zamuja naš tehnični urednik zaradi tehničnih težav, na katere nimamo vpliva, lahko pa da tudi glavni urednik zaradi nalog v svoji službi Odsev nekoliko odrine na stran. Skratka, nismo dobro plačani profesionalci, temveč prostovoljci, ki pri Odsevu delamo s srcem in z mislijo, da bi v vsak trzinski dom v doglednem času prinesli pravo informacijo. Če pa je stanje tako, da ne zamujamo ne mi, novinarji, ne 'oglasni oddelek' in ne tehnični urednik, potem pa še vedno obstaja možnost, da se vse sfiži pri raznosu. Vendar raznos Odseva ni v pristojnosti uredništva. Za to delo je občina sklenila dogovor z nekom, ki tega dela očitno ne opravlja vestno, saj za raznos potrebuje precej dlui. Pa smo spet pri tem, da zamujamo. Vzroki za zamudo, nametani takole na kup, se morda komu zdijo kot krpica izgovorov, pa ni tako. Taka so dejstva.

Da pa se sploh pogovarjamo o zamudi, pa je posledica določila, ki so ga sprejeli svetniki prejšnjega mandata, in sicer da mora Odsev iziti dvajsetega v mesecu. Na ta dan mora iziti zaradi Uradnega vestnika. Sicer so včasih bile zelo burne razprave o tem, da bi Uradni vestnik tiskali posebej in ga raznosili od hiše do hiše, vendar so se potem odločili, da bo izhajal skupaj z Odsevom, ker je tako ceneje. Ob tem bi kak radikalen nasprotnik trzinskega časopisa lahko rekel, da bi bila ta rešitev (da izhaja samo Uradni vestnik) mnogo boljša, vendar pa bi naš kraj s tem izgubil vse. Nekateri muči to, da je Odsev trobilo, spet drugim gre v nos Jožetov Hyde park. Mar ni to svojevrsten paradoks?

Sem mnenja, da moramo novinarji kritično zapisovati in ocenjevati dogodke ter da na prvo žogo ne smemo ničesar verjeti. In če naj bomo kritični, potem je neizbežen zapis stvari, ki bi jih občinska oblast morda rada prikrila, in je tudi prav, da take stvari zapišemo. Je pa tudi res, da mimo nas ne smejo stvari, ki so dobro narejene. In tudi ne gre. Odsevovci znamo tako pohvaliti kot tudi pograjati. Je pač tako, da včasih tehnična prevesi na stran pohvale, drugič pa na stran graje. Vemo pa, da vsem všečni ne homo nikoli.

Miro Štebe

Mateja Frčulj, namestnica odgovornega urednika

Z vedrom na kratki vrvi ne boš spoznal globine vodnjaka; kako bi lahko brez premišljevanja o vrednosti opravil vsakdanje delo?

Mongolski

Čustveno zrel človek zna živeti v bližnjim v miru. Čustvena zrelost je miraljubnost. Kdor je v sebi premagal in poduhovil otroško jezičnost in napadalnost, je osebnost zrel. Zrel človek ne trati časa in moči za nepotrebne spore.

Anton Trsterjak

Slovenski kulturni praznik v znamenju odprtja Krajevne knjižnice Tineta Orla

Tisti, ki smo se v petek, 6.2., udeležili prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku v novem Centru Ivana Hribarja, smo prav gotovo preživeli lepo kulturno obarvano popoldne. Poseben čar je temu dala nova trzinska pridobitev – knjižnica. Lahko zapišemo, da smo v Trzinu dan Prešernove smrti tokrat po zaslugi Občine Trzin res zelo dobro proslavili. Vse skupaj se je začelo že ob treh popoldne in trajalo do pol osme ure zvečer. Pri tem sta morda tudi zgodnja ura in dan botrovala temu, da je bilo med obiskovalci t.i. kulturnega maratona največ upokojencev.

Letos je počastitev kulturnega praznika potekala ne samo na doslej še neizkoriščenih novih prostorih, ampak tudi v čisto drugačni obliki. Letos torej ni bilo klasične proslave in morda je bilo tudi zato veliko bolj zanimivo, predvsem pa razgibano. Neprestano, torej vsake pol ure, se je kaj dogajalo. Za povezovanje programa

pa je neurtudno skrbel Urša Mandeljc. Začelo se je z dogodkom dneva, z otvoritvijo Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin v prostorih Centra Ivana Hribarja. Knjižnica je podružnica Domžalske knjižnice, tako da si knjige lahko izposojajo vsi člani slednje, k vpisu pa so vabljeni tudi novi člani. Poleg knjig in čitalnice vam knjižnica nudi prostor za učenje, deskanje po svetovnem spletu ter bralno-igralni kotiček za otroke. Pri tem velja opozoriti tudi na to, da knjig na policah ni ravno na pretek in je zato zelo zaželen tudi kakšen knjižni prispevek, ki ga je na domačih policah že prekrila debela plast prahu.

Knjižnica je svoja vrata odprla z uvodnim nagovorom ravnatelja Knjižnice Domžale g. Gujtmana, ki je takoj na začetku izrazil željo, da bi slovenska kultura s svojo ustvarjalnostjo in razpoznav-

nostjo še naprej krepila identiteto našega naroda v družbi enakopravnih evropskih narodov. Takoj nato pa je z besedami prešel na knjižnico, za katero je dejal, »da ponuja prostor, ki izziva domišljijo in vzpodbuja k branju; je prostor, kjer se enakovredno prepletajo tradicionalni in sodobni mediji; prostor za razmišljanje, druženje in zabavo, prostor za srečevanje vseh generacij, prostor za izmenjavo informacij...« Preden so si ljudje lahko ogledali prostore nove pridobitve, je izbrani trenutek izkoristilo tudi uredništvo Odseva in knjižnici podarilo vse letnike Odseva, ki so do sedaj izšli. Gospodu Gujtmantu jih je simbolično predala članica Uredniškega odbora Mateja Erčulj.

Sledilo je odprtje priložnostne razstave prof. Tineta Orla, po katerem je knjižnica dobila svoje ime, ter pogovor o njegovem živ-

ljenju in delu. V pogovor so se vključili predsednik Planinskega društva Onger Trzin Emil Pevec in častni predsednik Planinske zveze Slovenije Marjan Oblak ter vnukinja Tineta Orla Nina Orel. Izvedeli smo marsikaj zanimivega, med drugim, da se je g. Orel rodil 9.2. 1913 v Trzinu. V Ljubljani je kasneje študiral slavistiko, po drugi svetovni vojni pa je opravljal poklic profesorja in ravnatelja na srednji šoli v Celju. Proforskega poklica ni opustil niti v pokoju, takrat je namreč predaval na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Poleg velikega števila drugih stvari, s katerimi se je ukvarjal, je bil tri desetletja tudi urednik Planinskega vestnika. Izredno simpatična poživitev v nadaljnjem programu je bil nastop otroškega pevskega zbora OŠ Trzin. Otroci so nam z vso razigranostjo zapeli pa tudi zaigrali na razne male instrumente. Poleg njih pa so se v istem sklopu predstavili tudi starejši osnovnošolci

(Brigita Matic Zajc in Anja Bavčar) z izvrnimi spisi o Francetu Prešernu in Tamara Klavžar s svojimi pesmimi.

Za njimi niso prav nič zaostajali tudi trzinski pesniki in pisatelji - žerjavčki, ki so se predstavili v enem izmed manjših prostorov knjižnice, tako da je bilo ob kar lepem številu poslušalcev kar malce tesno. Vendar se na tem mestu moram strinjati z trzinskim županom, ki je poudaril, da je poezija intimna stvar, in spada v manjši prostor. Svoje pesmi so predstavili: Nežka Andrejaš, Alojz Muhar, Anka Juršč, Emilijan Pevec in Milan Kuteršin, ki pa je interpretacijo svoje poezije prepustil dvema predstavnikoma žerjavčkov. V svojih pesmih so velikokrat omenili tudi knjižnico. Še posebej pa je izstopal Tone Ipavec, ki je obiskovalcem v šaljivi obliki podal tekst, ki se je nanašal predvsem na novejšo pridobitve trzinske občine.

Na svoj račun so prišli tudi ljubitelji malce resnejše glasbe v izvedbi Glasbene šole Domžale. Pod mentorstvom Tereze Gabriele Neculcea, Mira Novaka in Staše Udovič smo lahko v Dvorani Marjanca Ručigaj slišali naslednje skladbe: P. I. Čajkovski: Sanjarjenje – Godalni ansambel GŠ Domžale, N. Čajkin: Ples snežink – Blaž Kmetič na harmoniki, A. Strajnar: Pravljica za Miha – Robert Markič na kitari in G. Ph. Telemann: Menuet – Godalni ansambel GŠ Domžale.

Z nastopom KUD-a Franca Kotarja Trzin se je beseda premaknila h glavnemu krivcu slovenskega kulturnega praznika, k dr. Francetu Prešernu torej. Šlo je za predstavitev našega velikega pesnika skozi podajanje dejstva o njem, ki so se nepretrgoma prepletala z izseki iz njegovega pesniškega opusa.

Dogajanje se je nadaljevalo z nastopom upokojenskega pevskega zbora Žerjavčki, ki se je tokrat še posebej potrudil, saj so pevke in pevci zapeli kar deset pesmi. Pesem in veselje do petja jim je kar vrelo iz srca. Le kakšno bolj veselo bi lahko zapeli, so ob koncu pripomnili nekateri izmed poslušalcev.

Prireditve je počasi prehajala h koncu, kar je bilo čutili tudi v do-

gajanju samem, kajti vzdruške je postajalo nekako bolj umirjeno in intimnejše. Vsak s svojim svežnjem pesmi sva v okviru literarnega dela programa nastopila Simon Jugovic Fink in Mirjam Štih. Simon je tokrat predstavil izbor svojih sonetov, jaz pa sem se prvič predstavila z nekaj pesmimi v prozi ter z nekaj pesmimi v verzih. Za zaokroženo celoto pa je na koncu izvrstno poskrbel župan občine Trzin Tone Peršak, ki se je odločil, da nam tokrat ne bo postregel s klasičnim govorom, ampak bo rajši priredil javni pogovor o Francetu Prešernu - kot pesniku in človeku. Dolaknil se je različnih vidikov gledanja na našega velikega pesnika. Njegove ljubezni do ženske; Julije kot modela »pesniške« ljubezni; tematike njegove poezije, v kateri je združil ljubezen, narod in jezik v zaokroženo celoto; njegove življenjske drže, ki se je nagibala k nesreči, pa tudi njegovega odnosa do religije in Boga. Na tej zadnji točki je g. Peršak izzval dr. Bogdana Dolencina in ga kot duhovnika povprašal po njegovem mnenju in to na temo Le-ta pa je občinstvu na kratko predstavil knjigo Mirka Mahničiča z naslovom Prešernova vera, iz katere je povzel nekaj bistvenih idej. Kot npr. to, da Prešeren sicer ni bil organizirano veren, toda njegova vera je bila globoka. Bil naj bi kristjan, toda nasprotovalec je pretiran moralni strogoši takratne duhovščine oz. jansenizma. Njegov Bog pa naj bi bil Bog ljubezni. Toda to je le ena izmed interpretacij. Ena izmed možnosti je tudi ta, da se je naš poet nagibal k panslavizmu, na kar je opozoril tudi trzinski župan. Na koncu je Anton Peršak pogovor z občinstvom o Prešernu zaključil z besedami, da je veličina Prešerna predvsem v tem, da je vzdržal do konca.

Skratka prav prijetno je bilo tekati sem in tja po Centru Ivana Hribarja, ki včasih spominja na pravi mali labirint, se srečevati z ljudmi, malce poklepetati, prisostvovali programu in zraven tudi kaj malega prigrizniti in poplakniti suho grlo. Upam na še mnogo takšnih in drugačnih prireditelj. Kajni neznanska škoda bi bila, da bi prostori, ki lahko služijo raznim dejavnostim, v tej novi stavbi samevali in ne bili deležni obiska druženja željnih ljudi.

Mirjam Štih

Modrer človek je povsod doma.

Švedski

Človekova modrost se pokaže pri treh rečeh: pri upravljanju hiše, obvladovanju jeze in pisanju pisma.

Španski

KOZERIJA, NE KAR TAKO

I o, da imamo svojo občino, je lepo in prav, a kaj, ko nam ne da in ne da miru. Vedno se spomni kaj novega in nam hoče vsiliti boljše življenje, čeprav bi nekateri radi živeli kar v idili preteklosti, ko smo imeli še KS in se ni nihče dosti sekiral, kaj ta počne. Po novem jih bodo tako ukini, KS namreč, so za parlamentarni centralizem zelo moteč faktor, ampak Trzinci smo jim ušli pred nosom: to so jezni, si morete misliti?

Pa nazaj k našim peripetijam! Predragi Trzinci, poglejte, že lep čas imamo kabelsko televizijo. Kako to škoduje našim očem, je menda vsakemu posebej jasno, kako pa mladina gleda Discovery, pa Animal planet, pa vse te grozne živali, ki jih je tam na pretek, rajši ne omenjam. Saj jih mora cele noči tlačiti mora! Pa si zamislite upokojeince, ko opolnoči začnejo z nočnim programom: vse tisto lahko vidijo, kar brez viagre ne morejo več početi. So pa trdni ti naši ta star, še za nobenega nisem slišal, da bi ga nočni infarkt. Če se pomislimo, da se morajo nekateri učiti tujih jezikov ob gledanju nemških in angleških programov, pa italijanščine, francoščine, španščine...

Loj kakšna škoda, da smo dobili kabelsko!

In sedaj je prišel nad nas še zemeljski plin, to bo šele veselo. Namesto da vlačimo drva in pepel, da kurimo fosile, se bomo ogrevali in kuhali na čisto energijo, ki jo skoraj ne vidiš in ne vohaš. Ljubi Trzinci, to je pa že od sile, pa samo pogledajte okoli sehe: sam gozd! Je že imel prav modrec trzinski, ki mi je pred časom rekel: »Pa kaj ga serjete na OS, plin, pha, pogledj proti Dobenu, sama čista energija.« Niiti to kaj ni motilo, čigava da je, le v gozd bi bilo treba slopiti, pa bi imeli kurjave za vse čase. Kaj bi k takemu izkoriščanju narave rekli rumeni, pa je že drugo vprašanje.

Tu bi lahko naštevale še kup stvari, od pločnikov, vodovoda, cestne razsvetljave, urejanja zelenic; ampak to bi bilo preveč šinfanja, zato h glavni temi: nočnejšega večera!

Knjižnica v Trzinu!

To, dragi moji, je pa višek vsega. Poleg branja in izposoje knjig nam bo knjižnica nudila še druge polratnosti, kot so revije, časopisi, DVD in videokasete in celo računalnike. Če se ustlavim samo pri knjigah in časopisih, je to bogokletno dejanje. Pomislimo samo, kako knjiga nastane; najprej jo mora neko spisal: kakšna poltrata časa, saj za to ne dobi nobenega poštenega denarja in mora poleg pisanja početi še druga škodljiva dela, da lahko preživi. Potem ne smemo pozabiti, da je knjiga večinoma izdelana iz papirja, papir pridobimo iz celuloze, celulozo iz lesa, les iz gozda in spet smo pri problemu. Mi, rumeni, odločno nasprotujemo uničevanju gozdov. To so zelena pljuča mest in naselij, mi se bomo vozili z avti v službo, da bomo dali hrano gozdovom in ne bomo dovolili, da gozdovi preminejo.

Računalniki so težava zase. Lahko predpostavljamo, da že kar nekaj Trzincev, predvsem mladih, spretno rokije s to nebodigatreba napravom in da mnogi že spretno rolajo po internetu, včasih sami, včasih v duetu. Pa se občinski možje zavedajo, kaj so s prostim dostopom do teh naprav in interneta storili za občino in Trzince? Jaz mislim, da je dejanje pre malo pretehtano, to bi morali obravnavati na OS po zgledu naših vrlih parlamentarcev, ko imajo pod točko dnevnega reda problem izbrisanih.

Zakaj to primerjam? Ali ni očitno? Vsak kolikor-toliko računalniško opisemenjen ve, da po internetu strašijo virusi in to veliko in različni, veliko jih prihaja iz Azije. Nevarnost je prav v tem. Na primer: zagret trzinski rolar po internetu ni dovolj pazljiv, pa stakne virus. pa ne kakršen koli, o ne, prav lahko je to tajski ali kitajski plitji-kurji-virus gripe. In katastrofa je tu! Virus se po novem lahko prenaša tudi s človeka na človeka, s Trzinca na Trzinko, in se kaj lahko zgodi, da bomo ob nepravčasni najdbi zdravila Trzinci postali izbrisan! Kaj nam bo potem lastna občina in trud rumenih, vijoličastih, modrih in še kako drugače obarvanih?

Zaključek:

Knjižnica je kljub vsemu naštetemu velikanska pridobitev za naš kraj, in sem prepričan, da ga ni med nami, ki bi ne znal ceniti truda, ki je bil vložen v odprtje knjižnice in to tako kmalu in v svoji občini, v čudovitem Centru Ivana Hribarja. Naj nam ne bo žal sredstev in truda tistih, ki so največ prispevali k temu in dajmo jim tudi verbalno priznanje. Najlepše priznanje pa bo zagotovo pogost in velik obisk te prelepe pridobitve. Ne pozabimo, da nas je malo in da bo naš jezik, ki je za mene najlepši na svetu, ostal in se ohrani, če ga bomo ponosno uporabljali v govoru in branju. Za to pa so potrebne knjige in mi imamo to srečo, da nam je občina dala tako darilo, ki ima trajno vrednost in ogromen pomen za obstoj našega jezika in preko tega tudi Slovenije na sploh.

Tone Ipavec

Trzin, 6. 2. 2004

NADALJEVANJE RUSKE RULETE MENGEŠKA CESTA

V prejšnji številki Odseva je bila v razgovorih s prizadetimi občani, ki živijo ob Mengeški cesti pod naslovom Ruska ruleta, prestavljena vsa problematika hvarilja ob tej cesti. V zaključku je bilo navedeno, da je za varen promet potrebno le-tega upočasniti, zgraditi pločnike na obeh straneh ceste, prehode za pešce, protihitrostna opozorila, pasove za zavijanje v levo, semaforje ali križišča in obvoznico. O tem, kakšne so možnosti izgradnje navedenega, smo se pogovarjali z županom Antonom Peršakom, ki je povedal naslednje:

Izgradnja pločnika na desni strani Mengeške ceste

Od križišča pri gasilnem domu do pekarnice

Najprej morda pojasnilo, da si na občini posamezne naloge delimo kot konkretne zadolžitve. S problematiko izgradnje pločnika na Mengeški se ukvarja predvsem podžupan Valentin Kolenc v sodelovanju z občinskimi službami. Seveda pa to ne pomeni, da sam ne vem, kaj se na tem področju dogaja. Drugo, kar je potrebno poudariti, je to, da je Mengeška cesta državna, in je po zakonu o javnih cestah v lasti države, ki jo je tudi dolžna urediti. Res pa je, da so na teh cestah, po katerih poteka tudi notranji krajevni promet, za urejanje pločnikov in javne razsvetljave pristojne občine. Pri tem že pri samem zakonu prihaja do zadrge, saj cesta ne pomeni samo cestišča, ampak je t.i. cestno telo širše in sega še nekaj metrov od voznega dela cestišča na obe strani ceste. To velja tudi za Mengeško cesto, ki je v večjem delu v lasti države, ki ima po zakonu o graditvi objektov edina pravico posegov na teh površinah. Na površinah kot je pločnik, pa država nastopa kot sosed, ki hoče uveljaviti svoj vpliv.

Navedeno razlagam malo obširneje zato, ker smo pred približno dvema letoma, ko smo se lotili priprav za izdelavo pločnika od križišča pri gasilnem domu do Pekarne Kralj, morali najprej vprašati državo za soglasje. Soglasje smo čez nekaj mesecev prejeli in naročili izdelavo projekta, ki smo ga nato dali v presojo in potrditev v komisiji za državne ceste pri Ministrstvu za promet, nakar ga je bilo potem potrebno se popravljati in šele nato smo dobili soglasje.

Iz projekta je razvidno, da je del zemljišč za pločnik v državni lasti, del pa v privat-

ni, in če hočemo zgraditi pločnik, moramo nekaj zemljišč pridobiti. Eden od lastnikov je povedal, da pločnika ne potrebuje, pri drugi parceli pa je kot lastnica vpisana tuja državljanica, ki je že pokojna. To zadevo ureja odvetniška pisarna. Problem je tu v tem, ker je v pasu za pločnik zemljišče v celoti privatna lastnina. Prvi del pločnika, od križišča pri gasilnem domu do Pekarne Kralj, bo torej mogoče začeti graditi po ureditvi zadeve, ki jo ureja odvetniška pisarna.

Na drugem delu Mengeške ceste (od transformatorja do občinske meje)

Pred približno dvema letoma oz. letom in pol smo pričeli za aktivnostmi tudi za drugi del Mengeške ceste. Naročili smo projekt, ki seveda ni bil izdelan na podlagi izmer, ampak po razpoložljivih skicah oz. obstoječih geodetskih podlagah. Te podlage so praviloma do neke mere netočne, kar je znano številnim občanom, zato so za dokončno ureditev trase potrebne dodatne odmere zemljišč. Za izdelavo projekta so ti podatki sicer zadoščali, treba pa jih je preveriti še na terenu. Pred naročilom odmer smo pred približno pol leta pridobivali soglasja občanov. Večinsko so bili za odmere in prodajo potrebnih delov zemljišč pripravljeni, je pa kljub temu nekaj problemov. En primer je povezan z dediščino in je podoben onemu iz prvega dela Mengeške; dobro je le-to, da reševanje problema ni vezano na tujino. Predvidevam, da se bo na tem delu pločnik lahko zgradil, morda bo le nekaj ožji. V enem ali dveh primerih gre za popolno nestrinjanje z gradnjo pločnika, kar pomeni,

da lastnik ne želi odstopiti zemljišča. V naslednjem primeru lastnica zemljišče odstopi le pod pogojem, da se ji neko drugo kmetijsko zemljišče prekvalificira v gradbeno parcelo. To pomeni, da bi se postopek za gradnjo pločnika podajšal za približno tri leta. Eden ali dva lastnika zahtevata, da naj bo pločnik v isti ravnini s cestiščem, kar pa pomeni, da bi bili pešci na takem pločniku zelo ogroženi. O vsem tem bo lahko več povedal podžupan.

Na neki način je sreča, da so navedeni problemi skoncitrirani na koncu Mengeške in bo v skrajnem primeru možno, da se isti del pločnika zgradi kasneje. Lahko se bo uredilo tudi tako, da bo pločnik na nekaterih mestih ožji. Izmere so v zaključni fazi in bo natančno stanje znano v kratkem. Če se bodo vsi lastniki strinjali z izmerami, bo odločba Geodetske uprave lahko izdelana v enem mesecu, v kolikor pa se kdo ne bo strinjal, bo v enem mesecu vabljen na razgovor. Če tudi po razgovoru ne bo doseženo soglasje, se bo zadeva (mejnougotovitveni postopek) verjetno reševala na sodišču. Upamo, da do tega ne bo prišlo in bodo soglasja pridobljena v aprilu. S tem bi bila izgradnja pločnika mogoča še v tem letu.

Izgradnja pločnika na levi strani Mengeške ceste

Izgradnja pločnika na tem delu je v programu občine navedena. Aktivnosti za izgradnjo le-tega bomo na občini pričeli takoj po dokončani izgradnji pločnika na desni strani ceste.

Prehodi za pešce

Izgradnja prehodov za pešce je po veljavnih pravih vezana na izgradnjo pločnikov. Tam, kjer ni pločnikov, naj ne bi bilo prehodov za pešce. Odtod odklonilno stališče države do predlogov za označene prehode na delih ceste, kjer še ni pločnikov.

Pričetek postopka za izgradnjo prehodov za pešce bo torej možen šele po izgradnji pločnikov na obeh straneh ceste.

Protihitrostna opozorila, pasovi za zavijanje v levo in semaforji ali krožišča

Zadeva je popolnoma enaka, kot pri prehodih za pešce, kar pomeni, da je najprej potrebno zgraditi pločnika na obeh straneh ceste. Glede semaforizacije in talnih oznak bom navedel še nekaj pomislekov države oz. problemov. V Mengšu so, denimo, s postavitvijo treh dodatnih semaforjev dosegli upočasnitev prometa, a hkrati tudi večjo obremenitev in onesnaževanje okolja.

Na cestišču Mengeške ceste, ki je sicer v lasti države, je občina samoiniciativno dobro občanov oz. udeležencev v promet financirala nekatera vzdrževalna dela, ki jih je opravilo Cestno podjetje Ljubljana. Toda to je vedno dvorezno, ker se potem država neha brigati za to cesto, čeprav je odgovorna zanjo. Na cestišču pred vrcem Žabica smo, recimo, dali izdelati in plačali talne oznake, ki pa smo jih morali na zahtevo države žal odstraniti!

Glede izgradnje tretjih pasov je treba omeniti dva problema: izgradnja je v pristojnosti države, in drugič - za razširitev cestišča za tretji pas je potrebno pridobiti zemljišče, ki je večinoma omejeno z obstoječimi zgradbami ob cesti. Ista težava se pojavi tudi pri možnostih za izgradnjo morebitnih krožišč, poleg tega pa oba posega zahtevata temeljito presojo.

Naj povem še to, da je v zvezi s celovitim reševanjem problematike prometa na Mengeški cesti pred kratkim Društvo upokojencev Žerjavčki dalo pobudo, ki smo jo priložili naši ponovni zahtevi Ministrstvu za promet in zveze. V pobudi, ki je dobrodošla, so navedeni predvsem možni ukrepi za upočasnitev prometa.

Izledi za izgradnjo obvoznice

Obvoznica je bila pred leti že v planu prejšnje skupne občine Domžale. Iz programa je izpadla zaradi nasprotovanja nekaterih prizadetih, ki so bili prepričani, da je načrtovana preblizu naselja. Poleg tega pa so dali soglasje za štiripasovnico Trzin - Črnuče le pod pogojem, da se iz programa odstrani obvoznica.

Sedaj pa je položaj naslednji: Obvoznica naj bi bila uvrščena nazaj v dolgoročni plan naše občine. Postopek za sprejem

prostorskega plana smo pričeli, čeprav obstajajo nekateri pomisleki oz. strahovi, ki pa so dvostranski. Po eni strani imajo pomisleke prebivalci Mlak, ki se bojijo, da bi prišlo do večje pozidave jugozahodno od naselja. Bojijo pa se tudi predlagatelji sprememb plana, ker se lahko zgodi, da bo večina prebivalcev proti njihovim predlogom sprememb, tako da predlagane površine ne bodo spremenjene v zazidalne. Če bo postekalo vse idealno, traja postopek do sprejetja prostorskega plana dve do tri leta ali pa še dlje. Problem je tudi v tem, da naj bi država letos do junija sprejela strategijo razvoja. Če bi se to zgodilo, bi se občinski postopki za prostorski plan ustavili oz. bi z njimi morali pričeti na novo. Poleg tega bi bili po vsebini tudi nekoliko drugačni, drugačna pa bo tudi končna oblika aklov.

V zvezi s tem sem osebno govoril z Jožetom Novakom, državnim sekretarjem v Ministrstvu za okolje in prostor. Skupaj sva ugotovila, da se nam v Trzinu ne splača ustaviti postopka, tako da bomo z njim nadaljevali. Glede na obveznosti državnih služb in volilve je v letošnjem letu manj verjetno, da bi bila strategija izdelana do konca tega leta. Če pa bi se zgodilo, da bi bila navedena strategija sprejeta šele do sredine naslednjega leta, kar je precej realno, bomo mi do takrat morda že uspeli sprejeti spremembe dolgoročnega plana.

V primeru, da bi na državni ravni strategijo sprejeli prej, torej letos, imamo še eno možnost, da lahko nekaj stvari z ustreznimi sklepi, ki so po novem zakonu v pristojnosti župana, ustrezno popravimo tudi za nazaj, če to možnost že od začetka upoštevamo. Pri tem gre predvsem za dopolnitve programa priprave. Na podlagi tega razgovora smo se odločili, da postopek izdelave in sprejetja tega plana, kot sem že dejal, nadaljujemo. Izdelave prostorskega plana smo se lotili predvsem iz treh pomembnih interesov občine, in sicer:

- izgradnje obvoznice mimo Trzina.
- dodatnih selitev kmetij iz območja goste poselitve in
- urejanja prostora neposredno ob štiripasovnici, predvsem od križišča pri Kraju do občinske meje pri Depale vasi in znotraj že poseljenega območja.

Kje natančno bo načrtovana obvoznica, še ni znano. Sam mislim, da naj bi bila dovolj oddaljena od naselja, verjetno blizu poljske ceste, ki poteka od Depale vasi proti gostišču Čep.

in še o možnih rokih izgradnje in financiranju obvoznice.

Glede na to, da ima država v planu čez 90 obvoznice in financira letno le tri do štiri, si lahko predstavljamo, kdaj bo prišla na vrsto trziška, ki je v republiškem planu še ni. To pomeni, da bo glede financiranja izgradnja obvoznice v veliki meri odvisna od občine. Čim večja bo udeležba občine, prej bo obvoznica zgrajena.

Ob tem naj povem še to, da naj bi se predvidena obvoznica mimo Mengša končala pri Vele s priključkom na obstoječo cesto in bi potem potekala po obstoječi trasi do Trzina. Izvedbo rekonstrukcije tega dela ceste (od Vele do Trzina) bo potrebno z občino Mengeš in državo še uskladiti.

Poleg tega pa država vztraja na svojih študijah, ki pravijo, da bo po izgradnji ceste Želodnik - Vodice cesta Mengeš Trzin bistveno razbremenjena, in bo to pomenilo razbremenitev Mengeške. Izgradnja ceste Želodnik - Vodice se sicer odлага, med drugim tudi zaradi problematike z naravovarstveniki.

Možni rok izgradnje trziške obvoznice

Za realizacijo tega projekta je potrebno najprej sprejeti občinski prostorski plan, nato pridobiti lokacijski načrt in zemljišča ter zagotoviti finančna sredstva za

gradnjo. Večina te ceste bo v vsakem primeru financirane od občine. Celoten postopek lahko v idealnih pogojih, kar pomeni, da poteka brez kakršnih koli težav, traja najmanj 8 let.

Še enkrat pa poudarjam, da prometne razmere za prebivalce ob tej cesti lahko zadovoljivo uredi le izgradnja obvoznice.

Zaključki

Izgradnja pločnika na desni strani Mengeške je možna v letošnjem letu, če ho mogoče uskladiti vse interese glede zemljišč.

Po izgradnji pločnika na desni strani ceste, se bodo pričele aktivnosti za gradnjo pločnika na levi strani.

Pričetek za izgradnjo prehodov za pešce, protihitrostnih opozoril, pasov za zavijanje v levo in semaforjev ali križišč, je možen po dograditvi pločnikov na obeh straneh ceste.

Obvoznica je najprimernejša rešitev za ureditev prometa.

Ob idealnih pogojih bi trajala izvedba postopkov do izgradnje obvoznice najmanj 8 let.

Stane Mesar

OGLEDALO JE NUJNO

Vse več bralcev nas prosi, da naj z zapisom v Odsevu le opozorimo pristojne, da je treba ob Mengeški cesti pri pekarni Kralj nujno postaviti ogledalo. Tam imajo starši in vsi drugi, ki želijo zapeljati na Mengeško cesto iz smeri osnovne šole, zelo velike težave s preglednostjo izvoza. Če so pred trgovino Flis parkirani avtomobili, kar je podnevi praktično ves čas, je izvoz zelo nepregleden, če pa je tam slučajno parkiran kak kombi, se pa res ne vidi, ali bo mimo iz mengeške strani pridrvel kak avtomobil. Vključevanje v promet je na tistem križišču, ki mu nikakor ne želijo podeliti statusa križišča, skrajno nevarno, in se upravičeno bojimo tudi najhujšega. Tam pa razmere včasih še poslabšajo nekateri vozniki, ki parkirajo kar na vozem pasu, ki ga sicer potrebujejo tisti, ki vozijo proti šoli ali od nje. Včasih tam vlada pravi kaos, zato bi bil skrajni čas, da pristojni ukrepajo. Še najboljša rešitev bi bila postavitev semaforja.

M.S.

Odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev

Javno komunalno podjetje Prodnik d.o.o. bo v občini Trzin 31.03.2004 opravljalo spomladanski odvoz kosovnih odpadkov iz gospodinjstev.

Akcija je namenjena odstranjevanju kosovnih odpadkov iz gospodinjstev, ki morajo biti na dan rednega odvoza do 5. ure zjutraj postavljeni poleg zabojnika za komunalne odpadke.

Med kosovne odpadke iz gospodinjstev NE sodijo nevarni odpadki, kot so: embalaža škropiv, olj, barv, lakov in podobno; le to bomo zbirali v posebni akciji odvoza nevarnih odpadkov. Avtomobilski deli, akumulatorji, gume, sodi, gradbeni material, veje drevoja in živih meja ravno tako NE sodijo med kosovne odpadke iz gospodinjstva.

Vodja sektorja javna higiena:
Matej Kovačič

Direktor:
Marko Fatur

Zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov

Obveščamo vas, da bomo v Občini Trzin v sredo, 31.03.2004, izvedli zbiranje in odvoz nevarnih odpadkov iz gospodinjstev. Nevarne odpadke iz gospodinjstev bomo dne 31.03.2004 sprejemali

- od 15.30 do 17.00 ure na dvorišču Občine Trzin,
- od 17.30 do 19.00 ure na parkirišču pred trgovino Mercator.

Med nevarne odpadke sodijo: akumulatorji, baterije, zdravila, pesticidi, barve, laki, kozmetika, svetila in gume osebnih avtomobilov.

OPOZORILO!

- Nevarni odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega mesta.
- Tekoči odpadki naj bodo zaprti, čeprav improvizirano.
- Odpadki iz iste skupine se ne smejo združevati v večjo embalažo, ker lahko pride med njimi do kemične reakcije.

Odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki bodo pri rokovanju z njimi upoštevale varstveno- tehnična navodila, pridobljena ob nakupu izdelka.

Vodja sektorja javna higiena:
Matej Kovačič

Direktor:
Marko Fatur

Takole je na Jemčevi nekdo odložil odslužene avtomobilske gume. Že jeseni, ob zadnjem odvozu kosovnih odpadkov. Morda je le hotel upočasniti hitrost vožnje skozi ovinek, pa je pripravil pravo »šikano«? Kot piše zgoraj, so gume nevaren odpadek ...

O PROBLEMU GRAŠČINE ŽE V PARLAMENTU

Oležavah kupcev stanovanj v trzinski graščini – objektu v industrijski coni, ki nosi hišno številko Motnica 1, smo v Odsevu že pisali, v zadnjem času pa so se o tem razpisali tudi drugi mediji. Stvari so se namreč premaknile toliko, da so želeli z javno dražbo prodati objekti, da bi tako poplačali obveznosti do upnikov. Ker gre pravzaprav za objekti, ki je deloma črna gradnja, je vprašljivo, kako bi ga država sploh zakonito lahko prodala. Sodnica domžalskega okrajnega sodišča je dražbo, ki je bila napovedana za 17. februar, preklcala, dokler ne ugotovijo nespornega lastniškega razmerja. Pri tem pa se vse zaplete. Za tiste, ki zgodbe ne poznajo dobro, naj na kratko povzamemo ves zaplet. Zakonca Rijavec sta v osemdesetih letih nameravala ob vходу v industrijsko cono zgraditi motel, za kar sta tudi dobila gradbeno dovoljenje. Odločila sta se za precej luksuzno gradnjo, saj naj bi med drugim na strehi načrtovala tudi bazen. Kaže, da jima je med gradnjo zmanjkalo denarja za dokončanje, zato sta se odločila, da bosta del zgradbe, oziroma apartmaje, ki so jih tam že zgradili, prodala najemnikom. Najprej sta leta 1991 dosegla dopolnitev lokacijskega načrta in spremembo gradbenega dovoljenja, tako da so objekti opredelili za poslovno-apartmajski objekti, leta 1996 pa jima je uspelo spremeniti namembnost poslovnih apartmajev v stanovanjske. Načrtovala sta prodajo desetih apart-

majev in dokončanje poslovnega dela objekta. Ker jima je šla prodaja zelo dobro od rok, denarja pa še vedno ni bilo dovolj, sta na črno dozidala še eno nadstropje in tam uredila običajna stanovanja, kasneje pa še 25 garsonjer, velikih do 30 kvadratnih metrov. Gradbena inšpekcija je leta 1997 ugotovila, da se investitor ne drži gradbenega dovoljenja, zato so prepovedali nadaljnje posege in zahtevali uskladitev gradnje z gradbeno dokumentacijo. Investitorja to ni prav dosti motilo, zato je inšpekcija leta 2000 prepovedala uporabo objekta.

V tem času so kupci, tudi s posredovanjem agencij za nepremičnine, kupovali stanovanja. Pogodbe so overovljali pri notarjih in vse je izgledalo legalno, saj jih ni nihče v naprej opozoril, da jim ponujajo nezakonito zgrajena stanovanja. Do streznitve je prišlo, ko so želeli svoj nakup stanovanj uradno potrditi in prijaviti svoja bivališča. Sprva prijava ni bila mogoča, zdaj pri tem ne delajo problemov, le nakupa ne morejo legalizirati. Hkrati so se začele pojavljati tudi zahteve izvajalcev po plačilu, ker pa denarja ni bilo, se je vse začelo zapletati. Zanimivo je, da je kar precej kupcev stanovanj, ko so ugotovili, da z nakupom ni vse tako, kot bi moralo biti, enostavno ustavilo izplačevanje kupnine. Investitorju naj bi tako dolgovali kar približno 250 tisoč evrov.

Stanovalci so se povezali in skušali s pomočjo odvetnika doseči, da bi jim nakup stanovanj legalizirali, nekateri pa so vložili tožbe za razveljavitev kupoprodajnih pogojev in zahtevali vrnitev kupnine. Po neuradnih podatkih naj hi se zakonca Rijavec ločila, kar naj bi še dodatno zaostroilo zahteve po ureditev lastništva. Kupci stanovanj so prepričani, da so zakoniti lastniki, in ne želijo, da bi objekti prodali. Pristajajo zgolj na prodajo poslovnih prostorov. Po nekaterih ocenah naj bi to zadostovalo za poravnavo zahtev upnikov in hipoteke.

Zanimivo je, da na Upravni enoti v Domžalah, kjer so za objekti izdali gradbeno dovoljenje, trdijo, da objekti ni črna gradnja, da pa zaradi naknadnih dozidav in sprememb prav gotovo ne bo dobil spremenjenega gradbenega in kasneje uporabnega dovoljenja. Investitorji bi morali poskrbeti za uskladitev objekta z načrti. Med drugim naj bi bile v njem neustrezne komunalne napeljave, višina prostorov, problematična pa naj bi bila tudi požarna varnost, zelo pereče pa je tudi pomanjkanje parkirnih mest.

Inšpektorji so zdaj odločeni, da nadaljevanja nezakonitosti ne bodo dopuščali, povsem jasno pa je, da so prepozno posredovali.

Precejšen del krivde za nastali položaj, poleg investitorjev - zakoncev Rijavec, nosijo tudi nepremičninske agencije in še zlasti notarji, ki so pogodbe potjevali. Največ podpisov na pogodbe je dal notar Boris Lepša, saj ob potrjevanju pogodb kupcev ni opozarjal na dvomljivo zakonitost stanovanj, ki so jih kupovali. V zadnjem času so nanj postali pozorni tudi mediji, saj so njegovo ime zasledili tudi v aferi Zbiljski gaj in v zvezi z afero Orion. Notar se brani, da je bilo vse zakonito in da je šele od lani dolžan kupce opozoriti, če je stanje v zemljiški knjigi sporno, prej pa naj mu tega ne bi bilo treba. Z njegovim ravnanjem ni zadovoljen pravosodni minister, ki je zoper notarja uvedel disciplinski postopek. Drugi notariji so se postavili svojemu kolegu v bran in trdijo, da je ravnal zakonito.

Da vse skupaj precej smrdi, so izvahali tudi novinarji, tako da je bilo o zapletu v zadnjem času v medijih kar dosti govora, nenazadnje pa so problem začeli omenjati tudi v slovenskem parlamentu. Gre za precej zamotan problem, zato bi bilo prav, da bi podobne primere preprečili tudi s sistemskimi zakoni. Glede tega, kako bi pomagali kupcem stanovanj, so si mnenja zelo različna. Za zdaj še ostajajo več ali manj prepučeni sami sebi. O zapletu bomo več poročali v naslednji številki Odseva.

DRUŠTVO IZGNANCEV OBVEŠČA

ZBIRANJE PODATKOV O UNIČENJU ALI POŽIGU PREMOŽENJA

Eno najpogostejših vprašanj, ki jih v zadnjem času postavljajo naši člani in članice, je, kako bo s poravnavo škode, ki je v času druge svetovne vojne nastala kot posledica okupatorjevih požigov vasi in drugega uničevanja premoženja.

V teh dneh smo dobili informacijo, da je Društvo izgnancev Slovenije pričelo s pospešenimi aktivnostmi za zbiranje podatkov o uničenju ah požigu premoženja med 2. svetovno vojno. Omenjene podatke društvo nujno potrebuje za oblikovanje celovitega zahtevka, ki bo osnova za začetek pogovorov o zakonski ureditvi denarnega nadomestila za uničeno premoženje.

Krajevna organizacija Društva izgnancev Slovenije Domžale poziva vse, ki so upravičenci do nadomestila za v drugi svetovni vojni požgano in uničeno premoženje, da čim prej o tem premoženju posredujejo dokumentacijo, s katero razpolagajo. Fotokopirano dokumentacijo posredujejo naši organizaciji v Domžale ali neposredno na Društvo izgnancev Slovenije na naslov Ljubljana, Komenskega 7, 1000 Ljubljana. V Domžalah lahko v okviru krajevne organizacije dobite tudi obrazce oz. vloge, s katerimi boste poskušali podatke o uničenem in požganem premoženju pridobiti od Arhiva RS. Te obrazce vam lahko tudi pošljemo, vendar nas morate poklicati.

Hkrati vas prosimo, da obveznosti do društva – plačilo članarine in naročila Vestnika poravnate do konca februarja 2004 – ob petkih od 13. do 14. ure.

D.I.

ODSEVNIK

Avtor:
Simon Fink
Jugovic

NEKOC SO MED GOZDOM IN CESTO ZGRADILI NOVODOBNI TRZINSKI GRAD...
... IN LJUDJE SO ŽIVELI SREČNO DO KONCA SVOJIH DNI ...

... DOKLER ...

... JOJ, GOSPA! KAJ SE
VAM JE ZGODILO? ...

... KAKŠNA NESREČA!
MOJE STANOVANJE
JE IZGINILO! ...

... PRIŠLA JE VELIKA
NEVIDNA POŽAST IN
GA JE POŽRLA! ...

... PA RAVNO ZDAT,
KO SEM NASADILA
LONENICE! ...

... BREE SKRBI,
GOSPA! ...
BOŠTE PA
PRI MENI
SPALI? ...

... PSS! ...
ALI SLIŠITE?
ŽE SPET
PRIHAJA!

AAAA!

... REŠI SE, KDO
SE MORE! ...

... TUDI MOJE
STANOVANJE
JE POŽRLA! ...

... IN TAKO JE VELIKA NEVIDNA
POŽAST ŽIVELA SREČNO
DO KONCA SVOJIH DNI.

Iztok Kadunc: ŽIVLJENJE V OIC TRZIN

Včasih se zdi, kot da je trzinska industrijska cona del nekega drugega kraja in ne Trzina. V njej rastejo podjetja kot gobe po dežju, kar za preostali del Trzina težko rečemo, promet po cestah je med tednom včasih tak, da človek kaj hitro izgubi voljo, da bi se po coni sprehajal peš, kar za neindustrijski del Trzina ne velja. Vseeno pa imata cona in ostali del Trzina tudi marsikaj skupnega. Tako v coni kot v preostalem delu Trzina živijo Trzinčl in tako v coni kot drugje po Trzinu se pojavljajo podobni problemi, ki jih rešuje občinska uprava s svojimi organi. Eden takih, ki pomaga reševati probleme, vezane na industrijsko cono, je četrti odbor, njegov predsednik pa je Iztok Kadunc. Z njim smo se pogovarjali o krizih in težavah cone.

Nam lahko najprej nekoliko predstavite delo četrtinega odbora?

Četrti odbor ima sedem članov, to so: Franc Vehovec, Brane Lap, Simon Gaberšek, Jurij Čerček, Janez Brunček, Borut Bajc ter jaz. Odbor ima funkcijo posvetovalnega organa občinskega sveta Trzina in funkcijo sodelovanja z občinsko upravo. Člani odbora smo aktivni pri obdelavi gradiv in zapisnikov s seje občinskega sveta ter podajamo svoje predloge in pobude. Čeprav sodelovanje med občinskim svetom, občino in ČO dobro teče, pa bi jo vseeno radi še izboljšali. Četrti odbor skuša zastopati interese cone. Ne morem reči, da zastopamo vse interese cone, kajti interesov je toliko, kolikor je prebivalcev in uporabnikov cone, zato je to torej tudi nemogoče. Smo pa naredili prve korake, da bi to zastopanje izboljšali. Tako da smo v zadnjem času imeli kar nekaj javnih sestankov. Člani četrtinega odbora pa smo odprli tudi za kontakte drugačne oblike, na primer, prebivalci cone nas večkrat ustavijo na cesti in povedo svoj problem, vprašanje ...

Trenutno je najbolj aktualen problem v coni lastništvo stanovanj v »gradu«. Ta problem je medijsko odmeval po vsezi Sloveniji, morda tudi zaradi povezave z afero Zbiljski gaj in drugimi podobnimi primeri. Nam lahko poveste, kako četrti odbor gleda na problem »gradu« in kako bi lahko rešili nastale težave?

Si to situacijo smo več ali manj seznanjeni iz medijev, tako da kakšnih novih podatkov o tem problemu ne bi mogel posredovati. Je pa član četrtinega odbora eden od lastnikov »gradu« in nas je redno obveščal o dogodkih v »gradu«. Moram reči, da je na začetku, ko se je vsa zadeva okoli »gradu« začela dogajati, bila želja lastnikov stanovanj, da bi se četrti odbor vključil v sam proces dogodkov. Toda po funkciji, ki jo naš odbor ima, možnosti za posredovanja praktično nimamo. Je pa tudi občina kot taka konkretno nemočna, ker so zadeve tako kompleksne, da se rešujejo na državnem nivoju. Naj povem, da vsi sočustvujemo s stanovalci v »gra-

du«, in če bi se dalo, bi resnično pomagali. Tako pa, ker gre za splet okoliščin in tudi za mnoge nepravilnosti, naš odbor ne more na nikakršen način pomagati, ker, kot sem že dejal, naša funkcija ni taka

Kaj pa druge težave, s katerimi se otepa cona? Če izpostavim samo nekatere: napeljava kabelska TV, povezovalna cesta, parkirišča ...

Napeljava kabelske televizije je zelo pereča točka v coni. Ponudniku storitev za kabelsko televizijo, torej Telekomu, je cona najverjetneje nezanimiva, ker bi bilo tu malo odjemalcev. Vendar mislim, da je pri tem vprašanju potrebno upoštevati, da je infrastruktura praktično že zgrajena, samo še kabel bi bilo potrebno položiti. Trenutno pa potekajo dogovori za sestanek četrtinega odbora, občine in odgovornih s Telekomu.

Velik problem so seveda tudi parkirni prostori. S spremembo zazidalnega načrta se bodo težave s parkiranjem delno izboljšale, čeprav menim, da ne bodo nikoli popolnoma rešene. Problem parkirnih prostorov je nastal tudi zaradi tega, ker vsi po vrsti zanemarjajo začetno pravilo, ki je predpisovalo, da mora vsak podjetnik, lastnik lokala ali obrtnik, poskrbeti za parkirna mesta za svoje delavce, sranke in svoje uslužbence na svoji parceli.

Mislim, da tudi z razporeditvijo nekaterih lokalov v coni projektanti niso imeli sreče oziroma niso predvidevali, da bi do takega stanja lahko prišlo in kako naj bi to stanje bilo rešeno. In največ težav s parkiranjem je ravno na takih mestih, kjer so se projek-

tanti ušeli oziroma niso dobro premislili zadeve.

Kako bo torej rešen problem parkirnih mest?

Ja, narejena bodo dodatna parkirna mesta okoli Piramide, in sicer bodo tam, kjer sedaj parkirajo na pločniku, narejeni poševni boksi. Zadaj za kompleksom stavb, ki se začne z »gradom« bodo tudi narejeni dodatni parkirni prostori. Problem s parkiranjem je tudi v ulici nad Pečjakom. Gre za izjemno velik objekt, kjer je cesta ves čas na pol zaprta zaradi parkiranih avtomobilov.

Kaj pa problem povezovalke s Trzinom?

Pri povezovalni cesti gre za objektivni splet okoliščin, kjer se lastnina prenaša z dedovanjem in to poteka tako hitro ter razpršeno, da je bil odkup zemljišč že večkrat načrtovan, pa se je tik pred zdajci zgodilo, da občina zemljišč ni mogla odkupiti, ker se je pojavil kakšen nov dedič. Če bi zidali brez odkupov, pa bi bila ta cesta črna gradnja, česar si občina ne more privoščiti. Je pa povezovalka nujno potrebna. Ne samo za nas, temveč tudi iz varnostnih razlogov za lastnike kmetijskih površin na tem koncu Trzina. Leti se sedaj s traktorji vozijo po štiripasovnici, ko se pravzaprav ne bi smeli. Vprašanje pa je, kaj bi bilo, če bi se komu zaradi tega kdaj kaj zgodilo.

Nam lahko poveste še za kakšno težavo, ki se, poleg naštetih, poraja v coni? Moja graja leti na količke, postavljene na pločnike, ki preprečujejo parkiranje na pločnikih, in so tako po eni strani koristni, po drugi pa ne. Slabosti se pokažejo predvsem v tem letnem času, ko vidimo, da za pluzenje niso postavljeni funkcionalno, v drugih letnih časih pa je problematično predvsem to, da dva po pločniku drug ob drugem ne moreta hoditi. Menim, da bi bila potrebna nekakšna korekcija Moteča je tudi nedograjena cesta, ki se vidi mimo križišča za Špruhu in Peske proti gozdu, toda kot vem, je zadeva v reševanju.

Zanemarja se ozelenjevanje. Od načrtovanih zelenih otokov jih je namreč dejansko manj, kot bi jih moralo biti. Tudi pri novo nastajajočih gradnjah nihče ne upošteva odloka, ki pravi, da je pri gradnjah potrebno ohraniti kar največ zelenja, in vse zelenje kar izsekajo.

Potem je problem tudi odvoz smeti v okolici stavb, kjer je Papa Joe. Na smetnjaku in ob smetnjaku se nabira kup smeti, ker jih nihče ne odvažja. Komunala je dolžna smeti odpeljati, če so v smetnjaku in če

ima nemoten dostop do njih. Ker pa ti pogoji niso izpolnjeni (cel kup smeti leži vsepovsod okoli smetnjaka), jim smeti ni treba odpeljati. Sedaj tako poteka akcija za odvoz smeti, da bo Komunalna potem imela nemoten dostop do smetnjaka. Problem se je v dneh priprave sestavka za tisk že rešil.

Na javni konferenci, ki smo jo imeli, pa je bila izražena poleg drugega tudi želja za pokritima postajališčima na avtobusnih postajah.

Kaj pa bi v coni pohvalili?

Menim, da cona opravlja svoje poslanstvo, kar nam potrjujejo tudi cene zemljišč in dejstvo, da vanjo prihajajo vedno novi podjetniki, in cona ne odмира. Zdi pa se mi, da je cono, kot je bila načrtovana v prvotnem planu, povozil čas. Včasih, kot vemo, je bilo malo obrtnikov, ki bi imeli več kot deset zaposlenih, podjetij v zasebni lasti pa še sploh ni bilo. Zdaj pa so ravnost zasebne in poslovne sfere v ekspanziji, tudi obrtniki z več zaposlenimi so danes nekaj povsem običajnega. Čeprav je bila arhitektonska zasnova cone zelo dobra, pa je usu, ki je imel škarje in platno v rokah, prevečkrat odstopal od prvotnega načrta, in se vsi ti grehi poznajo v pomanjkanju parkirišč, v neustreznih dovoznih poteh in podobno.

Kakšen pa naj bi bil nadaljnji razvoj cone?

Za cono je bilo že v osnovi predvideno širjenje in dokler bodo podjetniki prihajali vanjo, se bo to dogajalo. Zaradi širjenja se bo zgodilo, da bomo tisti, ki imamo poslovno-stanovanjski objekti, ujeti med zgolj poslovne objekte, to pa lahko pripelje do določenih konfliktov.

Razvojno gledano se bo morala okrepiti funkcija četrtnega odbora, ki bo moral še bolj tesno sodelovati z občinskim svetom in Občino. Še vedno pa je dovolj dela z uboljševanjem trenutnega stanja in sprožanje pobud za spremembe.

Kakšna pa je fluktuacija podjetij v cono? Je veliko podjetij, ki nastajajo in propadajo, ali pa imajo svoje prostore tu nekaj časa, potem pa se preselijo? Fluktuacijo opažam, seznanjen pa z njo v večji meri nisem. Je pa fluktuacija vsekakor značilnost poslovnega sveta. Podjetja se rojevajo in odmirajo. Toda pri nas tega še ni v pretirani meri. Podjetja v Sloveniji niso podvržena hitremu umiranju, razen če niso prisiljena v to... Verjetno še niti nismo dojeli teh možnosti in niti nimamo potreb po tem, da bi to delali, čeprav je razvoj v svetu tak.

Včasih se zdi, kot da je OIC v občinskih zadevah odrinjena na stran. Menite, da občinska uprava zadosti upoštevanje interese OIC ali premalo?

Mislim, da občinska uprava upošteva interese, a jih še vedno ne dovolj. Naj povem, da dobro sodelujemo tako z županom, občinsko upravo kot tudi z ostalimi svetniki, velikokrat upoštevajo predloge, ki jih poda naš odbor, čeprav niso na dnevnih redih sej. V kar daljni preteklosti je bilo sodelovanje med občino in četrtim odborom blokirano, sedaj pa, kot sem že omenil, poteka res dobro. Težki časi so že davno za nami.

Se vam zdi, da ima cona popolnoma drugačno življenje kot ostali del Trzina?

To pa je moja zamera že od nekdaj. Po mojem je Trzin eden, kljub temu da vsi govorimo, da so trije Trzini-stari del, novi del in OIC. Čeprav se mi zdi, da se je tudi tu stanje nekoliko spremenilo, predvsem z boljšim sodelovanjem med nami in društvi in vključitvijo ljudi iz vseh delov Trzina pri skupnih akcijah. Dobro sodelujemo predvsem s Turističnim društvom, s katerim smo predlani organizirali srečanje podjetnikov ob petnajstletnici pričetka gradnje cone. Ob tem moram omeniti tudi druge, ki so nam pomagali prireditev pripraviti. Izražena je bila tudi želja, da bi se takšno srečanje ponovilo, kar bi organizirali v sklopu prireditev ob občinskem prazniku. Povezavo cone

z ostalim delom Trzina naj bi prinesla tudi informacijska točka, ki ima svoj prostor v centru Ivana Hribarja.

Mateja Erčulj

PODJETNA REGIJA - sprejet program turistične ponudbe za letošnje leto

Predstavniki turizma Podjetne regije / regija vključuje občine Domžale, Kamnik, Komendo, Lukovico, Mengeš, Mirjavce, Vodice in Trzin/ so v začetku leta začrtali program turistične ponudbe in promocije tega območja za letošnje leto. Na sestanku predstavnikov turizma, županov oz. podžupanov omenjenih občin, ki je bil v Trzinu in ga je vodil naš župan g. Tone Peršak, je bila skupnemu turističnemu programu dana zeleno luč. Pomeni, da naj hi ga sodelujejo občine tudi finančno podprle /Občini Vodice še ni rekla zanje besede/ in iz proračunov namenile 2,6 milijona SIT. Koordinacijo je prevzela Agencija za razvoj turizma in podjetništva Kamnik.

S predlogi in pobudami so seglj že v leto 2005 in naslednje obdobje do leta 2009. Ena prvih nalog v Podjetni regiji - razvoj turizma bo promocija turistične ponudbe preko sodobnih medijev, utrditev dosežane ponudbe in razširitev na ponudbo pohodnih in kolesarskih poti, ponudbo ogleda gradov, poslovnih turizem, na drugi strani skrb za ohranitev krajine, za varovanje dediščine in okolja. Za turistične delavce je razveseljiva predvsem odločitev predstavnikov občin, da se moramo v skupno ponudbo in promocijo vključiti vsi odgovorni v občini, od lokalnih skupnosti, podjetnikov, društev... da moramo hiri prisotni tudi fizično. Taka prilika bo že na sejmju Počitnice 2004 in v Volčjem Potoku. Da obiskovalci Volčjega Potoka v času cvetenja tulipanov ostajajo v naši regiji le po nekaj ur, nas ne sme zadovoljiti. Ponuditi jim moramo druge znamenitosti, preskrbeti reakcijo in zabavo in jih zadržati vsaj nekaj dni.

In kakšna bo turistična ponudba Podjetne regije letos? Predstavili se homo na sejmju Počitnice 2004 /prej sejem Alpe Adria/ na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani v času od 19. do 23. marca, že nekaj dni za tem pa se homo predstaviti še v Volčjem Potoku v času cvetenja tulipanov od 26. aprila do 2. maja in za obiskovce pripraviti zloženko o letošnjih najpomembnejših prireditvah v naših občinah in programe avtobusnih izletov po podjetni regiji.

Jožica Valenčak

PRIPRAVE OBČANOV NA ZEMELJSKI PLIN V TRZINU - II

UVOD

Na podjetje ITZ inženiring prihajajo različna vprašanja občanov glede plinifikacije-vedbe zemeljskega plina v Trzinu. Za vprašanja v zvezi s priključkom zemeljskega plina (cena priključka, način plačila, kdaj bo zemeljski plin dejansko v objektu občana) je pristojen distributer zemeljskega plina v Trzinu PETROL d. d., Dunajska cesta 50, 1000 Ljubljana. Občani lahko vse informacije v zvezi s priključkom zemeljskega plina (od uličnega plinovoda do objekta oziroma plinske požarne pipe) dobijo pri g. Boštjanu Zupančiču po tel. (01) 47-14-490.

Na iTZ inženiring-u lahko občani dobijo vse potrebne informacije v zvezi s hišno plinsko instalacijo

V članku prejšnje številke Odseva smo dali osnovne napotke občanom o:

izboru plinske opreme in naprav * ciljih občanov * vnitru občanov na stroške plinifikacije njihovih objektov * pomoči obveščanju občanov.

V tem članku se bomo posvetili PLINSKI INSTALACIJI V OBJEKTIH IN VRSTAM PLINSKIH GRELNIKOV

PLINSKA INSTALACIJA V OBJEKTIH

O plinski instalaciji smo v preteklosti v Odsevu že pisali. Menimo, da je osnovno poznavanje delov plinske instalacije v objektu pomembno za lažje odločanje občanov in nenačuden za optimalno ter varno obratovanje plinskih naprav-trošil.

Plinska instalacija v objektu zajema hišne plinovode od požarne pipe pred oziroma na objektu do skrajne točke dimnega odvodnika - dimnika, in sicer:

- * hišne plinovode in zaporne armature-plinske pipe ter varnostne elemente od požarne pipe do trošil,

- * hišno regulacijsko merilno postajo (plinski števec in regulator),

- * plinska trošila (peči za ogrevanje in toplo sanitarno vodo, štedilniki, pečice...),

- * sistem dovoda zraka za zgorevanja (pravilen dovod zraka je pomemben za varno in optimalno delovanje plinskih trošil),

- * sistem odvoda dimnih plinov (sestavljen je iz dimniškega priključka, dimne uljave s pripadajočimi elementi in zaključka - kape dimnika).

ZA VARNO IN OPTIMALNO OBRA-TOVANJE PLINSKIH NAPRAV - TROŠIL, JE POMEMBNO:

- Vsi deli plinske instalacije vključno s trošili morajo biti pravilno dimenzionirani in iz materialov, ki jih predpisu-

jejo normativi in standardi, za kar poskrbijo usposobljeni pooblaščen projek-tanti;

- pravilna montaža plinske instalacije in trošil s pooblaščenimi usposobljenimi monterji izvajalci je prav tako pogoj za varno in optimalno obratovanje plinskih naprav;
- redno (v predpisanih časovnih obdobjih) pregledovanje in servisiranje plinskih naprav s pooblaščenimi serviserji;
- redno (v predpisanih časovnih obdobjih) pregledovanje in vzdrževanje plinske instalacije s pooblaščenimi u-sposobljenimi monterji.

VRSTE PLINSKIH TROŠIL, KI SE PRETEZNO UPORABLJAJO V STANOVANJSKIH IN MANJ-SIH POSLOVNIH OBJEKTIH

Plinska trošila v prejem delimo po uporabi in načinih zorevanja ter načinih namestitve.

A/ DELITEV PO NAMENU - UPO-RABI:

I. Plinski grelniki:

- * Samo za ogrevanje prostorov (lokalni grelniki za posamezne prostore in grelniki za centralno ogrevanje) Uporabljajo se v primerih, ko je ogrevanje sanitarne tople vode izvedeno na druge načine (npr. sončno ogrevanje s kolektorji, električni grelniki itd...).

- * Samo za ogrevanje tople sanitarne vode (lokalni grelniki - npr. v kuhinjah ali kopalnicah in grelniki za centralno pripravo tople sanitarne vode). Uporabljajo se v primerih, ko je ogrevanje prostorov izvedeno na druge načine (npr. peči na trda goriva ali olje oziroma alternativni viri energije - električna ali sončna energija, toplotne črpalke itd...).

- * Kombinirane grelnike za ogrevanje prostorov in pripravo tople sanitarne vode delimo na:

- preločne grelnike (z njimi ogrevamo prostore, toplo sanitarno vodo prejejo sproti, ko jo potrebujemo; v času ogrevanja tople sanitarne vode je ogrevanje prostorov prekinjeno.

- Ti grelniki so primerni za manjšo porabo tople sanitarne vode, primorčljivo je, da so kar najbližje mestom narabe (npr. kopalnic, kuhinj itd...).

- Grelnike z akumulatorji-bojlerji (z njimi ogrevamo prostore, v akumulatorjih pa se ogreva in shranjuje topla sanitarna voda).

- Ti grelniki so primerni za večjo porabo tople sanitarne vode in so namenjeni za stanovanjske hiše z več gospodinjstvi in kopalnicami oziroma kuhinjami.

II. Plinski štedilniki in pečice

Uporabljamo jih za pripravo jedi (kuho in peko).

B/ DELITEV GLEDE NA NAČINE IZGOREVANJA

- Plinski grelniki (kuriščiči) z naravnim vlekom so naprave, pri katerih upore zaradi dovoda zraka v kurišču in odvodu dimnih plinov premaguje naravni vlek v dimniku.
- Plinski grelniki (kuriščiči) s prisilnim vlekom so naprave z ventilatorjem, ki premaguje upore zaradi dovoda zraka v kurišču in odvodu dimnih plinov.

C/ DELITEV GLEDE NA NAMEDITVE PLINSKIH GRELNIKOV

- Talna izvedba Uporablja se v primerih, ko je na voljo dovolj prostora (kurilnica v kleti...).
- Stensko izvedba Uporablja se v primerih namestitve grelnikov v večnamenske prostore (npr. kuhinje, kopalnice, hodniki, mansarde ipd...). Ti primeri so v novejših objektih pogostejši zaradi boljše izkoriščenosti prostorov objekta.
- Kombinirane izvedbe (stenska peč za ogrevanje prostorov in talni grelnik tople sanitarne vode-bojler ali obratno). Tudi ti primeri so v novejših objektih pogostejši zaradi boljše izkoriščenosti prostorov.

VPRAŠANJA OBČANOV

Bodo pripomogla, da bomo vsebino člankov prilagajali potrebam občanov in svetovali širšemu krogu bralcev Odseva. Pričakujemo tudi vprašanja občanov, na katera bomo lahko odgovorili v člankih na osnovi ogledov objektov. Vsa vprašanja bomo shranili. V člankih bomo praviloma prednostno obravnavali teme, ki nam jih bodo narekovala najpogostejša vprašanja občanov.

Za vprašanja, ki bodo zahtevala specifično obravnavo, se bomo v okviru možnosti dogovarjali z bralci individualno. Specifično problematiko bomo tematsko združevali v kasnejših številkah Odseva. Najbolj perečo problematiko pa bomo skušali prednostno reševati z občani direktno.

Občanom svetujemo, da na iTZ inženiring naslovijo pisna vprašanja prav zaradi morebitnih odgovorov v temah kasnejših člankov in tudi zaradi organizacije morda potrebnih ogledov objektov.

OBČANI NAJ VPRAŠANJA POŠILJAJO:

- na naše podjetje iTZ inženiring C. A. Bitenca 68, 1000 Ljubljana (lahko na dopisnici ali v pismu)

ali po faksu na FAKS/TEL. (01) 51 99 033 (kratko sporočilo lahko pustite tudi na tel. tajnici)

- oziroma lahko pokličite po tel. (041) 636 977.

NEKAJ NAMIGOV OBČANOM ZA VPRAŠANJA, KI NAM BODO KORISTILA PRI SNOVANJU NASLEDNJIH ČLANKOV:

- Ali je vaša obstoječa instalacija delno ali v celoti dotrajana (kateri deli, trošila ipd. ...)?
- Kako želite urediti plinsko instalacijo (v skladu z minimalnimi zahtevami - preglednikov in v skladu z zakonodajo; ali želite širiti i- dopolniti instalacijo morda z dodatnim trošilom ipd. ...)?
- Ali želite zamenjati vaša plinska trošila z novimi, modernizirati sistem, menjati tudi grelna telesa, sanitarne elemente ipd. ...?
- Za katere vrste/tipe (proizvajalce) trošil bi se odločili?
- Kakšen način financiranja bi želeli (obroki, krediti ...)?
- Ali ste novi naročnik plinskega priključka in želite plinificirati vaš objekt?
- Ali bi se v Trzinu udeležili informativnih dni z razstavljenimi plinsko opremo in kdaj - kateri dnevi vam ustrezajo?
- Ali imate kakšna druga vprašanja v zvezi s plinifikacijo vašega objekta?

Naš naslednji članek (III.) bo namenjen občanom, ki že imajo obstoječo plinsko instalacijo v objektih, ter problematiki v zvezi z posodobitvijo obstoječe instalacije za zemeljski plin. Gre za občane, ki uporabljajo plinsko instalacijo že daljše obdobje (npr. 10 let in več). Slednji imajo praviloma plinsko instalacijo v objektih vsaj delno neustrezno in naprave-trošila dotrajana.

Ti občani bodo lahko šele pred dovodom zemeljskega plina v njihove objekte po zahtevah zakonodaje uredili obstoječo plinsko instalacijo ter bodisi prilagodili oziroma zamenjali dotrajana trošila ali dele instalacije.

Iz pregledov dimnikov, ki jih je izvedla pooblaščenca dimnikarska služba na področju novega Trzina, izhaja, da so dimniki v večini objektov dotrajani in neustrežni, zato bomo v naslednjem članku (III.) posvetili pozornost sistemom dovoda zraka za zgorevanje in dimnim odvodnikom.

V naslednjih številkah Odseva bomo pojasnili načine, to je možnosti financiranja plinske instalacije v objektih občanov. Sebnih člankov bomo posvetili tudi občanom, ki niso uporabniki plina, pa želijo objekte plinificirati.

ITZinženiring

TURISTIČNO DRUŠTVO - 5 LET TURISTIČNO DRUŠTVO TRZIN VABI na

PREDAVANJE O OKENSKIH IN BALKANSKIH ROŽAH v LETU 2004. ZASADITVENIH KOMBINACIJAH IN NEGI CVETJA, ki bo v avli OSNOVNE ŠOLE TRZIN v PETEK, 5. marca 2004, ob 18.00.

Ob diapozitivih bosta predavanje vodila g. Rajko Vuga in Boštjan Žnidaršič.

KOLEDAR PRIREDITEV TRZIN - 2004

V januarski številki Odseva smo objavili Koledar prireditev v naši občini za letošnje leto. Organizatorji bodo obširneje vabili na posamezne prireditve še v rednih številkah Odseva na in vročih straneh. Prosimo, da v koledar vpišete še dve prireditvi, ki jih organizira društvo Kresničke: 25. september: Pozdrav jeseni z jabolkom in 30. oktober Dan čarovnic

VABILO NA TEČAJ DRUŽABNEGA PLESA

Zaradi velikega zanimanja za družabni ples obveščamo občanke in občane, da bomo v sodelovanju z nekaterimi izzinskimi društvi organizirali TEČAJ DRUŽABNIH PLESOV IN DRUŽABNE PLESNE VEČERE.

Tečaj namenjamo vsem generacijam, da začnejo plesati ali da obnovijo oziroma izboljšajo svoje plesno znanje. Družabni plesni večeri pa so za tiste, ki se radi družijo ob plesu in glasbi in izplečejo plesne korake, ki so se jih naučili na tečaju, se spoznajo med seboj in sklepajo prijateljstva. Če bo plesalka ali plesalec na tečaju brez partnerja, boma rešili tudi ta problem in poiskali soplesalko ali soplesalca.

Po zbranih prijavih bomo oblikovali skupine in termine in vas obestili o terminih bodisi po pošti osebno ali preko glasila Odseva. Prijave zbira g. Mitja Šilar preko telefona na številki 051 228 142.

GREGORJEVO

Osnovna šola Trzin - Vrtec v sodelovanju s TD vsako leto pripravi praznovanje gregorjevega. Otroci se veselijo plavajočih lučk, ki jih spuščajo po Pšati, odrasli pa radi prislulnemu njihovemu priložnostnemu programu. Za otroške želodčke pripravimo slaščice in pižnec.

Vidimo se na predvečer sv. Gregorja / takrat se pički ženijo/, 11. marca 2004, ob 18.00 na tradicionalnem prostoru - ob mostu čez Pšato pri OŠ Trzin.

REVIVA FOLKLORNIH SKUPIN OSNOVNOŠOLSkih OTKOP

Letos organizira revijo otroških in mladinskih folklornih skupin Javni sklad RS za kulturne dejavnosti - Območna izpostava

Kamnik. Na prireditvi, ki bo izbrna za nastope na medobčinski ravni, bodo nastopile folklorne skupine občin Domžale, Mengeš, Moravče, Lukovica, Komenda, Kamnik in tudi skupina najmlajših iz Trzina pod mentorstvom Maje Vujovič.

Vabljeni v soboto, 28. februarja, ob 19. uri v Domu kulture v Kamniku.

RAZSTAVA REZBARSKIH IZDELKOV

Rezbarji, ki že tretje leto ustvarjajo v Trzinu pod mentorstvom g. Marjana Vodnika, bodo svoja dela skupinavili v Centru družbenih dejavnosti Ivana Hribarja.

Otvoritev razstave bo v petek, 19. marca 2004, ob 17.30. uri

PEKA DOMAČEGA KRUAH

Zanimanje za pristen domači kruh, pečen v krušni peči, je vedno večje. Zato tudi naše povabilo na ogled in sodelovanje pri peki k Ivanka Novak v Imerje v soboto, 6. marca 2004. Prispevek na posameznika je 1.000 SIT. Informacije dobite pri ge. Ivi Dolenc, telefon 564 11 91

Zelenjava, začimbe in zelšča

ČEBULA

Kdo ne pozna čebule, te tako phtjubilje-ne začimbe v prehrani? Kdo ne pozna slastnega golaža in praznega krompirja z veliko čebule? No, čebula ni le okusna v prehrani, je nameč tudi zelo zdravilna.

Zdravi: prehlade, blaži kašelj, hripavost, pomaga pri zdravljenju pljučnice, čisti kri, pospešuje prebavo, odganja gliste in razstruplja stuppe v telesa. Srčnim bolnikom krepi srce

Na drobno sesekljana in skuhana blaži napanjanje in zgago
Kuhana na mleku blaži krče v trebuhu in ustavlja krvavitve iz želodca

Čebulni sok z medom zdravi hripavost, vneto grlo in lajša kašelj

Snk čebule blaži srbenje pri pikih os. čebel, komarjev ipd.

Proti gripu se hromo tako, da čebulo stisnemo, sok pomekamo z žganjem in po malem pijemo.

Pa lep pozdrav in čim manj prehladov!

Zinka Jordanov

ŽIVAHEN PREŠERNOV DAN V GRADU JABLE

Gotovo v sobanah Jabelskega gradu v njegovih zlatih starodavnih časih ni bilo nikoli toliko ljudi naenkrat, kolikor jih je bilo 8. februarja letos. Morda niti ni potrebno razlagati, čemu se je več stoglava (koliko je bilo dejansko obiskovalcev, ne vem povedati, ker jih nisem preštela) množica zbrala na dvorišču Jabelskega gradu, pa vendarle povejmo, da je na ta dan trzinsko Turistično društvo organiziralo brezplačen ogled gradu, ki se je bohotil v popolnoma prenovljeni preobleki.

Zapletena uganka, na katero nihče ne ve odgovora, je, kaj je privabilo tako številčno množico ljudi v grad. Ali je bilo to morda dejstvo, da sta ogled gradu vodila dva strokovnjaka, in sicer glavna konzervatorica in arhitekt, ki lahko ljudem povesta marsikaj zanimivega? Ali je bilo to-

likšnemu obisku krivo dejstvo, da je bilo vreme prečudovito, in so si ljudje z veseljem privoščili sprehod do gradu? Ali je med drugim tudi toliko mladih prišlo do gradu samo zato, da bi videli kraj svoje bodoče civilne poroke? Ali pa je množici ljudi v Jablah krivo dejstvo, da smo Slovenci kulturni narod, ki si želi na kakršenkoli način počastiti Prešernov dan?

Karkoli od naštetega in seveda tudi od nenaštetega je botrovalo tolikšnemu obisku, pa lahko z gotovostjo rečem, da bi bila vsa društva izredno vesela, če bi se ljudje v tako množičnem številu odzvali povabilu na vse njihove prireditve. Toda vsaka medalja ima dve plati in tako je tudi z nepričakovanimi množičnimi obiski prireditev. Ker nihče, niti organizatorji, niti konzervatorica, niti arhitekt niso pričakovali tako velikega števila ljudi (pravzaprav so menili, da jih bo na ogled prišlo okoli 30-40), je organizacija vodenja po gradu precej šepala. To je pripeljalo tudi do slabe volje nekaterih, ki so z mrkimi obrazi zapustili dvorišče gradu in morda po tistem kleli, da na takšno brezplačno vodenje ne pridejo več. Tisti pa, ki smo bili potrpežljivi in morda tudi nekoliko iznajdljivi ter se nismo razburjali nad ozvočenjem, ki ga ni bilo, pa smo si brez težav ogledali tako grajske sobane, ki so zaenkrat še prazne, a lepo obnovljene, kot tudi dvorano na zadnjem dvorišču in lesen kompleks stavb, ki sem jih sama poimenovala konjušnica, lahko pa tudi senčnica. In ker nam je uspelo ugotoviti, kdo je konzervatorica in kdo arhitekt, smo slišali tudi zanimivosti o gradu, ki sta jih pripovedovala.

Naj za tiste, ki so morda preslišali njuno razlago, povem, da je grad talno ogrevan, da je poročna dvorana načrtovana v tako imenovani Jelčovskovi sobi, da dogovori o njej še potekajo s trzinsko in mengeško občinsko upravo, da bodo sončno uto vrnili na njeno staro mesto, tako da bo lahko pohodnikom na Rašico in Dobeno spet kazala točen čas (to so bila nameč najpogostejša vprašanja obiskovalcev). Grad bo v prihodnosti nudil zavetje službam ministrstva za kmetijstvo, v njem bodo restavracija, vinska klet, konferenčne dvorane in drugi poslovni prostori. Edino, kar po mojem mnenju nekoliko kazi podobo gradu, je dvigalo. Morda leto odraža duh sodobnega časa, ko dvigala postavljajo v malodane vsako več kot trinadstropno stavbo; morda pa je z njegovo gradnjo izražena skrb za invalide, ki bodo imeli na ta način dostop do zgornjih nadstropij, kjer se bo najverjetneje odvijalo skoraj vse. Kakorkoli že, kako bo grad zaživel, bomo lahko videli šele čez nekaj časa, ko bo popolnoma opremljen in ko bodo v njem začele delovati službe, zaradi katerih je bil sploh obnovljen.

Mateja Erčulj

MVAVANJE

Slovenija je bogata z zelo različnimi ljudskimi šegami in navadami, ki mnoge izhajajo še iz poganških časov in so jih ljudje prevzeli tudi v času krščanstva. Še posebej razveseljivo je, da so prenekateri običaji ohranili še v dandanašnjem času in plemenitijo slovenstvo predvsem na podeželju, mnogo pa je primerov, ko te običaje pokažejo tudi v mestih. Posebno pomembno vlogo imajo pri tem mediji in med njimi verjetno najpomembnejšo prav televizija. Če upoštevamo jezik kot glavno karakteristiko vsakega naroda, potem bi skoraj zagotovo lahko postavili ljudske šege in običaje na drugo mesto. Prejšnji politični režim je v mnogočem kriv, da so v dobi totalitarizma mnogi običaji zamrli in se šele v zadnjem času ponovno oživljajo, ko se ljudje počasi oltresano strahu večdesetletne diktature takratne vladajoče oligarhije. Če bomo ljubili svoj jezik in bili ponosni nanj ter gojili svoje ljudske šege in navade in jih s ponosom kazali, potem se nam ljudi v Združenji Evropi ni bali za obstoj.

V Trzinu je že nekaj časa opaziti posebno dejavnost, ki pri nekaterih vzbuja radovednost, pri drugih pa občudovanje. To je, da se pri prenekateri hiši pojavi mlaj (mlaj = obeljena smreka, ki se postavi ob določenih praznikih, cvetno-nedeljska šiba), lepo okrašen in z napisom. Napis nam obrazloži, kaj ta mlaj v danem trenutku označuje. Postavljanje mlajev je že dolgo običaj pri rimskokatoliških praznikih, kot so cvetna nedelja, nova maša, birma, kakšna obletnica in podobno. Postavljanje mlajev je bil obredni običaj ob prazniku dela prvem maju. Trzinci pa so pričeli postavljati mlaje tudi ob življenjskih jubilejih posameznih občanov, ki so na to pristali.

Obstaja posebna skupina ljudi, ki to z veseljem počno, in duhovno voditelja tega sta današnja sogovornika **Kurent Franci** in **Mušič Ivan**.

Kdaj se je vsa stvar pričela?

Kurent Franci: Ko je bil Blažev Blažko (Blaževi so: Mušič Blaž, Franci in Ivan) star 50-let, se mi je urnila ideja, da bi bilo lepo, če bi to posebej svečano obeležili. To je bilo pred skoraj četrti stoletja, in sicer leta 1982. Pogovoril sem se s prijatelji in odločili smo se: Blaž dobi mlaj! Z Blaževim Ivanom sva šla na ogleda za najprimernejšo smreko, povprašala lastnika, če jo lahko podreva in zadeva je stekla. V gozdu smo smreko obelili, posekali odvečne veje in jo prepeljali k Ivanu na dvorišče. Pernetov Andrej, tedanji edini mojster risanja v Trzinu, nam je umelelno izpisal jubilatovno letnico na primerno tablo, ki smo jo namestili na okrašeno smreko. Andrej je povabil Blažita na dva deci k Jakov Mer, da je bil tako zdoma, mi pa smo v tem času prenesli na njegovo dvorišče mlaj, skopali luknjo in ga postavili. Ko je

bilo vse gotovo, smo poklicali jubilitana, naj pride domov. Pričakali smo ga prijatelji, na harmoniko je igral Jožček Ivan, mi pa smo prepevali priloznostne pesmi. Presenečenje je bilo zelo veliko in veselje se je ob prijetnem razpoloženju nadaljevalo še dolgo v noč.

Mušič (Blažev) Ivan: Pomen postavitve mlaja je posebno svečana počastitev jubilitana s strani sosedov in prijateljev. To je sedaj že tradicija in lepo bi bilo, da bi se ohranila tudi v prihodnje. Ko ugotovimo, da bo kdo od prijateljev ali sovaščanov imel okrogli jubilej (ne manjšega od 50-let), ga najprej pobaramo, če nima nič proti, da ga počastimo s postavitvijo mlaja. Če pristane (so tudi taki, ki se odločijo, da rajši ne) na počastitev te vrste, gremo najprej na ogleda za primerno smreko. Potem vprašamo lastnika gozda, če nam smreko podari. Večina pristane, so pa tudi taki, ki ne. Največ smrek je zagotovo daroval g. Štefe Matevž starejši. Potem se zbere ekipa, gre v gozd, smreka pade, mi jo primerno lepo obelimo, vzamemo še nekaj zelenja za okrasitev in jo prepeljemo v bližino ali pa kar k jubilitanu na dvorišče. Smreko okrasimo tako, kot je treba! Najpogosteje uporabimo smrekove vejice ali bršljan.

Kurent Franci: Jaz običajno naredim kovinski obroč za venec, nato cvetličarka lepo ovije zelenje okrog venca, na katerega še dodatno obesimo trakove.

Mušič Ivan: Največkrat je iz gozda pripeljal smreko Jekčev Miro (Kosirnik), on je bil stalni voznik, ker je bil najboljši vaju, včasih pa so morali vskočiti tudi drugi, kot Grejskov Jožko in Šuštarjev Franci (Kurentov).

Kurent Franci: Za mojo pedesetletnico ga je pripeljal Tavčarjev Srečko.

Mušič Ivan: Doslej smo postavili nekaj več kot trideset mlajev, morda celo štirideset. Najpogostejši člani ekipe, ki so največkrat sodelovali, so gotovo vsi trije Blaževci: Ivan, Blaž in Franci, Kurent ni smel manjkati, pa lojzetov Rajko, Kosirnikov Miro, Vrbašev Jožko, Zajčev Franci, potem še Ljubi, Sočak Janez, Kralj Tomaž, Rudi, Lado...kdo bi se vseh spomnil. Včasih nas je na filmski trak posnel gospod Mesar Stane. Pri kopianju lukenj nam je velikokrat pomagal s traktorjem Habat Marjan. Kopali pa smo tudi ročno ali s svedrom, ki nam ga je posodil Janez Sočak. Ko je luknja izkopana, se mlaj ročno dvigne s "štrekljami" ali s kleščami, nato se ga utrdi z zagozdami (kajlami) in nasipnim materialom, zalije se z vodo in močno utrdi, da ga veter ne more podreti.

Ivan, Franci: Največji mlaj, ki smo ga doslej postavili, je bil velik preko trideset metrov, spodaj pa je imel na preseku cca 65 cm. To smreko je podarila ga Barbara Lukan in smo imeli poseben problem s prevozom in postavitvijo. Postavili smo ga pred cerkvijo, pomagala pa sta nam tudi izkušena mlajarja iz Mengša, g. Blej in Hrastarjev Francej. Smreko je iz gozda prepeljal z vozom Vajnarjev Jože. Med prevozom je potrebno močno zalivati, da se mlaj ne posuši, zato morajo mlajarji imeti neprestano vlažna grla.

Mlajarji so običajno za svoj trud nagrajani s pogostitvijo, ki je odvisna od tega, kako odprte roke je slavljencec, ki od mlajarjev dobi tudi priložnostno darilo, katerega kupijo s svojimi prispevki kar mlajarji sami; čim več jih je, lepše je darilo! Zadnja slavljencec, ki so jima postavili mlaja, sta bila g. **Bogdan Dolenc** (50-let) in g. **Pavle Krt** (60 let), naša dušna pastirja. Najbolj sveže pa jim je v spominu postavitve mlaja pri g. Erčulju, kjer se je še posebej lepo odrezala njegova žena, ki je oblečena v narodno nošo zaigrala pristrčen skeč. Sedaj pa sta na vrsti oba glavna mlajarja: **Franci** letos (60) in **Ivan** drugo leto (70). Še bo veselo! "Mvavanje" je torej veselo obujanje starih in novih običajev, saj Franci trdi, da je s postavljanjem mlajev ob visokih jubilejih po-

sameznikom začel prav on, sedaj pa ga že veliko kopirajo predvsem v bližnji in malo bolj oddaljeni okolici. Zaenkrat, pravi, se za ekipo ni bati, saj mislita sogovornika vsaj še deset let voditi postavljanje mlajev, potem hodo morali pa običaj prevzeti malo mlajši Trzinci. Njihov organizacijski vodja pa je fotograf g. **Seljak Jože**.

Za konec pa še to: novi priseljenci v Trzinu so običaj z navdušenjem sprejeli in radi vidijo, če mlaj postavijo tudi pri njih.

Oba sogovornika mi do konca razgovora nista hotela zaupati, zakaj mlajev ne postavljajo tudi ženskam, na koncu pa sta se le odprla in rekla: «Katera ženska pa bi želela, da se njena prava leta izobesijo na mlaj?» Kakršno vprašanje - tak odgovor.

Tone Ipavec

KVIZ- ZDRAVA PREHRANA

Šoli se zavedamo, da je zdrava prehrana pomemben dejavnik pri razvoju otroka, zato kar nekaj časa namenimo tej tematici. Dostikrat se sprašujemo, kako bi učence spodbudili k uživanju zdrave hrane in jih osvestili o zdravem načinu življenja. Zavedamo se, da je premalo, da obvladajo učno snov o zdravi prehrani, ampak morajo spoznati, da je zdrava prehrana način zdravega in uspešnega življenja. Otroci že zelo zgodaj pridobijo odnos do hrane, zato je pomembno, da jih naučimo, kaj je zdrava prehrana, ter jih pri izbiri hrane usmerjamo.

Razmišljanja, kako bi učence spodbudili, da bi jih zanimalo vse o zdravi prehrani, da bi se doma pogovarjali o tem, da bi razmišljali, niso trajala dolgo. Dobro poznamo otroke le starosti, zato smo takoj vedeli, kako bi jih vzbudili. Kviz je igra, prepletana z znanjem, ki učence spodbudi znova in znova. In tako se je začelo. Na vratih učilnic so se kar naenkrat pojavili plakati KVIZ-ZDRAVA PREHRANA. Vsi so se spraševali, kdo tekmuje, kakšna so vprašanja. Nekateri so hiteeli v knjižnico in začeli z delom. Poglobili so svoje znanje in končno dočakali dan, petek, 23. 1. 2004, kviz, kjer bodo lahko pokazali, kaj vse vedo o zdravi prehrani.

Pa pogledimo nekaj njihovih vtisov:

RAZBURLJIVI KVIZ O ZDRAVI PREHRANI

V petek smo imeli kviz o zdravi prehrani. Tekmovali smo učenci od prvega do četrtega razreda. Odgovarjali smo na vprašanja. Komisijo so sestavljale učiteljice Božena, Nancy in Branka. Kviz namo je bil zelo všeč. Ob koncu pa so podelili nagrade zmogovalcem, učenecem 1. b in ribicam.

Maja

V petek, 23. 1. 2004, smo imeli kviz o zdravi prehrani. Najprej so bile na vrsti ribice in sončki. Nato 1. b in 1. a. sledili pa so jim učenci drugih razredov. Mi smo bili naslednji. Dohiteli smo lahka vprašanja. S tretjim a razredom smo bili izenačeni. Za ogrevanje smo imeli iganko, sledili sta še dve vprašan-

ji. Za nagrado smo dobili hruško, za zaključno nagrado pa mi sicer nisimo dobili nič, vendar je zmogovalec dobil jabolko in pomaranče. Pristujili smo si eno točko in pol, tako kot tretji a razred. Zmogovalca sta bila 1. b in ribice.

Bilo nam je všeč, vendar smo si želeli zmage ali vsaj boljši rezultat.

V petek, 23. 1. 2004, je bil kviz o zdravi prehrani. Bilo je zelo razburljivo in napeto, mi smo komaj čakali na vesele ali žalosten trenutek. Udeležili so se ga tudi prvi razredi. Nama z Mašo je bil zelo všeč. Smešno je bilo. Navljali smo za b razrede. KUL!

Nika Korelc in Maša Vozlič, 3. b

Vsi skupaj se zavedamo, da je zgolj kviz premalo, da bi se naši učenci zdravo prehranjevali, a vendar je to vzpodbuda za vse nas, da jih usmerjamo v zdrav način življenja. Odrasli lahko veliko naredimo za naše otroke in jih naučimo zdravo živeti.

Učiteljica Sara Anžin

POČITNIŠKE DEJAVNOSTI

Med zimskimi šolskimi počitnicami je Društvo prijateljev mladine v sodelovanju z Osnovno šolo pripravilo več dejavnosti, s katerimi so polepšali počitniške dni listim otrokom, ki niso šli na smučanje ali pa drugače ne bi vedeli, kako koristno izrabiti prosti čas. Največ zanimanja je bilo za likovno delavnico, kjer so otroci delali pustne maske, šopke iz papirja, nakit in druge okraske. Delavnico je vodila ga. Breda Podbevsek. Kot je že običaj, je bilo tudi tokrat kar precej zanimanja tudi za računalniško delavnico. Otroci so spoznavali računalništvo preko različnih programov: slikar, word, obdelovali so lastne fotografije, seveda pa je bilo največ zanimanja za zabavne igrice. Matjaž Erčulj pa je okrog sebe zbral vse ljubitelje iger z žogo. Dopoldnevi so kar prehitro minili ob igranju nogometa in košarke. Več o vseh omenjenih počitniških dejavnostih bomo poročali v naslednji številki Odseva.

M.S.

VPIS PRVOŠOLCEV

Leto je minilo in februarja 2004, se je vpisala druga generacija naših prvošolcev in devetletno šolo. Vpisalo se je 44 otrok.

Bodoči učenci so se najprej prestrašeno držali svojih staršev, a minil je le kratek čas, da so se sprostiti in razigrali.

Za njih smo pripravili delavnice. Ogledali so si lahko šolske prostore in spoznali učitelje, ki jih bodo poučevali. Led je bil prebit. Nato so začeli izdelovati iz testa, papirja, barvali, izrezovati in maramo reči, da so dobro pokazali svoje spretnosti. Starši so ob kavi opazovali otroke in želeli dobiti čim več odgovorov, ki se jim postavljajo, ko svoje malčke vpisujejo v šolo.

Malčki so veselo zapustili šolo in ko se zopet vrnejo, bodo že solarji.

Predstavitve knjige Alberta Mrgoleta »Kam z mularijo«

27. januarja se je v prostorih Mladinskega kluba Trzin »zgodila« predstavitve nove knjige vodje kluba dr. Alberta Mrgoleta.

Knjiga ni priložnik za starše, ki ne vedo »kam z mularijo«, temveč pionirsko delo na področju orisa možnosti razvoja mladinske politike in neformalnega mladinskega dela v Sloveniji.

Avtor izhaja iz spoznanja, s kakšnim paradoksom občutenja časa se srečujejo v sedanjem svetu mladi: na eni strani so preobremenjeni s šolskimi in delovnimi zahtevami, a v času, ko teh obremenitev ni, ostajajo brez volje (spomnite se, da že marsikateri mlajši osnovnošolec za večino ponujenih stvari pravi, da so »brez veze«) in tudi brez pravih možnosti za vključevanje v družbo.

Delo je med drugim nastalo tudi na izkušnjah dela s trzinsko mladino. Dobite ga v trzinski knjižnici, med drugim pa ga lahko kupite tudi v ljubljanskem Konzorciju.

VAŽNO OPOZORILO ČLANOM DRUŠTVA UPOKOJENCEV »ŽERJAVČKI« TRZIN

Na željo nekaterih članov Društva upokojencev smo spremenili nekaj terminov naših izletov. Prosimo vas, da spremenite nekatere termine, ki so bili navedeni v občinskem koledarju prireditelj, priložencem v prejšnji (januarski) številki Odseva. Spremenjeni so naslednji datumi:

- 21.4.04 izlet z ladjo ob slovenski obali, Portorož (prestavljeno)
- 26.05.04 biseri Julijceev – Vrba, Mojstrana, Vrata (prestavljeno)
- 18.06.04 piknik v Dolgi dolini
- 07.07.04 Avstrija (dodano)
- 03.09.04 piknik v Dolgi dolini
- 21.09.04 Velenje – Logarska dolina – Rudnik – Mozirski gaj
- 20.10.04 Goriška brda – Dobrova – Sveta gora (prestavljeno)
- 17.11.04 martinovanje (prestavljeno)
- 10.12.04 novoletno srečanje

Kot je razvidno, smo večino izletov prestavili s torika na sredo, spremembe pa ne posegajo v ostale prireditve v Trzinu.

V oktobru predvidevamo trgatev Primorska – Prekijaja.

Četrtki so predvideni za pohodništvo in po dogovoru nekaj kopalnih izletov, odvisno od zanimanja naših članov.

Upravni odbor Društva upokojencev »Žerjavčki« Trzin

MULTIMEDIJSKO PREDAVANJE Z DIAPOZITIVI

AFRIKA – MALI BURKINA FASO

V januarju je Društvo upokojencev pripravilo v novi dvorani Marjanec Ručigaj predavanje g. Tomaža Ermana o Afriki. Na veselje organizatorja in predavatelja je bila dvorana polno zasedena in nikomur ni bilo žal, da si je vzel dve uri časa za obisk predavanja. Naš soobčan in svetovni popotnik Tomaž nam je s prekrasnimi diapozitivi in domiselnimi komentarji pričaral zanimive saharske preddele, tamkajšnje prebivalce in še zlasti njihove obraze. Tudi za vse poslušalce je bilo to prečudovito potepanje po Afriki. Zaradi precejšnjega zanimanja in z željo, da se spet srečamo, nam je g. Erman obljubil, da nam bo letos pripravil še eno podobno predstavitve.

Za Društvo upokojencev Franc Pavlic

OBVESTILO

GOSTOVANJE DRAMSKE SKUPINE »ČRNEČE« PRI DRAVOGRADU

Na predlog g. Marka Kogelnika smo povabili Dramsko skupino Črneče, da nam predstavi komedijo

GEORGESA FEYDEAUJA BARILLONOVA POROKA

Predstava bo v soboto, 20. marca 2004, ob 18. uri v dvorani KUD-a Franca Kotarja.

Vabljeni!
Društvo upokojencev »Žerjavčki«

POGLED IZ ZAODRJA

Pozdravljeni, ljubitelji kulture!
Februar je mesec kulture in ljubezni, če finalnega izbora za evrovizijsko popevko sploh ne omenjam.

Pred petsto leti so valentinovo praznovali najprej Angleži in potem ta običaj mimo Kipa svobode ponesli v Ameriko, kjer so ga skrajno skomercializirali, zavili v rdeče šumeče srčke in tako posladkanega izvozili nazaj v Evropo, seveda skupaj z vso drugo dobičkonosno šaro. Nekako smo se že navadili, da nam noveletne lučke iz trgovinskih izložb utripajo že kakšen teden po dnevu mrtvih, ko pa jih sredi januarja končno snamejo, jih vestni aranžerji nemudoma zamenjajo z velikimi rdečimi srčki iz lepenke, ki se jim zaradi podobnosti vidi, da jih očitno vsi kupujejo pri istem dobavitelju. Sveti Valentin - praznik trgovin!

Sicer pa, malo ljubezni, pa četudi kupljene na stojnici z bižuterijo, nikomur ne škoduje in več kot je praznikov, večkrat imamo razlog za veselje. To je stališče, ki se mu nima smisla upirati, razen če se radi borite z mlino na veter.

Ženske so lako ali tako gibalo sveta. Seveda vsi radi mislimo, da smo ljudje glede na druge življenjske oblike nekaj več in da smo se za eno stopničko dvignili nad ostali živelj. Res je, da nas od živalskega sveta loči samozavedanje, zavest o lastnem bivanju in obstoju in tem, kaj je prav in kaj ne.

Vendar neke globoko v moški podzavesti, tam, kjer so skrili že skoraj zalajeni prvobitni impulzi, je eden izmed najmočnejših še vedno gon po razplodu, potreba po tem, da si najdemo čim boljšo samico za čimbolj zdravo in številno potomstvo. (Čeprav nam

Darwinov nauk o stalnem tekmovanju med vrstami in znotraj vrst ni prav nič všeč, izgleda, da kar drži).

Ta gon pa se v sedanjem času manifestira v trudu sodobnih človeških samcev za čim višji standard in za uspeh na kateremkoli področju človeških dejavnosti. Uspeh seveda prinaša višji status in posledično zanimanje večjega števila človeških samic za uspešnega samca.

Kulturni praznik Slovenci malo morbidno praznujemo na dan smrti svojega največjega pesnika, najbolj uspešnega na področju kulture. Dejstvo je, da se Prešernova poezija mirno lahko kosa s poezijo vseh njegovih sodobnikov in če Prešeren ne bi pisal v slovaščini, pardon -v slovenščini, ampak v katerem od svetovno bolj razširjenih jezikov, bi bil svetovno znan pesnik, katerega poezijo bi se morali na pamet gulliti ne samo slovenski, ampak tudi učenci vseh drugih narodov.

Morda so krive takratne družbene norme, morda je zavajajoč dokaj čistunsko napisan Prešernov biografski roman Neiztrohnjeno srce, toda zdi se mi, kot da se je France žensk nekoliko bal. Idealiziral jih je, jih postavil na pedestal, po naročilu ali ob kakšni drugi priložnosti je celo tu in tam napisal kakšno opolzko pesmico v krogu svojih gostilniških prijateljev, vendar se fizično ženskam (kot moški ženski), ni uspel približati do svojih zrelih let.

Po drugi strani pa je ravno to njegovo hrepenenje, idealiziranje ženske pripeljalo do nekaj najlepših ljubezenskih pesmi, ki jih premoremo Slovenci. Kajti tudi on je bil, navkljub njegovemu nespornemu pesniškemu talentu in kompleksni umetniški osebnosti, pod kožo krvav, in tudi njemu starodavni nagoni niso dali miru. Šele ko je za tiste čase že dokaj v poznih starosti spoznal nasprotni spol tudi v čisto običajni človeški obliki, z vsemi slabostmi in čisto organskimi lastnostmi in potrebami, je prenehal idealizirati žensko, in se je hkrati, po mojem mnenju, tudi njegovo pesniško ustvarjanje prevesilo v drugovrstno tematiko.

Iz zgodaj navedenega lahko tudi zaključim, da je včasih pot lepša in tudi važnejša od samega cilja

Ulična skupina našega društva je trenutno na poti ustvarjanja nove predstave. Kolektivni ustvarjalni duh, vsak dan nove ideje, veselje ob misli, kako bo izgledala nova predstava, kako bo presenečala gledalce, ustvarjalni proces sam je dostikrat celo bolj zanimiv za ustvarjalce kot končni cilj - nastopanje. Včasih je premiera samo nujno zlo in nemalokrat igralice poleg seveda ponosa ob uspešni premieri obide žalost nedoločljive vrste, otožna praznina, ki odraža dejstvo, da je s prvo predstavo pravzaprav konec nekega obdobja, skupinskega dela, ustvarjanja, prijateljstva, občulka povezanosti, ko cela skupina deluje z istim ciljem - ustvariti čim boljšo predstavo.

Kaj pa je to pravzaprav ustvarjanje?

Zdi se, da je ustvarjanje v umetnosti in vseh njenih vejah pravzaprav pripovedovanje zgodbe. Umetnik, pa naj se izraža skozi katerikoli medij - film, gledališče, slikarstvo, poezijo, glasbo, literaturo, mora znati povedati zgodbo ali pa vsaj svoje gledalce, bralce ali poslušalce zapeljati v občutenje, se jih nekako dotakniti, pustiti na njih neko impresijo.

Seveda je tudi zelo važno, kako in skozi katera izrazna sredstva to zgodbo povedemo. Po trditvah našega režiserja in učitelja (in tudi drugih učiteljev pred njim), tako ali tako ne obstaja več kot štiri-najst različnih, temeljnih zgodb. V tem primeru je torej še bolj važno, da znamo zgodbo povedati drugače, kajti tu ni omejitve, saj se nam odpirajo vse izrazne možnosti in v tem je prava umetnikova svoboda.

Torej, dragi Trzinci, ter tudi vsi izbrisani, nabrisani in ubrisani, ob kulturnem prazniku vam želimo čimveč zgodb, takih, ki jih boste sami pripovedovali, ali takih, ki vam jih bodo pripovedovali drugi. In če si boste poleg običajnih domačih zgod in nezgod zaželeli slišati in občutiti še kakšno, se ie zglasite v vašem kulturnem domu. Domači kulturniki se bomo potrudili, da neke do mameja za vas pripravimo tri različne storije, v izvedbi otroške skupine, odrasle ulične in odrasle odrske skupine. Da pa vam medtem ne bo dolgčas, bomo v goste vsak mesec povabili še ustvarjalce iz drugih krajev, iz gledališkega in glasbenega področja.

Andrej Zupanec

KUD FRANCA KOTARJA TRZIN

Kulturno- umetniško društvo Franca Kotarja Trzin vabi vse občanke in občane Trzina na ogled gledališke predstave

Ta veseli dan ali Cefizelj se ženi,

v izvedbi Društva kulturnih dejavnosti Vagant Kranj
Oder mladih, Primskovo, ki bo

**v soboto. 28. februarja 2004, ob 20.00 v
dvorani KUD-a.**

Prodaja vstopnic bo poekala uro pred predstavo v predprostoru dvorane. Cena vstopnice je 1.000 SIT, za študente in upokojence pa 800 SIT.

Vljudno vabljeni!

TA VESELI DAN ALI CEFIZELJ SE ZENI

(v TRZINU)

Selekija Oder mladih iz Primskega pri Kranju, ki deluje pri društvu kulturnih dejavnosti Vagant, bo v dvorani Kud-a Franca Kotarja Trzin v soboto, 28. 2. 2004, ob 20h uprizorila simpatično in predvsem zelo zabavno igro Ervina Fritza Ta veseli dan ali Cefizelj se ženi, ki so jo premierno uprizorili oktobra lani, v režiji Lojzeta Domanjka.

Predstava je bila večkrat uprizorjena v nabitih polni dvorani Doma krajanov na Priskovem pri Kranju, sedaj pa je skupina začela več kot uspešno gostovati tudi drugje po Sloveniji.

Skupina Oder mladih deluje v okviru te zasedbe že eno leto in prav Ta veseli dan ali Cefizelj se ženi je njihova prva predstava, ki jim je odlično uspela.

Igra je komična, saj prikazuje dogajanje v Butalah in se začne z velikim in nadvse pomembnim dogodkom - pridobitvijo nove motorne brigadne butalskega gasilskega društva - kar seveda nemudoma zbudi zavist med sosednjimi Tepanji in ko v nastalo situacijo poseže še zviti in z vsemi žavbami namazan razbojnik Cefizelj, je popolnoma jasno, da pride do ... No no, te skrivnosti pa vam seveda ne bomo razkrili...

Gledalci boste zagotovo uživali v ne le zabavni in smeha polni zgodbi, pač pa tudi v igri večinoma izkušenih igralcev, ki v vlogi Butalcev vedno znova navdušijo publiko.

V predstavi igra 25 igralcev, v glavnih vlogah pa nastopajo Boris Jalovec, Valerija Kuhar, Kaja Poskernik, Cefizelj in David Baš, Matic Konc, Žiga Ažman in Iztok Aljdič.

Kot trobentač nastopa Nejc Zupan, predstavil pa se vam bo tudi ansambel Kranjske mažoretke.

10-LETNICA ŠODR-a PRAZNUJMO SKUPAJ!

V mesecu februarju sicer ne bo Kište, bo pa namesto tega veliko praznovanje 10-letnice ŠODR-a. Za tiste, ki še ne veste, ŠODR (šovinistični organ za draženje rož) je oddaja, ki jo ob ponedeljskih zvečer od 22 ure dalje študentski klub že deset let pripravlja na Radiu Hit. Na prireditvi, ki se bo dogajala v petek, 27. 2. 2004, od 20. ure dalje, bodo nastopili vsi štiri DJ-ji, ki so v desetih letih mešali glasbo v ŠODR-u - DJ Zip, DJ Mato, DJ Jani in še aktualni DJ Truplo. Prisotna bosta tudi dolgoletna simpatična moderatorja ŠODR-a - Riki in Ružko, ki ste ju v živo nazadnje lahko videli v vlogi povezovalcev na Brucivanju.

In kaj se bo poleg glasbe, ki jo bodo vrтели DJ-ji, še dogajalo? Obeata se kar nekaj nagrad za prisotne na zabavi, šušlja pa se tudi, da naj bi bili glavni gostje večera ELVIS JACKSONI! Da se prepričate, koliko od tega je res in kaj se bo tam še dogajalo, je najbolje, da se 27. februarja ob 20. uri oglasite v KUD-u Franca Kotarja (Mengeška c. 9) v Trzinu in se sami prepričate...

Mi vam obljubljamo pravo zabavo, prave zvezde in najboljše praznovanje obletnice, na vas pa je, da se nam pridružite!

In kako do vstopnic? V študentskih klubih Domžal in Kamnik ter eSS v Domžalah in Kamniku so vam na voljo za članke po 300 sit (na dan koncerta 500 sit) in nečlane 500 sit (na dan koncerta 700 sit).

Mateja Kežel

PESNISKI VEČER »TANČICA PRIVIDA« Z MLADO PESNICO MIRJAM ŠTIH

Modrina, modrina, modrina!

Modrina, modrina, modrina... Neskončno odprta in zračna kot tančica v atmosferi višav polni nad menoj. Svetloba žari v toploti in opeka na strehi je prijetna na dotik. Moje oči pa so vroče in težke in bi se rade zagugale v viseči mreži, stikani iz sončnih žarkov, razpetih čez nebo. A potem modrine morda več ne bi bilo.

Mirjam Štih

Mirjam Štih se je rodila 15. 3. 1981 v Ljubljani. Večino svojega življenja živi in deluje v Trzinu. Že od majhnega jo je zanimalo vse, kar je povezano z umetnostjo in kulturo nasploh, pa najsi bo to literatura, gledališče ali likovna umetnost. To je bil tudi razlog, da se je po končani osnovni šoli vpisala na Srednjo šolo za oblikovanje in fotografijo ter kasneje šolanje nadaljevala na Fakulteti za družbene vede - smer kulturologija. Danes je študentka četrtega letnika omenjene fakultete.

S pesništvom se je začela pobliže spoznavati že v osnovni šoli, ki je hkrati tudi obdobje nastanka njenih prvih pesmi. Najprej jih je pisala samo zase, kot izraz njenega duha oz. kot neke vrste samotožabo v trenutkih žalosti, ne da bi pri tem pomislila, da bi se z njimi lahko tudi javno predstavila. V času študija pa se je pesništvu začela resneje posvečati in razmišljati o objavi le-teh.

Tematsko so pesmi pretežno ljubezenskega značaja, čeprav dostikrat to ni razvidno na prvi pogled. So pesmi hrepenenja, iskanja in padcev, s pridihom bolečine, melanholije in modrine. Dotikajo pa se tudi vprašanja smisla bivanja in iskanja identitete. V njih je zelo močno občutiti tudi vsesplošno fascinacijo nad naravo, iz katere avtorica črpa veliko svojih motivov, ki jih uporablja pri slikanju svojega poetičnega sveta. Kar pa se tiče oblike, je predvsem v zadnjem obdobju njenega ustvarjanja opaziti vedno močnejše nagibanje k prostemu verzu ter nazadnje k pesmim v prozi, za katere avtorica trdi, a so najboljše njenemu pesniškemu izrazu.

KUD FRANCA KOTARJA TRZIN

Kulturno - umetniško društvo Franca Kotarja Trzin vabi vse občanke in občane Trzina na pesniški večer

TANČICA PRIVIDA

mlade trzinske pesnice
Mirjam Štih, ki bo

v sredo,
25. februarja
2004, ob 20.00 v
dvorani KUD-a

Vljudno vabljeni!

TEKMOVANJE ZA ŠPORTNO ZNAČKO OBČINE TRZIN 2004

V imenu Občine Trzin v skladu s Programom razvoja športa v Občini Trzin (Ur.V.O.T. št. 11/03) vabim vse občanke in občane, aktivne rekreativce in še posebej tiste, ki bi radi čim prej postali aktivni:

VKLJUČITE SE V TEKMOVANJE ZA ŠPORTNO ZNAČKO OBČINE TRZIN 2004!

Športno značko Občine Trzin in pisno priznanje bo dobil/a vsak/a občan/ka, ki bo uspešno opravil/a pet od naslednjih sedmih preizkušenj:

1. Cooperjev test (tek v dolžini 2.400 m) z oceno min. 4 ali se udeležil Teka Petra Levca v Trzinu;
2. udeležba na občinskem prvenstvu v veleslalomu oziroma na teku s smučmi v dolžni 5.000 m;
3. planinski pohod na Kamniško sedlo ali na Veliko planino ali trikratni vzpon na Šmarno goro oziroma (za upokojen-ce) trije pohodi iz Trzina do vrha Rašice;
4. udeležba na pohodu Po mejah občine Trzin;
5. udeležba na rekreativni kolesarski dirki v okviru Kolesarskega kriterija občine Trzin ali na rekreativnem kolesarjen-ju na progi Trzin-Kamniška Bistrica-Trzin oziroma (za upokojen-ce) na rekreativnem kolesarjenju na progi Trzin-Šinkov Turn-Trzin;
6. udeležba na vsaj eni rekreativni tekmi v malem nogometu ali košarki ali partiji tenisa (na dva dobljena seta) oziro-ma (za upokojen-ce) na tekmi v balinanju;
7. udeležba na tekmi neaktivnih sircelcev z zračno puško ali zračno pištolo.

Organizatorji posameznih prireditev bodo trzinska društva, Občina Trzin, gospodarske družbe ali fizične osebe s.p., izbrani na podlagi javnega razpisa. Vsak organizator mora organizirati vsaj dve prireditvi za posamezno preizkušnjo (dva pohoda, dva planinska pohoda, dve kolesarski prireditvi itd.).

Udeležba na prireditvah je za kandidate za športno značko občine Trzin in občane občine Trzin brezplačna.

Naprošam vse občanke in občane, ki želite sodelovati v tekmovanju za športno značko občine Trzin, da se čim prej (vsaj do 15. marca 2004) pisno ali po telefonu prijavite za tekmovanje (tel. št. 564-4549 ali 564-4550), da bomo seznam zainteresiranih lahko posedovali izbranim organizatorjem posameznih tekmovanj oziroma prireditev. Seveda se bo v tekmovanje mogoče vključiti tudi kasneje, vendar bo izbor prireditev/tekmovanj iz tedna v teden manjši.

Spoštovani občani in občanke, storimo kaj za svoje zdravje! Šport in rekreacija pa predstavljata tudi dobrodošlo priložnost za prijetno druženje!

Zupan Tone Peršak

Občni zbor trzinskih gasilcev

Več o občnem zboru trzinskih gasilcev bomo poročali v naslednji številki Odseva.

STRELSKO DRUŠTVO TRZIN

Trzinski strelci v Haagu!

Dolgoletna želja nekaterih trzinskih strelcev po nastopu na mednarodnem tekmovanju v Nizozemskem Den Haagu se je letos uresničila. Ekipe trzinskih strelcev je zelo uspešno tekmovala kot druga ekipa slovenske reprezentance in celo presenetila poznavalce slovenskega streljanja. Predvsem je bil presenečen selektor Lojze Mikolič, ki naše strelce pozna predvsem po družabnosti, nikakor pa si ni mislil, da smo tako dobro organizirani, motivirani in pripravljeni za delo.

Strelci so v Den Haag potovali dobrih 14 ur in se nastanili v zelo dobro urejenih bungalovih. Že prvi dan so opravili uradni trening, nato pa v naslednjih treh dneh tekmovali. Tekmovanje najvišjega nivoja je prve dni povzročal ogromno tremo, ki pa se je z dnevi porazgubila in z rezultati zadnjega dne so izpolnjene kategorizacije Jerneja Adlešiča in Boža Habjana. Hrvaški stelec Dean Vignjevič, ki v letošnji tekmovalni sezoni nastopa in pomaga našemu društvu, je bil s svojimi rezultati sicer nekoliko razočaran, zato pa se je z novimi izkušnjami

vračal naš trener Aleš Kosmač, ki je v Den Haagu vodil strelce iz sosednje Hrvaške.

Na poti domov so se strelci ustavili tudi pri proizvajalcu streliva, s katerim tekmuje naše društvo. Tako lahko sedaj naši strelci v prvi ekipi uporabimo s puško tekmujejo s strelivom, ki popolnoma ustreza posamezni puški, saj proizvajalec iz vrste različnih serij streliva po nekaj 100 strelih izbere najboljšo. Prva naslednja tekmovanja že prihajajo, v društvu pa smo se odločili, da testirano strelivo uporabimo takoj.

8. Prehodna skirca Borisa Paternosta

Medtem ko še vedno sprejemamo pohvale na račun organizacije tekmovanja, se v društvu že pripravljamo na naslednje tekmovanje. DVD posnetek internetnega prenosa smo uspeli prikazati najboljšim strelcem Avstrije, verjetno bomo v ta namen sodelovali tudi na mednarodnem tekmovanju v Zenici, kjer bomo tekmovalno plat povežali s promocijo Trzina.

Obljuba dela dolg in ker bi lahko povedali še mnogo, se za konec spornimo pokroviteljev našega tekmovanja, katerim se za pomoč iskreno zahvaljujemo: SIOL, Biring, Tesnila, Čistoča, Merit International, Jan Bar, Livarna Libametal, gostilna Narobe, Elpan, Klímanaprave Vukšinič Bojan, Pizzeria Buon Piatto, AS Impex, Okrepevalnica Tavčar, Signaco, Elektrotehna Intereset Mengeš, Tining, Ford Servis Bizilj, O.K. Olje Horizont, AC Knava, Toyota Ljubljana, Taxi Vinko, Zavese Tabernik, Mercator, Slikopleskarstvo Križman, Vinogradništvo Franc & Erik Uršič, Slikopleskarstvo Podboršek & Sitar, IZI mobilni, Kova, Papirnica Čačka, Floki igrače Slap, Žito, Optika Krihlikar, Frizerski salon Ledina, HA-NI, Frizerski studio P&P, Unitap, Tehmax, Kimi, Bent, Mizarstvo Pevc, Vendo, Verniz Media in Ton reklamni napisi.

Vsem donatorjem še enkrat hvala in lep strelski pozdrav.

Lep strelski pozdrav
Damijan Klopčič

Najbolj mrzimi vlogi opazovalca, ki neprizadeto gleda ali ravna. Nikoli ne bi smeli samo gledati. Biti moramo priče: sodelovati moramo in nositi odgovornost.

Antoine de Saint-Exupéry

PLANENSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

MULTIMEDIJSKO PREBAVANJE BENKE PULKO, SANKANJE Z LJUBELJA, ...

Januar nas ni najbolj obdaril s snegom, zato smo se s planinsko skupini Bibe in nekaterimi drugimi podali na lov za izgubljenim snežakom. Še preden smo ga zares našli, smo zaradi povabila na čaj v brunarico - povabil nas je Mašin očka - našli sneg. Temu je sledilo vsesplošno navdušenje. Izgubljeni snežak je bil hipoma pozabijen, mi pa smo do popoldneva uživali v 'vrečkanju', sankanju in celo smučanju.

Več snega je čakalo starejšo ekipo na Ljubelju. Sankanje z vrha stare ceste na Ljubelj je pravo doživetje. Žal jih je tokrat presenetil precej mehkeg sneg - so pa zato malo manj drveli, a vseeno preživeli lep dan.

Na pustno soboto pa smo planinci načrtovali družinski izlet v Hrušico na Primorskem, kjer smo si želeli ogledati škornmate. Zaradi manj prijav smo se na koncu po sili razmer malo 'skrčili' in se odpeljali v Hrušico samo z dvema avtoma in zato nekaj prijaviteljih 'nevozečih' žal pustili doma.

V Hrušici nas je za nagrado malo zalival dež, škornmate pa smo vseeno videli. Žal brez njihovih pokrival, ki bi se v dežju zmočila. Kljub vsemu smo bili zadovoljni z doživetjem se enega pristnega pustovanja, ki jih je v poplavi današnjih sodobnih pustovanj res vredno videti.

PD Onger Trzin vas vabi v **četrtek, 26. februarja, ob 19. uri** v dvorano Marjance Ručigaj na **multimedijsko predstavitev**

Po Zemlji okoli Sonca

Svoje 2000 dni dolgo potovanje z motorjem na katerem je prepotovala 75 dežel in prevozila več kot 180 000 kilometrov nam bo predstavila Slovenka leta 2003

BENKA PULKO

Vstopnice po ceni **1.000 SIT** (za člane PD Onger Trzin, osnovnošolce, dijake in študente **800 SIT**) bodo na voljo **dve uri pred začetkom** v predverju dvorane.

Več o predavanju na spletni strani PD Onger Trzin: (<http://onger.org/menu.php>)

Planinsko društvo Onger Trzin vas **18. marca**
ob 19. uri vabi na potopisno predavanje

LAOS in VIETNAM

Ob diapozitivih nam bosta te daljne dežele predstavila
Petra Hole in Miha Nartnik.

Predavanje bo v dvorani Marjance Ručigaj. Vstop prost
(lahko pa se »izkažete« s prostovoljnimi prispevki).

ČLANARINA PD ONGER TRZIN za leto 2004

(lahko je poravnate v panirnici Čačka)

A člani	(člani z največ pravicami in ugodnostmi) <i>(vračunana tudi naročnina na Planinske vestnik)</i>	13.000 SIT
B člani	(člani nad 18 let starosti)	3.800 SIT
BI člani	(člani nad 70 let starosti)	2.200 SIT
S, Š člani	(srednješolci, študenti do 26. leta)	2.300 SIT
P, O člani	(predšolski in osnovnošolski otroci)	1.000 SIT

S plačano članarino ste deležni številnih ugodnosti.

Več o njih si boste v kratkem lahko prebrali na
<http://onger.org/menu.php>.

POTOPISNI VEČERI V KNJIŽNICI DOMŽALE (predavanja z diapozitivi)

4. marec 2004 ob 19. uri

MADAGASKAR

Gostja večera bo Ana Kranic

18. marec 2004 ob 19. uri

KOLESARJENJE PO ŠPANIJI

Gost večera bo Matej Vrenk

1. april 2004 ob 19. uri

IRAN

Gost večera bo Igor Klačinja

Predavanja bo v večnamenskem prostoru knjižnice.
Vstop prost. Vijudno vabljeni!

Zahvala

Ob jubileju najine zlate poroke se lepo zahvaljujema prirediteljem in udeležencem, ki ste nama pripravili tako lepo presenečenie.

Hvala žerjavčkom za zapeto podoknico in družabni večer, cerkvenim pevcem, hralcem, snemalcem, sosedom ter obema duhovnikoma, ki sta opravila lep poročni obred in pomenljivo pridigo. Hvala vsem udeležencem, kateri ste nama zaželeli vse lepo. Hvaležna sva tudi za vsak dan življenja.

Marija in Emilijan Pevec

DNK – Dnevi kulture

OD RAZSTAVE DO FILMA

Prvi dnevi kulture, ki jih je organiziral Študentski klub Domžale v sodelovanju z MKC Akumulator, so resnično uspeli. Vsi dogodki, ki so bili predvideni, so se zgodili, razstave, predstave in filmski maraton so bili tista prava stvar za kulturne dušice, čeprav je na svoj račun prišlo tudi veliko sicer malo manj kulturnih duš. In izkupiček kulturnih dni? Obilo zadovoljnih obiskovalcev, kar nekaj novih poznanstev in nenazadnje vsi skupaj smo bogatejši za eno zanimivo in koristno izkušnjo, tudi izkušnjo sodelovanja med dveh podobnima, a vendarle tako različnima mladinskima organizacijama v Domžalah.

Pa pogledjmo, kaj se je dogajalo štiri kulturne dni konec januarja. Četrtek je bil tokrat začetek »tedna«, otvoritev pa je potekala v prostorih kluba v KD Franca Bernika. Otvoritev, ki sta jo svečano opravili predsednica SKD Tina Močnik in direktorica Akumulatorja Liljana Planine, je spremljala fotografska razstava Špela Pirnat. Po otvoritvi in svečani pogostitvi pa je prišlo tisto pravo. Predstava Matjaža Javšnika in Valterja Dragana: Sex, droge in rock'n'roll je bila prava sprostitve za mlade in malo manj mlade, polno zdravega humorja, smeha in na smečen način realno pokazanih resnic.

V petek smo se iz kulturnega doma preselili najprej v knjižnico Domžale, kjer je svojo fotografsko razstavo odprla Špela Kragelj, zvečer pa je potekal »Drum and poetry«, zmes med glasbeno zvrstjo in poezijo v prostorih Akumulatorja. Nastop poeta je spremljal DJ.

Sobota je tisti dan, ko se ljudje največkrat odpravijo v kino. Tokrat smo si »kino« ustvarili kar sami, saj je v Študentskem klubu Domžale potekal prvi del filmskega maratona na velikem platnu. Ogledu filma Outsider je sledil klepet z našim gostom – Andrejem Košakom, režiserjem tega filma, ki je bil mladim na voljo z odgovori na vprašanja in predstavljanjem njegovega pogleda na filmski svet. Drugi film, ki smo si ga ogledali v klubu, je bil film Johna Carpenterja Napad na policijsko postajo 13, kjer je bila gostja Biljana Čakić Veselič. Tudi tokrat je bila debata, ki se je razvila, prava prijetina.

Drugi del filmskega maratona se je dogajal v Akumulatorju. Najprej smo videli film režiserja Michaela Radforda 1984; po filmu se je v tematiko z nami pogledal gost Andrej Koritnik. Zadnji film maratona pa je bil Dobri fantje, kjer je bil gost Tomi Laznik.

Nedelja je bila v znamenju dveh različnih razstav in zaključne predstave. V Študentskem klubu Domžale je imela Mojca Maselj otvoritev razstave, pred klubom pa še vedno stoji kiparska razstava Zige Vojska. Seveda je bila ob razstavi tudi temu primerna pogostitev.

Za konec pa smo se odpravili še v Kulturni dom Franca Bernika, kjer je Dejno stisn'teater pripravil predstavo Diareja. Predstava, ki je bila vseh vsem tistim, ki radi berejo Mladino in imajo radi njeno provokativnost. Bila je prava parodija na vse prejšnje in zdajšnje državno ureditev.

Še pred predstavo je padla kocka. Drugo leto se zadeve ponovijo. Dnevi kulture so tisto pravo, kar smo iskali, kar nam je manjkalo in zdaj končno to tudi imamo.

Mateja Kegeč

AVTOLEKARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtolekarstvo in avtoklapanarske storitve

Trbovljeva 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

Valentinov turnir v malem nogometu

V soboto, 14. februarja, se je v prenovljeni lepotici, osnovnošolski telovadnici, v Trzinu ves dan odvijal 1. Valentinov turnir v malem nogometu. Navadno se tiste, ki imajo največ zaslug za to, omeni ob koncu, tokrat pa bomo naredili izjemo. Turnirja, ki ga je organizirala nogometna sekcija Športnega društva Trzin, ne bi bilo, če nam na pomoč ne bi priskočili številni sponzorji: Habat d.o.o., La curva Ferari bar, Repek bar, Pizzeria Baron bar, Jan bar, Cafe Motorino in Vendo-Pušnik d.o.o. Svoje pa bo kot vedno pristavila tudi Občina Trzin.

Skupina A	Skupina B
ŠD Repnje Dobruša	Zmedeni
NK Gradišče	Remih
California	Fructal
Skupina C	Skupina D
Trzin	Pekos
MNK Mengeš	Velež Consulting
ŠD Šmartno	Skei Etra 33

Vabihu se je odzvalo 12 ekip iz bližnje in daljne okolice, zaradi zasedenosti terminov pa sta se nastopu vljučno odpovedali ekipi NK Brežice in NK Zaprešič iz sosednje Hrvaške. Tekmovanje je potekalo v štirih skupinah, iz katerih se je v polfinalne uvrstil zmagovalac skupine in dve najboljši drugouvrščeni moštvi. Kot prvouvrščene ekipe so se v nadaljnje tekovanje uvrstile ekipe California, Remih, Trzin in Pekos, prav tako pa sta tekovanje nadaljevali še ekipi NK Gradišče ter Fructal kot najboljši drugouvrščeni ekipi. V zanimivih polfinalnih obračunih so se najbolje znašle ekipe Fructala, Trzina in Pekosa in se tako uvrstile v finalni del, ki je potekal v skupini treh ekip po sistemu vsak z vsakim. Za obe trzinski ekipi (Trzin in Pekos) je bil Fructal na koncu premočan nasprotnik in se je zasluženo veselil prvega mesta. Drugo mesto je po napetem boju in izvajanju kazenskih strelav osvojil Trzin pred tretje uvrščeni Pekosom. Prav gotovo največje razočaranje turnirja pa je bila ekipa Skei Etra 33, ki je izpadla že v predtekovanju. Na njihovo slabo igro se je že odzvala vrednost delnice tega podjetja na Ljubljanski borzi.

Rezultati polfinalnih in finalnih tekem

Remih:Fructal	6:9
Pekos: NK Gradišče	7:2
Trzin: California	5:3
Fructal:Pekos	5:4
Fructal:Trzin	6:2
Trzin:Pekos	6:4 (4:4)

Sponzorji

Vendo-Pušnik d.o.o.

Repek Bar

Na tem mestu velja omeniti izvrstno sojenje glavnega sodnika g. Rada Narobeta, ki je dokazal, kako pomemben element na tekmi je sojenje. Z avtoriteto Pierluigija Coline je poskrbel, da je tekovanje potekalo v športnem duhu, brez nepotrebnih prekiškov in zapletov.

Po končanem turnirju so se na račun organizacije turnirja z vseh strani vsule številne pohvale in čestitke, nekaj članov organizacijskega odbora pa je zaradi obilnega in neprestanega trepljanja po ramenih dobilo podpludbe in so morali poiskati pomoč na urgentnem bloku KC Ljubljana.

Pod silovitim pritiskom ekipe Trzina je klonila tudi California

Ekipa Pekos je že pred začetkom prve tekme napovedovala naskok na najvišja mesta

Veseli Trzincev ob osvojevanju naslova viceprvaka

ELSHOP
ELEKTRONIKA

Testenova 69, 1234 Mengon
Tel.: 723-02-70, fax: 723-02-75
GSM 070/684-178
e-mail: elshop@piston.net
http://www.elshop-ep.si

**AVTOMATSKA VRATA
Z DALJINSKIM ODPIRANJEM**

SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA

Crawford

garažna in industrijska vrata, nakladalne ploščadi

PREVEČ ČE-JEV ZA SMUČANJE

Zima se nam spet smehlja z bolj zeleno odejo kot belo, vendar je bilo letos kljub vsemu med počitnicami na trzinskem smučišču živahno. Ko smo se s predstavniki Smučarskega društva pogovarjali, s kom naj za to število naredimo pogovor, nismo pa želeli spet nadlegovati predsednika društva Toneta Zupana in tajnika Rada Pestolnika, saj smo se z njima pogovarjali že tani in predlani, je večina članov namignila, da naj tokrat za pogovor izberemo Damjana Cerarja. »Ja, saj je še drugih dosti! Tu nas je kar nekaj takih, ki garamo za društvo!« se je z nekaj nelagodnosti v glasu zasmehal Damjan, ko sem mu povedal, da sem ga vzel na piko. Ampak drugi so mi povedali, da je Damjan prav gotovo tisti, ki na smučišču in tam okoli pozimi prebije največ časa in je v Dolgi dolini kar nekakšna »deklica za vse«.

»Ja, tole pa rad delam! Za otroke, da se imajo dobro! Pa tudi kar tako sem rad tu. Res kar veliko časa in energije porabim za tole našo smučarjijo.« je nazadnje le priznal, hitro pa je pristavil: »Imam srečo, da me žena razume in tudi podpira. Pa tudi laščico moram pohvaliti. Če mi ne bi stali ob strani, bi bilo drugače!« Damjan je zdaj star 29 let in pravi, da se ne spomni več, kdaj je prišel v Trzin. Je že pravi Trzinec in tisti »ta stari«, so ga že vzeli za svojega. To niti ni čudno, saj se rad družijo z njimi in je takaj pripravljen priskočiti na pomoč, za vsakogar pa tudi najde kakšno prijazno besedo. Pravi, da je pri smučarjih, odkar je prišel v Trzin. Zdjaj je v upravnem odboru društva in je skrajz gotovo zraven pri vseh delovnih akcijah, ki se jih postoptjo. Treba pa je

povedati, da tudi žena, ki vodi podjetje Našitki – Šimenc, podpira trzinsko smučarjijo, pa tudi druge trzinske družabne dejavnosti večkrat po svojih močeh podpre. Smučarjem je tako omogočila nakup značilnih, dobro prepoznanih oranžnobelih bund, pomaga pa tudi drugim društvom, na primer s kapami ali majicami. Z Damjanom imata dva otroka, 7-letnega Žana in 6-letno Mašo. Zdjaj živijo v stanovanjskem bloku, v katerem je okrepevalnica Barca, vendar se bodo kmalu preselili na Kidričevo cesto, kjer so nad prostori svojega podjetja uredili večje stanovanje.

Damjan je letos mlade trzinske smučarje razveselil s pisanimi simpatičnimi figuricami, ki so zdaj razpostavljene po smučišču, da otroci med njimi vozijo slalom.

»To sem videl na drugih smučiščih, pa sem si rekel, zakaj pa tudi mi ne bi imeli kaj takega. Pa sem vzel material in orodje in vse skupaj naredil. Vesel sem, da so otroci ta moja igrala dobro sprejeli.« Damjan je s tem dokazal, da je tudi dober risar in da zna tudi sam marsikaj narediti. Ob tem je izdal, da je po poklicu pravzaprav vodovodni inštalater, »vodovodar«, kot sam pravi, vendar je zaposlen v ženinem podjetju. Lani so trzinski smučarji dobili snežni top in napovedovali smo, da bodo poslej neodvisni od vremena. Vendar letos niso mogli narediti zadosti umetnega snega, da bi ga skozi vse počitnice imeli na celem smučišču zadosti. »Kljub naši dobri volji smo ostali nemočni, vodni zbiralnik, ki ga imajo na Dobenu, je namreč počen in podjetje Prodink ga zato ne napolni. V njem je le toliko vode, da z njo oskrbujejo Dobeno. Črpalke delajo s polovično močjo. Mi sprva za to nismo vedeli in smo na začetku zime tri noči delali umetni sneg. Dobenci pa so lakrat ostali brez vode. Ko smo ugotovili, da jim odžiramo vodo, smo morali zasnjevanje ustaviti. Nekaj smo imeli tudi težav z agregatom. Problem bi sicer lahko rešili, vendar smo se letos morali za umetni sneg obrisati pod nosom. Potrebnovali bi ravno prave pogoje, primerno nizko temperaturo, zadostno vlažnost in zadosten pritisk vode v cevih, da bi lahko zasnježili naše smučišče tako, kot smo ga lani. Iskali smo različne rešitve, vendar smo letos spet odvisni predvsem od vremena.«

Smučarji menijo, da bi bilo vse lažje, če bi bilo smučišče v trzinski lasti, tako pa je v sosednji občini, in to vse skupaj precej zaplete. Premišljevali so, da bi nekje nad smučiščem uredili bazen, v katerem bi zbirali vodo za zasnjevanje, ali pa bi vodo spejali od Pšate, vendar nobena od rešitev ni tako, da bi se je oprijeli. Mogoče bi se na občini lahko dogovorili s Prodinkom, da bi v določenem času pošiljali proti Dobenu vodo

pod večjim pritiskom, tako da bi jo bilo zadosti tudi za zasnjevanje smučišča. Letos jim tak dogovor ni uspel. Ni čudno, da se smučarji vse bolj ogrevajo za idejo, da bi uredili novo smučišče po enem od pobojč nad industrijsko cono. Predsednik društva Tone Zupan nam je zatrdil: »S sedanjim smučiščem smo vsem dokazali, da znamo delati in da lahko naredimo tudi take stvari, za katere so drugi mislili, da ne bodo izvedljive. Iz naših idej o smučišču so se nekoč smejali in napovedovali so nam, da bomo bankrotirali, vendar se nismo dali. Smučišče deluje! Nad cono bi nam morala občina na neki način zagotoviti ustrezno zemljišče. Tam so možnosti kar dobre, saj so pobojča višja in bi zato imeli še boljše smučarske terene kot v Dolgi dolini. Mi smo pripravljene zavahati rokave in smučišče urediti, občina pa naj nam pomaga s pridobivanjem zemljišča.« Smučarji menijo, da bi bilo pri takem smučišču marsikaj lažje, saj bi bilo v trzinski občini. Lahko bi uredili akumulacijsko jezero in tako zagotovili vodo za umetni sneg, razmišljajo in dodajajo, da bi bilo takšno smučišče zaradi bližine Ljubljane prav gotovo zanimivo tudi za druge.

Kakor koli že, na trzinskem smučišču so imeli letos do zdaj dva dobra smučarska konca tednov. Gostov je bilo zelo veliko in spet se je pokazalo, da Trzinci in Ločani radi prihajajo na smučišče, če nič drugega, vsaj na družaben klepet z drugimi in potem mogoče podaljšajo izlet še do Dobena ali pa si ogledajo bližnji grad. »Letos nam je precej pomagal Edo Jerak, ki nam je namesto našega topa, ki je težji,

dal drugega, lažjega. Tak top porabi od 50 do 400 m³ vode na minuto, odvisno od tega, kako ga naravnaš. Seveda je to odvisno predvsem od vremenskih razmer.« Smučišče so tudi poteptali s teptalcem, ki ga je trzinska občina kupila skupaj z domažlasko. »Teptalca imajo v glavnem Domažalčani na njihovem smučišču na Ulovki. Letos, razen za skakalnice, sicer niso naredili snega, vendar je bil ratrag, ko smo ga dobili, ves polomljen. Ne vem, kakšnega voznika imajo. Beno Trojanšek se je moral kar precej potruditi, da ga je usposobil za delo. Tisti voznik v Domažalah na teptalca zagotovo ni pazil, kot smo slišali, pa so ga posojali tudi drugim, na primer v Turnše, kjer imajo tudi smučišče.« Damjan je bil vse šolske počitnice v Dolgi dolini. Pomagal je, kjer je bilo potrebno, vsi pa so obžalovali, da ni bilo zadosti snega, da bi naredili tak tečaj, kot so ga lani. Vseeno lahko rečemo, da so naši smučarji od zimske sezone izkoristili tisto, kar je bilo v njihovih močeh. Damjan pa nam je povedal še za svojo drugo ljubezen.

»Poleg smučanja me privlači tudi kolesarstvo. Sem vodja ekipe, ki sodeluje na eni najtežjih kolesarskih preizkušanj, vožnji po Severni Ameriki, od obale do obale oz. od San Diega do Atlantic Citya. To je 5.000 km dolga vožnja skozi puščave, prerie in gorovja.« Damjan je v spremljevalni ekipi Fredija Viraga iz Idrije. Predlani je Fredi na dirki osvojil 5. mesto, lani pa je moral zaradi dehidracije odstopiti.

»To je najtežavnejša kolesarska dirka na svetu. Kolesarji na dan prevozijo tudi po 500 km. Vozijo, kolikor kdo zmore. V hudi vročini, ponoči, podnevi... Na tistih cestah so še zlasti nevarni vozniki težkih in dolgih tovornjakov, ki drvijo po njih. Zgodilo se je že, da so katerega od kolesarjev povozili. Najhitrejši razdaljo od zahoda do vzhoda Amerike prevozijo v devetih dneh. Ob tem v povprečju spijo po 8 ur na dan. Dirka pa je za vse, še zlasti kolesarje, izjemno naporna. Med vožnjo imajo večkrat privide, dobi jo pa tudi izjemno hude krče. Spremljevalna ekipa jim mora na najrazličnejše načine pomagati. Se zlasti jih morajo spodbujati in skrbeti, da med vožnjo ne zaspijo od utrujenosti.«

Dirka je izziv za kolesarje iz vseh držav, sama organizacija pa je precej zahtevna. Damjan se zdaj trudi z zbiranjem denarja pri sponzorjih. To je mukotrpni posel, vendar ga Damjan opravlja z veseljem. Ko bodo prišli v Ameriko, bodo najeli spremljevalno vozilo in nato preko vsega kontinenta spremljali tekmovalce. Zmaga tisti, ki si najmanj prizanaša in zmore kar najhitreje prekolesariti celotno pot. Damjan pravi, da nagrada niti ni tako velika, pomembna je predvsem zaradi prestiža. Dirka bo junija in Damjan se že veseli pustolovščine.

Miro Štebe

Novice iz ŠD Trzin

Trzinski košarkarji nadaljujemo z uspešnimi nastopi v zimski ligi. Po petih kolid imamo štiri zmage in en sam poraz, le ta pa proti trenutno prvouvrščeni ekipi. Za preboj med prve tri bo potrebno še zelo garati, saj se še nismo pomerili proti lanskeoletnim prvakom ekipi Bojlerjev. Po parih razburljivih končnicah pa smo premagali ekipe - Ender, Trotlse, Dominatorje in ekipo Barely Legal. Uvrstitev med prve štiri ekipe vodi v nadaljnje razigravanje, kjer se igra za prvaka zimske lige. Po letni ligi smo se okrepili z novim igralcem Janom Zakrajškom, vodenje ekipe pa je prevzel Janez Lenarčič.

Zimska liga 2004 II. skupina

1. BISTRO ORHIDEJA	6	5	1	272	: 214	58	11
2. BOJLERJI	5	5	0	224	: 160	64	10
3. BEŽIGRAJSKA GOVEDA	6	4	2	186	: 175	11	10
4. ŠD TRZIN	5	4	1	190	: 171	19	9
5. THE ROOKIES	5	3	2	165	: 177	-12	8
6. BARELY LEGAL	5	2	3	178	: 170	8	7
7. ENDER	5	1	4	143	: 172	-29	6
8. TROTLS	6	0	6	170	: 241	-71	6
9. DOMINATORJI	5	0	5	141	: 189	-48	5

Pari naslednjih krogov razigravanja:

Ned 29.02.2004	12.45	ROOKIES	: ŠD TRZIN
Ned 29.02.2004	14.15	ŠD TRZIN	: BEŽIGRAJSKA GOVEDA
Ned 07.03.2004	10.30	ŠD TRZIN	: BOJLERJI

ŠD TRZIN napoveduje !!!!!

V marcu, natančneje v nedeljo, 14.03.2004, od 10. ure dopoldan naprej se bo v trzinski telovadnici odvijal tradicionalni turnir košarkaških trojk. Vse zainteresirane igralce vabimo, naj se prijavijo, saj so pripravljene bogate nagrade za najboljše ekipe, poleg tega pa bo potekalo tudi tekmovanje v metu za tri točke in če bo le dovolj prijav, tudi tekmovanje v spektakularnih zabijanjih. Prijavnina na turnir znaša 4.000,00 SIT, odvijal pa se bo v vsakem vremenu. Vabljene tudi gledalci in navijači, saj si boste turnir lahko ogledali iz novega balkona v telovadnici, obhajljamo pa tudi dobre predstave izvrstnih košarkarjev. Prijavite se na tel. 041/382-516 Erčulj Matjažu, najpozneje do četrta, 11.03.2004.

Predsednik ŠD Trzin
Matjaž Erčulj

PRIJATELJI ŽIVALIM?

Doslej smo v rubriki o zanimivih živalih iz Trzina in njihovih lastnikih pisali predvsem srečne zgodbe. Zgodbe o živalih, ki jim je življenje namenilo prijazen dom in skrbnega lastnika, kateri jim nudi ljubezen in pomoč. Ljudje, o katerih smo govorili, so se bolj kot v vlogi gospodarja predstavljali v vlogi prijatelja, človeka, ki ima žival za svojo zvesto prijateljico, ki mu ljubezen tudi vnelo vrača. Na žalost pa je na svetu veliko ljudi, ki niso sposobni gojiti takega odnosa do živali. Vsakodnevnim tragičnim zgodbam o nasilju, vojnah, revščini in drugih strahotah, ki nam jih posredujejo mediji, se velikokrat pridružujejo tudi zgodbe o mučelnih in irpinčenih živalih. Nezakoniti lovi, sadiščno izživiljanje za zabavo, kruto ravnanje in množično pobiranje živali za potrebe živilske industrije, to so samo nekatere izmed njih. Ljudje pa si zatiskamo oči. S svojimi prehranjevalnimi navadami skrbimo, da se veriga krute nečloveške reje živali ne pretrga. Kokoši, katerim je usoda namenila smrt v klavnica, so zaprte v »tigrskih kletkah«, stisnjene ena ob drugo pod umetno lučjo. Dan za dnem... Rejec puranov se zagovarja, da je danes to drugače, da so te živali pač industrija. Menijo tako tudi ubogi purani? Izgovorov se seveda vedno najde dovolj. Ne bi pa bilo tako, če bi se ljudje zmogeli postaviti v kožo trpinčenih živali. Če bi gospod rejec za en dan postal puran in se znašel v tesni umazani sobi, skupaj z drugo »industrijo«, bi nikoli več ne izjavil česa takega in bi verjetno takoj, ko bi spet prevzel podobo edinega bitja pod soncem z dušo in razumom, prenehal s tem. Ne pravim, da bi se morali ljudje brezpogojno odreči mesu, ampak imamo vendarle toliko bolj humanih načinov vzreje živali. Čakamo seveda dan, ko bo ideja o talni reji, kot veliko bolj prijazni in humani alternativni vzreje piščancev, prešla v zakon. Sicer pa, ali nam ne daje narava dovolj očitnih znakov, da gre nekaj hudo narobe? Da smo ljudje očitno šli predaleč? Norim kravam, parkljevki, slinavki in drugim znanim virusnim boleznim se je zdaj pridružila še ptičja gripa. Seveda pa so, kot vedno, za vse krive živali, zato je množična eksekucija živali po pojavu take bolezni seveda ohvezna.

O tem bi se lahko še veliko pisalo in na žalost je to le ena izmed zgodb, ki jih piše kruto življenje. To so živali, ki jih ljudje na žalost poznamo samo v obliki večerje, o njihovem življenju ne vemo ali pa nočemo vedeti nič. So pa tudi živali, ki si jih ljudje sami izberemo, da bi postali del naše družine, potem pa se jih iz takih ali drugačnih razlogov odpovemo ali pa jim ne posvečamo pozornosti, skrbi in ljubezni, kot bi si jo živali zaslužile. Na žalost se veliko tega dogaja tudi v Trzinu. Koliko je ubogih mačk, ki jih ljudje odvržejo nekje v naravi in jih neobgljene prepuščijo krutim, neizprosni razmeram tujeja okolja. Lansko leto je nekdo stredi gozda na poti na Dobeno odvrgel tri mačke mladiče, ki so

potem lačni in prestrašeni ždeli na podrtem drevesu. Njihova usoda je bila zapečatená. Tako majhni so bili še predvji, da bi se pustili ujeti človeku, ki bi jih na sprehodu po gozdu zapazil in jim žetel nuditi nov dom, hkrati pa je bila pot do najbližjih hiš tako dolga, da so na koncu verjetno pristali v gobcu kakšne izmed gozdnih zveri, ki se ponoči klatijo po gozdu in si iščejo večerjo. To pa še zdaleč ni edini primer zavrženih mačk na tem koncu. Svoboda je sladka stvar, a za živali, ki smo jih ljudje sami vzgojili za bitja, ki so odvisna od nas, je ravno svoboda lahko usodna. Kaj pa tiste druge živali, ki za življenje ne potrebujejo človeka? Kajero bitje na zemlji bi lahko bilo še bolj svobodno od ptice? Vendar počasi tudi ptice postajajo hišne živali, se privajajo na človeka in se z njim celo zelo dobro razumejo in pri njem rade živijo. Papagaji vsekakor so družabne ptice. Radi imajo našo družbo in tudi ljudje se z njimi zelo dobro razumemo, pa me še

vseeno velikokrat slišne pri srcu, ko pogledam našega papagaja, s katerim sicer preživimo veliko časa, a se vendarle vsakič zavem, da tudi živeti v zlati kletki, ne pomeni biti srečen. A vendarle, če se odločimo za ptico v ujetništvu, moramo poskrbeti, da bi se počutila čim bolj domače, ljubljeno in čim manj ujeta ali zaprta. Pri tem moramo upoštevati njeno naravno življenjsko okolje, iz katerega ptica izhaja. K razmišljanju o tropskih pticah v ujetništvu me je pravzaprav spodbudlo ravnanje lastnika papige nimfe s konca mengeške ulice v Trzinu, ki je svojega papagaja zaprl v kletko, jo obeh sil ven, na prosto, in tako pustil ubogo žival viseti na verandi v mrazu, snegu, vetru, ob glasnem pokanju petard. Naj bo zima, naj bo noč, papiga je vedno tam. Ko je nazadnje padel sneg in sem šla mimo, sem zapazila, da je ogledalce, edino kar ima v svoji mrzli hiški poleg posode za hrano in vodo, povsem zaledenelo. Brez zavetja, v mrzlih nočeh, ko pade temperatura globoko pod minus...

Papiga je vendar tropaska ptica in ljudje je najbrž niso kupili namesto psa čuvaja. Pomislite, čemu vse se mora ptica odreči, da jo imamo lahko ljudje zase: druženju z ostalimi pticami, naravnemu okolju, svobodi. In da ji potem odrečemo še našo družbo, ji naredimo vsak dan enak drugemu in jo zraven še prepustimo milosti in nemilosti okolju, ki niti slučajno ni primeren za bivanje tega plahega in ne-bogljenege bitja. In kaj se zgodi, kadar jo vendarle vzamejo v hišo in jo izpostavijo temperaturnemu šoku med enim in drugim prostorom?

To je pač primer, ki me je tokrat spodbudil k pisanju članka, s katerim želim le potrkati na vest lastnikov, ki imajo moč odločati o usodi svojih živali. Zakaj so nekateri lahko tako kruti, nečloveški? Vem pa, da so živali nemalokrat precej bolj prijazne, zveste in naklonjene, precej bolj »človeške«, kot bi jim nekateri radi priznali. Kolikor namreč damo naravi, toliko nam ona tudi vrača. V uredništvu Odseva pozivamo lastnike omenjenega papagaja, naj poskrbijo za svojega ptička, ki si ni zaslužil takšne usode. Če nimajo ne želijo, smo s pomočjo objave - malega oglasa - v našem časopisu pripravljene poiskati primernejši dom zanjo.

Besedilo in fotografije: Jana Urbas

ŽAMETNE VRTNICE
ZA MATERINSKI DAN
ŠPORTNA DVORANA
KAMNIK
NEDELJA, 28. marec ob 19^h

ALFI NIPIC IN NJEGOVI MUZIKANTI • OTO PESTNER •
AVSENK TERCET • JOŽICA SVETE • JOŽICA KALIŠNIK
MIHA DOVŽAN • ROK KOSMAČ • IVAN HUDNIK •
ZLATKO DOBRIČ • VESELE ŠTAJERKE • HANA KOPITAR
ans. BRATOV POLJANŠEK • ans. TONETA RUSA •
NATAŠA MADJAR • PLESALCA ŠPELA & MATEJ KRALJ
voditelj in scenarist BORIS KOPITAR

NOVO !!! MODNA REVUJA • PLETENINE ŠPENKO

PRODAJA VSTOPNIC: **DOMŽALE** blagovnica VELE - odd. Irtalica
LADOPULJ supermarket VELE - Bakorok, Veleo klub METULJ, turistična agencija VERONIKA
KRNJEV supermarket VELE, HRAM ROŽNICE IRTALICA market VELE MOŠTER market VELE
LADOPULJ market VELE LUDOVICA market VELE ISO PAVE market VELE
PRAVILNOST market VELE TRTA market VELE GROSUPLE blagovnica VELE
MIRNA MAKUMAREK. Avtobusna postaja 12 PETER GORENSKI GLAS - oglaš. ALIGATOR

REZERVACIJE: 051 202 200

POKROVITELJ PRIRREDITVE: **Ac LOVŠE** Jarška c. 11 - Domžale
Tel.: 01/729-9000
DOMŽALE & KRANJ Jezerska c.121 - Kranj
Tel.: 04/280-5000
Uradni prodajalec in serviser vozil TOYOTA

Prirreditelji podarjajo bralcem Odseva dve brezplačni vstopnici. Odgovoriti je treba, kateri koncert »Žametne vrtnice« je letos po vrsti. *Odgovore bomo sprejemali v sredo, 3. marca, po telefonu št.: 654 45 67 v uredništvu Odseva od 17. do 19. ure.*

PS:

V uredništvo smo prejeli anonimno pismo, za katero pa nam je kasneje uspelo ugotoviti, kdo je pisec. Ob razmišljanju o odnosu ljudi do živali, menimo, da je prav, da z njim opozorimo tudi na ta problem:

Spoštovani prijatelji ali neprijatelji mačk na Jamčevi cesti. Ne bi si mislil, da je človek lahko tako brez srca do mačk. Da jih lahko nekdo vede ali nevede zastruplja, da poginjajo v strahanskih mukah. Ne upam si pomisliti, kaj hi bilo, če bi otroci prišli do tega strupa. Kaj bo potem?

Star pregovor pravi: Kdor nima rad živali, tudi ljudi nima rad.

Stanovalec z Jamčeve ulice

Policija sporoča

Katere dogodke so domžalski policisti označili v svojih tabelah januarja za območje občine Trzin?

Na področju kriminalitete so po enkrat zabeležili goljufijo, poškodovanje javnih naprav, poleg tega pa štirikrat poškodovanje tuje stvari (na neki način so to tudi javne naprave, kajne?).

Dvakrat so kršitelje obravnavali zaradi ogrožanja varnosti. Bilo je več tatvin: po enkrat delovnega vozila, orodja, denarja, dvakrat denarnice in kar dvanajstkrat so obiskovalci bencinske črpalke odpeljali, ne da bi prej poravnali račun za gorivo.

Tudi vlomov je bilo več kot preveč: en vlom v osebnih avtomobil, trije v poslovnih objektih in kar pet v zasebne hiše. Zabeležili so nekaj prometnih nesreč: eno zaradi izsiljevanja pešca, prav tako eno zaradi prevelike hitrosti, dve pa sta se končali s pobegom.

Bilo pa je še nekaj drugih kršitev: dvakrat so se kršitelji pregrešili zoper javni red in mir, dvakrat tudi na javnem kraju, enkrat zoper zakon o uporabi alkohola, zabeležili pa so tudi en požar.

Po poročilu PP Domžale povzel EP

URNIK

Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin

Ponedeljek:		15,00-19,00
Torek:		9,00-13,00
Sreda:		15,00-19,00
Četrtek:		15,00-19,00
Petek:		9,00-13,00
Vsaka četrta sobota v mesecu:		9,00-12,00

Okrepčevalnica Trzin

M. Podobnik

Blatnica 12, tel.: 562-11-03

Odprto: ponedeljek - četrtek: 6.00 - 22.00
petek - sobota: 6.00 - 24.00

Nudimo: tople malice
jedi po naročilu

Vsak petek živa glasba in odjelek.

Vabljeni!

Mirjam Štih

Mavretanija

Iz Maroka smo jo skozi Zahodno Saharo mahnilo proti Mavretaniji, taktiraj za nas objubljeni zahodnoafriški deželi, ki obsega obmorske puščavske predele med Špansko Saharo in Senegalom. Uradno se država imenuje Islamska republika Mavretanija, pri čemer nam že ime samo pove, da gre za državo z muslimanskim prebivalstvom v večini. Kar pa se velikosti tiče, bi vanjo verjetno z lahkoto spravili kakih petdeset Slovenij. Država je gospodarsko zaostala in industrijsko nerazvita, v njej pa je zelo opazna kolonialna gospodarska dediščina. V preteklosti je bila Mavretanija sprva francoski protektorat in nato francoska kolonija, leta 1960 pa je postala neodvisna država.

Maroško - mavretanska meja:

Ko smo prestopili maroško-mavretansko mejo, smo takoj zapazili spremembe vseh vrst. Nenadoma se je nebo razjasnilo, ozračje je postalo vroče, veter pa je sem ter tja prenašal ogromne količine peska. Tudi ceste so se spremenile, lahko bi celo rekla, da sploh niso bile več podobne tistemu, kar običajno imenujemo cesta. To smo še zlasti dobro občutili, saj je med vožnjo po njih cel popotniški tovornjak kar krepko premetavalo, mi pa smo pri tem seveda tudi živahno poskakovali na svojih sedežih. Vendar pa se vse našeto nikakor ne more primerjati z zanimivostjo mavretanske carine in obmejne policije, kjer smo se za kratek čas ustavili. Objekta sta stala nekaj sto metrov stran drug od drugega v objemu puste peščene pokrajine. Ničesar drugega ni bilo videti. Carino sta bogatila kar dva objekta, in sicer nizka bajta, zgrajena iz kamnitih klad, ter pomožna lesena koliba, poleg katere je iz peska molela stara zdelana prikolica. Koliba je poleg tega ponašala tudi z dvema spalnima vrečama, gotovo lasti carinikov, ki sta viseli s strehe, pa tudi s smetini v svoji neposredni okolici ni skoparila. Potne liste nam je preveril carinik, kateremu je pri tem pomembnem opravilu iz nosa visel smrkelj.

Še bolj pestro je bilo na policiji, katere sedež je bil prav tako neugledna koliba. Vsi smo se morali zgledati v njihovih uradnih prostorih, da so nas preverili ter popisali. Pred vrati smo si sezuli ubuvala, kot je pri Muslimanih značilno, in vstopili v edini prostor, ki ga je njihov urad in hkrati tudi bivališče premoglo. Na tleh je ležala preproga, poleg vrat je stala pisalna miza, na drugi strani sobe pa sta bila ob steni dva jogjaja in nekaj hrane. Na mizi so imeli tudi igračo, iz volne pleteno mačko, v katero so se naši radovedni pogledali tako zapletli, da so to začutili tudi uradniki in nam jo na koncu podarili.

Kar se tiče celotnega carinskega postopka, nismo imeli nobenih problemov. Vse je potekalo dokaj hitro, verjetno tudi zato, ker na meji niti ni bilo kaj prida veliko ljudi. Srečali smo le dve dekletki iz Senegala in skupino norih Francozov, ki so nameravali puščavo prevoziti v fičkolih.

Obmejno mesto Noadhibou:

Po nekajšnih polcehastih se nam je uspelo pripeljati v eno redkih mest te puščavske dežele, v Noadhibou. Mesto ima eno samo dolgo glavno ulico, ob kateri na vsaki strani stojijo betonske bajte v udratne oblike, predvsem trgovinice. Čajnice oz. lokala, kjer bi stregli pijačo in kamor bi se človek lahko zatekel na klepet in sprosteč, pa ni bilo videti nikjer, pa naj smo še tako napejnjali oči. Rugače pa je bilo vzdušje živahno. Vsepovsod je vrvelo od ljudi. Večina jih je črnih, nekaj pa je tudi Arabcev. Prav lep primer, kako arabski svet vedno močnejše prehaja v svet pravih, črnih Afričanov. Vsi so zelo pisani, zelo slikoviti in zelo vihravi v objemu svojih glavnih il. Ženske, muslimanske veroizpovedi, ki so v večini, so od glave ovite v pisane tančice vseh barv in vzorcev, nekatere

predstavnice tega spola pa so oblečene že čisto po afriško. Tudi moški ne zastajajo za njimi. Odeti so v posebna, že skoraj razkošna ogrinjala, večinoma sinje modre, lahko pa tudi bela, z velikim žepom spredaj, okrašenim z našilki zlate barve. Glave imajo ovite v turbane, ki jih varujejo pred peskom, ki ga veter neprestano nosi naokoli, kot da bi ga iz kakega posebnega razloga preganjal. Potem pa so tam še koze, ki jih je videti vsepovsod po mestu, in pa cela vrsta avtomobilov, od rumeno-zelenih taksijev, obtočlenih in iz vseh strani pokrpanih, čisto razpadajočih krip, do bogataških džipov.

Mestece pa velja omeniti še zaradi higijskih vzgibov, dokaj razveseljujočega razloga za nas popotnike. Namestili smo se v kampu in bili tako prvič na naši poti deležni pravega tuša! Bila sem kot prerोजना, ko sem s telesa sprala vso mogočo nesnago, pomešano s puščavskim peskom, ki je že skoraj postala eno z mojo povrhnjico. Prav zares praznik za telo in še posebej za duha! Naj na tem mestu prišepnem, da se nam je do konca potovanja uspelo stuštrati še dvakrat, glavo pa smo si lahko celo večkrat umili po zaslugi priročnih bencinskih šrpak. Toda kljub temu da bi se nekateri ob mojem opisu lahko zgrozili in nas imeli za čiste pacone, le ni bilo tako grozno hudo, kot se sliši, saj smo se, sicer bolj površno, lahko oplaknili vsak dan. Vodo smo imeli namreč shranjeno v rezervuarju, torej v srcu Klativiteza, kot se je imenoval naš predelan nekdanji vojaški tovornjak. Res pa je, da smo z njo varčevali kot z največjo dragocenostjo. Kajti bolje je biti malce zapacan, kot pa sredi puščave ostati brez življenjsko pomembne tekočine!

Skozi puščavo glavnemu mestu naproti:

V primerjavi z Mavretansko puščavo je bilo puščavsko področje Zahodne Sahare, preko katere nas je vodila pot, šele uvod v tako imenovano deželo peska. Kajti takoj za tem, ko smo se prebili iz mesta, so ceste nenadoma, kot bi nekdo zamahnil s čarobno paličico, izginile. Nikjer ni bilo ne duha ne sluha o kakšnem makadamu, da o asfaltu raje niti ne govorim. Sama prostrana raven. Kamor seže pogled, pa naj se obračša na vse strani neba, povsod pesek. In če človek, ki ni domačin, v takšnih razmerah namerava kam iti in seveda tja tudi priti, je najbolj pametno, da si najame vodiča. Toda naš šef Metod, imenovan Ali Baba, se je verjetno zaradi dveh satelitskih navigacijskih naprav (GPS), ki smo jih premoogli, pa tudi zaradi odličnega kopilota Damijana, čutil dovolj opremljenega in usposobljenega za vožnjo po puščavi. Edino kar smo storili, je, da smo si kupili list papirja, neke vrste

Takole smo potovali skozi puščavo

zemljevid, na katerem so bile označene točke oz. smeri, zapisane v stopinjah, ki jim je potrebno slediti, da prideš do zelenega cilja. Te točke oz. koordinate je Damijan nato vnesel v prenosni računalnik, GPS pa nam je kazal, v katero smer naj krenemo.

Puščavska pot proti glavnemu mestu Nouakchottu je potekala po pasu ne daleč stran od Atlantske obale, pa vendar smo imeli kljub temu in kljub pripomočkom težave z orientacijo. Najlažje je bilo, če smo v pesku zasledili še sveže sledove avtomobilskih gum in jim sledili, vendar to, še posebej zaradi malo prometa, ne gre v nedogled. Neprestano namreč piha veter, ki zelo hitro zabriše sledove na peščenih pisti. GPS pa tudi ni popolnoma zanesljiva naprava: sicer ti res pokaže, v katero smer moraš iti, ne more pa predvideti preprek, kot so na primer ogromne peščene sipine, pred veličino katerih se kar naenkrat znajdeš in seveda ne moreš kar poleteti čeznje. No, v takšne težave smo zašli kar nekajkrat in pri tem porabili kar nekaj časa in truda, da smo zopet našli pravo pot. Druga težava, s katero smo se soočali na poti, pa je bil moker puščavski pesek, na katerega smo naleteli na določenih predelih. Kajti na tem področju smo se gibali ravno en teden po deževnem obdobju. Domačini so nam povedali, da je tam dež nekaj blazno redkega in da vse do letošnjega leta tega naravnega pojava v teh krajih ni bilo zaslediti že več let. O resničnosti vodnega čudeža pa je pričala tudi puščavska pokrajina, saj je na določenih področjih iz peska poganjalo zeleno rastlinje in tudi puščavsko cvetje z belimi cvetovi. Skratka, hotela sem povedati to, da se je kar nekajkrat zgodilo, da smo zapeljali v mehak pesek in se pogreznilii vanj. Ob takih pripetljajih je sledila takojšnja akcija. Res pa je, da je bil pri tem delu aktiven predvsem možki del popotniške ekipe. In medtem ko so fanje z lopatami kopali blato okoli avtomobilskih gum in pred kolesa polagali železne plošče, je smo punce pomagale z le z očmi in s kakšno zbudeno besedo. Ko je fanlom vsa zadeva prišla v kri in so bili zaradi pridobljene prakse že kar dobro izurjeni, pa moram priznati, da smo se jim kdaj tudi malce nasmejale.

Narodni park Banc d' Arguin

Večina naše poti do glavnega mesta je potekala po narodnem parku, za prehod le-tega pa je bilo potrebno kupiti posebno karto. Park bi morali uradno prevoziti v enem dnevu, toda zaradi težke orientacije in raznih preprek ter pripetljajev na poti skozi puščavo, je to za tujce praktično nemogoče. In tako smo kar nekajkrat nelegalno prespali v osrčju prelepe pustinja, pa naj si bo to ob vznožju elegantno dvigajoče se peščene sipine ali pa na tleh, tlakovanih s skolkjankami. Večeri v tej pokrajini znajo biti zelo prijetni, še posebej če po srečnem naključju kje izbrskaš kakšno dračje, ostanke posušene ga grmičevja, si zakuriš ogenj, kaj dobrega prigrizneš in opazuješ slikoviti, čez vse nebo raztezajoč se živordeč sončni zahod. Nekega večera smo celo opazili prav nič plašno puščavsko lisico - feneko, ki se je plazila okoli naših šotorov in verjetno iskala kaj za pod zob. Ob svitu pa so naše oči v daljavi sem pa tja uzrle tudi karavano kamele, ki jo je mahalja tja nekam v neznanu. Drugače pa narodni park, ki smo ga prečkali, slovijo predvsem po tem, da nudi življenjski prostor milijonom različnih ptic, med drugimi tudi selivkam. Tako smo lahko videli raznorazne ptice, od golobov, rožnatih plamencev, pelikanov, čapelj...

Druga znamenitost parka so majhne ribiške vasice blizu obale. Teh vasic je na omenjenem področju približno deset in se nahajajo v kar veliki razdalji druga od druge. Vse so si zelo podobne in zaradi svojega izgleda skorajda ne zaslužijo imena vasica. Tu je nekaj kolib, zbitih skupaj iz vseh možnih materialov, ki jim pridejo pod roke: iz desk, zabojev, pločevine, odevi... Poleg kolib pa je videti tudi nekaj propadajočih kletk, kamor shranjujejo ribe. Ljudi skoraj ni videti. Le tu pa tam kakšno žensko, otroke in morda tudi kakšnega možkega (večina jih je namreč na lovu). Skratka področja, kjer prebivajo ti ljudje, je bolj podobno prebivališčem duhov, kot pa obljudenim vasem.

V eni izmed vasic, imenovani Tessor, se nam je godilo čisto drugače. Ko smo se približali njihovim kolibom, so nas takoj pozdravili

in sprejeli domačini, možki, ženske in otroci. Po običajih žensk sodeč smo lahko ugotovili, da gre za Muslimane. Vprašali smo, če bi se dalo pri njih dobiti čaj, oni pa so nas takoj, kljub ramadanu, gostoljubno povabili v eno izmed svojih prebivališč. Pred vrati smo se sezuli in vstopili v prostor, opremljen s preprogo ter z blazinami za sedenje. Sredi sobe, ki je bila tudi edini prostor, je stala majhna mizica z čajnikom in kozarčki ter kuhališkom za kuhanje čaja. Vsi možki so nenadoma izginili, kot bi izhlapeli v zrak. Ostali smo sami z ženskami in otroki. Čaj nam je skuhal najstarejša ženska. Pri tem je zanimivo, da je kuhanje in pitje čaja v deželah na področju Sahare povsod enako. Gre za pravi mali obred. Ko se ta zeliščni napitek kuha, se ga vmes večkrat pretoči. Sprva iz čajnika v kozarec, kasneje pa še iz kozarca v kozarec, tako da se naredijo peno. Čaj se preliva iz velike višine, ne da bi se polila kapljica tekočine in je zato prava umetnost. Ko je proces pretakanja končan, se v majhne steklene kozarčke vsakemu nalije majhno količino napitka. To se ponovi trikrat.

Najbolj pa me je pretresel obisk zadnje vasice v narodnem parku, kjer smo se za kratek čas ustavili. Prvo, kar smo zagledali, so bili otroci, ki so se kot sesradane živali zapodili do našega prevoznega sredstva in z zadnjega konca le-tega odrgali polivinilasto vrečko, polno smeti in odpadkov. Med prepričim in ruvanjem za vsebino so stekli malo ven iz vasi in razgrabili, kar se je razgrabit dalo. Pojedli so skoraj vse, kar so našli, od starega kruha, gnilih jabolk, limoninih olupkov, jajčnih lupin... do ostankov kisle smetane v plastičnem lončku. Očitno so bili neznanosko lačni. Poleg teh ubogih sesradanih otrok so bila tam tudi mlada dekleta, ki so prodajala nekašne ocvrte slaščice. Nekaj smo jih kupili tudi mi in jih potem razdelili otrokom, ki so nas obletavali kot muhe mrhovino. Medtem pa je prišlo tudi do neprijetnosti. Ena izmed deklet nam je, verjetno iz same vragolije, odprla pipico za vodo na zadnji strani našega vozila in tako oslabila naše skrbno varovane pitne zaloge. Toda na srečo smo to še pravočasno odkrili in pipico zaprli. Deklece pa tudi ni ostalo nezakonzano. Neki možki, domačin, ki je spremljal dogajanje, je je tako močno udaril, da se je od bolečin kar valjala po prašnih tleh in ob tem neizmerno tulila in cvčila.

Zadnji kos poti do glavnega mesta je potekal neposredno po peščeni obmorski obali. To je bila edina možna pot, po njej pa se je dalo potovati samo takrat, ko je nastopila oseka. Približno sto petdeset kilometrov smo tako prevozili z dvema gumama v morju in dvema gumama v pesku. Na eni strani morje, na drugi strani peščene sipine, področje, kjer puščava prehaja v morje. Kaj takega človek ne doživi vsak dan. Bilo je kot v sanjah. Tako kot ponavadi nas je večina popotnikov sedela na strehi našega Klativiteza in uživala v neposrednem stiku z naravnimi lepotami. Na ta način smo puščavo in sploh vs naravo doživljali veliko intenzivne in bolj doživeto. Imela sem občutek, kot da sem del okolja, da se zlijam z njim. Razgled je bil čudovit. Pesek, morje, ptice, ki se zaganjajo v vodo, da bi nalovile kaj za v kljun, delfini v daljavi, ribiške vasice ob obali in ribiči, ki nam mahajo v pozdrav

Mawletanska carina - kamnita bajta sredi pustlnji

Tako kot v Maroku smo se tudi tukaj velikokrat ustavili pri ribičih. V Mavretaniji je ribištvo, poleg rudnih bogastev, ena izmed poglavitnih gospodarskih panog. Še posebej zanimiva pa je bila postojanka pri prvih mavretanskih domačinih, imenovanih Maurageni, ki veljajo za pravo redkost. Bilo jih je okoli deset. Sedeli so ob peščenih obali in se predajali brezdelju. Prosilil smo jih, če bi nam lahko pokazali, kako lovijo ribe, kajti na plaži je bilo videti zelo zanimive pripomočke za lov. Toda bili so zelo Irmasti, in je trajalo kar nekaj časa, preden smo se dogovorili, da to storijo za določeno vsoto denarja. Ko pa je bil posel sklenjen, je zaveda stekla, kot bi mignil. Najprej sta se dva moška, vsak z mrežo, namotano okoli dolge lesene palice, zapodila v morje ter vzporedno z obalo v vodi razvila mreže. Sledila sta jima še dva moška (enako opremljena), ki pa sta mreži razgnila pravokotno na prvi dve mreži, tako da so vse mreže skupaj tvorile kvadratni prostor. Ko pa je bilo to storjeno, so vsi hkrati s palicami in rokami začeli tolči po vodi in na ta način pripomogli k temu, da so se ribe ujele v mreže. Ullov so nato privlekli iz vode in ga zakopali v pesek, da se ne bi pokvaril.

Nouakchott – mavretansko glavno mesto

V glavno mesto smo hoteli ali nehoti morali iti. Kajti morali smo dobiti izhodno vizo, kar nam pred tem ni uspelo. Glavna mesta so namreč skoraj vedno področje splošnega kaosa in zmešnjav. Probleme smo imeli že takoj na začetku, saj nikakor nismo našli poti, po kateri bi se dalo iz obalnega pasu, po katerem smo se pripeljali, priti v notranjost oz. v mesto. Po kar precejšnjem trudu, ki je zopet vključeval pogreznitev v pesek, se nam je le uspelo prebiti na področje ribiške tržnice. To je prostor, kamor ribiči prinašajo nalovljene ribe. Zato ni čudno, da se plaža ponaša z neznanskim številom dolgih čolnov, poslikanih z živimi barvami. Ko se ribiči običajno po šestih dneh vrnejo, plen pripeljejo na obalo in ga vržejo na mivko. Tukaj pa se prične žensko delo. Ženske naložijo ribe v plastične vedra ter jih odnesejo na tržnico tik ob obali, kjer jih prodajo. Videti in kupiti je možno ribe vseh vrst: od orad, morskih listov, morskih psov... Vse polno je ljudi: nekateri delajo, drugi trgujejo, spet nekateri počivajo v senci, ki jim jo nudijo čolni. Okoli tržnice je polno majhnih, neuglednih kolob, po večini trgovinici, vse naokoli teh objektov pa ležijo smeti. Kmalu zalem smo prišli v mesto, ki je bilo na prvi pogled videti kar veliko. Res pa je, da ima samo dve večji glavni ulici, pravokotni ena na drugo. Kamorkoli pa de pogled, je videti hiše v obliki kvadratov, barake, stojnice in seveda smeti. Povsod vlada vrvež, kajti na ulicah je veliko ljudi, pretežno črncev. Še posebej ženske posedajo po ulicah na tleh, poleg njih pa se igrajo otroci. Najzanimivejši pa tudi najbolj pisan prostor pa je, tako kot ponavadi, seveda tržnica. Vsepovsod polno pisanega blaga vseh vrst. In potem seveda čisto logično sledi tudi barantanje in kupovanje ter na koncu za denarice »prazno slanje«.

Namestimo se v prav prijetnem kampu, ograjenem z betonsko pregrado, ki je za razliko od okolice zelo čist. Na dvorišču imajo

zasajene grmičje in veliko drevo, ki nudi senco in hlad. Imajo vodo, luče, napete vrvi za sušenje oblačil... Skratka, tukaj se človek lahko malce spočije in si nabere energije, ki je na takšnih potovanjih še kako dobrodošla. Drugače pa je kamp last nekega ohologa Francoza, poročenega s tamkajšnjo domačinko. Pravi pravcati važič, ki je neprestano flirtal z neko francosko turistko, ki se je za nekaj časa ustavila tukaj. Vse druge posle so opravljali črnici, po vsej verjetnosti sužnji, kajti Mavretanija je znana po tem, da pod svojim okriljem še vedno, kljub prepovedi, goji prekrito suženjstvo. Le-te porabijo za vsa dela in vse, kar dobi-jo, je prenočišče in hrana.

Domov

Svežina, ki je prevevala ozračje po deževju, je počasi izhlapela. Sonce pripeka in zelo je vroče. Zopet se peljemo skozi puščavsko področje, a sedaj nad peskom nismo več tako zelo navdušeni kot na začetku. Kajti povsod ga je dovolj. Imamo ga v zobeh, ušesih, očeh, za oblačili. Tudi v avtomobilu ga je polno: po tleh, za okenskimi okvirji... Toda če bi imela možnost ostati še malo dlje, ne bi niti za trenutek oklevala.

Skratka, potovanje je šlo h koncu, vsaj kar se tiče Mavretanije. Hteli smo proti Maroku in pri tem celo zgrešili mejo. Ne da bi imeli kakršne koli lhotapske namene, smo se enostavno izognili mavretanski meji in prišli naravnost do maroške. Kaj takega pa še ne! Kajti kot sem omenila že prej, v puščavi ni cest. Maročani so nas seveda lakoj poslali nazaj in nam zabičali, naj zaradi tamadana pohitimo, kajti ko sonce zaide, bodo cariniki nehali delati. In res. Tja smo prispeli zadnji hip in kar nekaj sladkih besed in lepih pogledov je bilo potrebnih, da so nas spustili naprej. Čisto malo je manjkalo, pa bi morali tam kar prespati. No, cariniki znajo včasih biti res kar zabavni. Ko smo na koncu potovanja sredi noči zmagoslavno prišli do slovenske carine, nas je eden izmed njih sprejel z naslednjimi besedami: »Tok luči mate na avtu, da sem mislu, da je en vlak! Sem se k'r mal ustrašu!« In tako se je naša pustolovščina končala.

CRNA GRADNJA

HYDE PARK

Ne vem številko parcele na levi strani ob poti iz Mak proti bajerju (če gremo po cesti mimo bajerja v gozd, je takoj za bajerjem na desni strani). Ampak na njej je že vse pripravljeno za črno gradnjo. Malo je sicer že rabljeno, polomljeno in poškodovano, a na tistem mestu dobiš tako rekoč vse: siporeks plošče, strešno kritino gorških opekarn in še marsikaj. Če bi napisali prošnjo, da naj jim kdo dostavi vsaj še vhodna vrata in vsaj eno okno, bi lastniki z malce spretnosti lahko zgradili lično barako, kakršne so značilne za našo romsko manjšino. Vodilne na Mengeški 9 sprašujem, če ima komunalni nadzornik tudi kaj pristojnosti na tem področju in ali lahko prispeva k reševanju tega problema. Vsi ljudje vse vedo: številke avtomobilov, čas prihoda, količine odpadkov in njihovo poreklo. Kup je res lep, upoštevanja pa je že vredna tudi njegova višina. Slišal sem, da je bila ta parcela že večkrat omenjena in da naj bi kotanje, ki je bila prej tam, zapisali tudi z blagoslovom vidnih predstavnikov naše oblasti. Zgledi vlečejo in tako v trzinski gmajni raste še ena lepa neoklopaška točka, ki pa nekaterih očitno ne moti.

J.S.

KOMUNALNI NADZOR

HYDE PARK

Sploh ne vem, kako bi zapisal ali začel ta problem. Najbolje, da napišem po vrsti, kot sem stvar doživljal. V novem družbenem centru sem 6. februarja od 15. do 20^h spremljal veliko Prešernovo proslavo oz. kulturni maraton. Prišel domov in glej ga vruga, na vetrobranskem steklu mojega avtomobila je zatakajeno obvestilo o prekršku. V domu Prešernova proslava, na Prešernovi ulici pa pooblaščen oseba v tem času deli obvestila o prekrških po 16. točki 5. člena Odloka o redu in miru v Občini Trzin. Ura ugotovitve prekrška 18.20. Res je, da je bilo pod opombo zapisano, da gre tokrat le za opomin, a ne vem, koliko bo še opominov, preden bo občina začela polniti svojo blagajno s tako pobranim denarjem. Lahko zapišem le: Davkoplatačevalci Trzina! Parkirajte svoje avtomobile zgolj na označenih mestih. Ampak kje v Mlakah pa so ta mesta?

Moram tudi zapisati, da nekateri res parkirajo svoje avtomobile tako, da ovirajo druge avtomobile, ampak drugi so pa še hujši. Ovirajo tudi pešce na pločnikih. Prav zanima me, kakšna kazen bo doletela voznika avtomobila, kot je primerek na fotografiji, ko bodo začeli izvajati občinski odlok v popolnosti in ne bodo le opominjali.

J.S.

NEEKOLOŠKI OTOK V CONI

HYDE PARK

Na skrajnem severozahodnem delu OIC Trzin se nahaja neekološki otok, ki ni v ponos ne občini Trzin in tudi ne podjetnikom iz tistega konca. Kot kaže pričujoča slika, res kazi izgled naše cone in to, ne boste verjeli, že dve leti!!!, kot so povedali bližnji podjetniki. Občina in Prodnik pa čakata na naravno razgradnjo tega neekološkega otoka

J.S.

PS. Na občini so, med drugim tudi občinski svet, problem tega nelegalnega odlagališča že večkrat obravnavali, vendar so, kot so povedali, nemočni, saj je nesnaga na zasebni zemlji, zasebna lastnina pa je sveta. Betonski boks, v katerem je nesnaga, je v lasti večih lastnikov s tistega območja, nekateri pa po vsej verjetnosti niti niso v coni. Župan je opozoril, da bi se jim v primeru, če bi občina sama dala počistiti tisto odlagališče, lahko ponovil primer kioska sadja in zelenjave na Mlakarjevi ulici, ki ga je Občina dala na lastne stroške popraviti, zdaj pa se z lastniki še vedno tožarijo na sodišču. Obljubil je, da bodo poiskali lastnike in če ti tistega boksa ne potrebujejo več, jim bodo predlagali, da bi ga podrli in tako odpravili možnost, da bi

se nelegalno odlaganje odpadkov nadaljevalo. Res je skrajni čas za akcijo, saj smo izvedeli, da so tuji med obiskom v coni ob listi ekološki sramoti izjavili: « Za Slovence smo slišali, da ste urejen in čist narod. Pri tej nesnagi, ki smo jo videli na tem mestu že med prejšnjimi obiski, pa vidimo, da to ne drži. »

ZLATI KOLIČKI

HYDE PARK

Občina Trzin redno prejema denar od nas davkoplatačevalcev in z njim razpolaga gospodarno ali negospodarno. Ker me je zanimalo prav negospodarno trošenje denarja, sem večkrat brskal po proračunskih podatkih, a nikjer nisem našel postavke »zlati količki v obrtni coni«. Res so že zlati, saj, kot se mi zdi, vsaj vsak tretji mesec praznijo občinsko blagajno. Ne vem, čemu služijo, toda kegljanje z njimi je res zabavno. V oktobru ali novembru sem osebno videl tovarnjak, ki je obračal in z zadnjim delom poridral količke. Porušil je štiri ali pet količkov. Registrske oznake si nisem zapomnil, opazil pa sem, da so te količke hitro nadomestili z novimi. Tudi januarska fotografija kaže, da bo spet odliv denarja iz občinske blagajne.

J.S.

SREBRNA KOLAJNA

HYDE PARK

Ne vem, ampak zdi se mi, da je bila srebrna medalja naših rokometlačev kriva za zmagoslavno uničenje naše trzinske lastnine. Tistega nedeljskega večera so navdušeni privrženci ali razočarani nasprotniki naše reprezentance rušili vse od gasilskega doma do industrijske cone. Za sabo so pustili pravo razdejavanje. Niti en koš za smeti ni bil na svojem mestu in v prvotni obliki. Tudi tisti težki pasji smetnjaki so utrpeli razdejavanje. Omarice Telekoma so bile uničene. Ob tem bi človek pomislil, da je dobro, da smo dobili samo srebro, kaj bi šele bilo, če bi dobili zlato! Koiko bi nas stala šele takšna kolajna?

J.S.

IZBRISANI

HYDE PARK

Trenutno se naš parlament že predolgo ukvarja z izbrisanimi. Če malo poenostavim, so izbrisanim vzeli državljanstvo, za katerega se niso zadosti hitro potegnili ali pa je za to kriva administracija, ki dela prepočasi. No, v Trzinu pa že nekaj časa jemljejo državljanstvo državnim praznikom, lahko pa rečem, da tudi našemu največjemu pesniku. Med zadnjjo, maratonsko, prostavo je eden od prisotnih izjavil, da bi bil France Prešeren lahko tudi Avstrijec, saj je pisal tudi v nemščini in tudi delal nekaj časa na Dunaju. Seveda Avstrijci, ki se jim bomo pridružili čez 60 dni, takega odnosa do največjega pesnika ne bi imeli. Pišem o obeležju kulturnega dneva. Tistega dne pred zgradbo in v zgradbi Centra Ivana Hribarja ni visela nobena slovenska zastava in tudi himne v peti ali instrumentalni izvedbi nismo slišali. Sramota.

Seveda pa to razmišljanje ni le moja obremenitev ali neumnost. V Uradnem vestniku naše občine št. 3/200 lahko lepo berem: 17. člen: Zastava je stalno izobešena na ali ob poslopju, kjer je sedež občine. Četrta alineja: Župan občine lahko odredi, da se zastava obesi tudi na drugih zgradbah ob slovesni ali kulturni prireditvi. To je odločba in zakon, ki so ga potrdili naši svetniki in ki bi ga morala naša občina z županom na čelu spoštovati. Ne borim se za zastavo, ampak za spoštovanje zakonov. Žal imamo tudi Kebrov protikadilski zakon, ha, ha, ha.

15

JANUARSKA KIŠTA

DO ZADNJEGA KOTIČKA ZAPOLNJENA

Tokratna januarška KIŠTA je bila ena najbolj obiskanih. Nabilo polna dvorana kulturnega doma Franca Kolarja v Trzinu je pokala po šivih, obiskovalcev, zabave željnih dijakov, študentov, drugih mladih in mladih po srcu je bilo resnično do zadnjega kotička dvorane. Pop rock vzdušje in nastopajoči, ki so se tistega zadnjega januarškega večera zvrstili na odru, so bili očito zadetek v polno še pred pričetkov koncerta.

Pop - rock skupino Nude, ki je že kar nekaj let med najboljšimi slovenskimi skupinami na samem zvezdniskem nebu in po pričakanju znajo narediti listo pravo zabavo, so spremljali še LINK, ki so bili ustanovljeni komaj štiri mesece pred svojimi prvimi nastopi na Kišti, njihovi instrumenti pa prav tako izvaljajo pop-rock melodije. Še tretja atrakcija večera je bila Egida, skupina, ki je pripomogla k spodbujanju že tako razgrete publike.

Študentske cene vstopnic, študentske cene pijače in študentska pijača za vse (tudi za ne-studente) je prava mešanica za sprobiti petkovega ali sobotnega večera. Za Kišto je bila zadetek v polno, torej si lahko predstavljate, kako nora bo šele na SODRovi 10-letnici... Pa boja celo z Elvis Jacksoni.

Mateja Kegec

KLOPČE

HYDE PARK

Če se prav spomnim, sem že pred dvema letoma pisal o klopčah, ki pozimi kljub slabemu vremenu ostajajo na svojem mestu. Čeprav takrat zagotovo ne služijo svojemu namenu. Ni čudno, da dve leti po postavitvi že dobro kažejo sledove propadanja. Takrat sem zapisal, da takšne stvari dober gospodar čez zimo zaščiti ali pa shrani pred vremenskimi neprilikami. Klopca na začetku Mla-karjeve pa že kaže sledove malomarnosti, še huje pa je s klopco na otroškem igrišču na Reboljevi. Zob zime, pa čeprav je bolj zelena kot bela, jo je dobro nače! Gospodar vztraja, Trzinci pa bomo kupili nove, saj si vsi želimo, da bi bil Trzin lep in prijazen vsem, tudi otrokom in tistim občanom, ki radi posedajo na klopčah.

18

SNEG NA CESTI

HYDE PARK

Nečesa nisem nikoli dobro razumel - zakaj nekateri tako radi na že kopno cesto namečejo sneg s svojih dvorišč, balkonov, pločnikov... Ta pojav je v Trzinu zelo pogost. Razumem sicer dobro-namernost ljudi, češ, sneg se bo na asfaltu skozi dan lepo stopil.

Žal pa se večkrat zgoditi, da se sneg ne stopi in tako ponoči zmrzne. Tako imamo na takih delih ceste led, zmrznjen sneg (kepe - samo pomislite, kako nevarno je to zjutraj za npr. raz-našalca časopisov!).

19

*Le delo, skrb, ljubezen in trpljenje
izpalnjevala tvoje je življenje
Po postle sa in moči
in zapri trudne si oči
In čeprav spokojno spiš,
z nami kakor prej živiš*

ZAHVALA

V 68. letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, last, dedek

ANTON DANE

Iskreno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom, prijateljem in znanec za izrečena sožalja, darovane sveče, denarno in materialno pomoč. Zahvala gre tudi vsem gasilcem za tako številno in častno slovo ter Jožetu Kajfežu za izrečene poslovilne besede. Hvala gospodu župniku Pavletu Kru, pevcem za ganljivo petje, trobentaču za odigrano Tišino in pogrebni službi Kamnik. Posebej pa se zahvaljujemo zdravniku Tomažu Mušiču. Vsem imenovanim in neimenovanim še enkrat najlepša hvala.

Vsi njegovil

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vročo stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. št. 564 18 73). Pukličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinici!

28.02.	20.00	KUD	Ta veseli dan ali Cefizelj se ženi (gostovanje DKD Vagant Kranj, Oder mladih Primskovo)
05.03.	18.00	TD Trzin	Predavanje o okenskih in balkonskih rožah (v OŠ Trzin)
06.03.	9.00	TD Trzin	Peka kruha v Imenju
08.03.			4. leto mladinskega kluba
09.03.		TD Trzin	Turizmu pomaga lastna glava
11.03.		DPM, TD Trzin in OŠ	Gregorjevo
12.03.		TD Trzin	Predavanje o cveticah in ekologiji
14.03.		ŠD Trzin	Turnir trojk v košarki
10.03.		DPM	Občni zbor
18.03.	19.00	PD Onger Trzin	Potpisno predavanje: Petra Holc in Miha Nartnik: Laos in Vietnam
18.03.	21.00	MKC Akumulator Domžale	jazz koncert Jure Puki quartet v lokalu La femme Trzin
19.03.	17.30	TD Trzin	Rezbarska razstava v CIH - 19. marca do 4. aprila
20.03.	18.00	DU Žerjavčki	Gostovanje dramske skupine »Črneče« pri Dravogradu: Georges Feydeau - Barillonova poroka
20.03.		MO PD Onger Trzin	Visoki Kurji vrh (peš in s smučmi)
23.03.		TD Trzin	Počitnice 2004 na GR v Ljubljani - sejem od 19. do 23.3. - Dan občine Trzin predviden za 23.3.
26.03.		TD Trzin	Občni zbor
30.03.		DPM in TD Trzin	Velikonočna delavnica
marec		MO PD Onger Trzin	Sv. Primož (pl. Kisovec)
marec		PD Onger Trzin	Snežnik, Volovja reber in Milanja (v čudovite kraje, ki jih hočejo uničiti z vetrnicami!)

NAPOVEDUJEMO:

16-17.04.	TD Trzin	Turistični izlet v Mostar in Medjugorje
8.-9.05.	TD Trzin	Florijanov sejem
26.6.	TD Trzin	Mednarodni folklorni festival

Obvestila:

- *Planinsko društvo Onger Trzin - Mladinski odsek (Nov urnik srečanj planinskih skupin - vse dodatne informacije bodo objavljene na spletni strani PD Onger Trzin).*
  - *Planinski kroček za učence 1. triade (Planinska skupina BIBE) vsako sredo od 16.00 do 17.00 v OŠ Trzin (učilnica - likovni pouk) Info: Irena (031) 362 092*
  - *Srečanja učencev 2. triade (PS Nure krvne) v društveni hišici vsak prvi in tretji petek v mesecu od 16.00 do 18.00 Info: Emil (031) 570 533.*
  - *Srečanja učencev 3. triade (PS Večalkice) vsak petek od 19.00 do 21.00 v društveni hišici Info: Tomaz (031) 880 894*
  - *Srečanja za dijake in študente vsak drugi četrtek v mesecu od 19.00 do 21.00 ure v društveni hišici. Info: Boštjan (040) 513 550.*
- *DU Žerjavčki vabi vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16. uri v prostore stare osnovne šole*
- *Sportno društvo Trzin*
  - Rekreacija: nogomet – vsako soboto ob 16.30 v telovadnici OS, košarka – vsako nedeljo ob 15.30 v telovadnici OŠ*
  - Aerobika TNZ – vsak torek in četrtek ob 19.00 uri v telovadnici OŠ Trzin (info. In prijave Andreja na tel. 041 748 333)*
  - Rekreacija za ženske - vsako sredo ob 20.00 v telovadnici OS Trzin*
- *INFORMACIJE O PRIREDITVAH so na voljo tudi v času dežurstva v občinskem informativnem središču - Centru družbenih dejavnosti Ivana Hribarja, Ljubljanska 12 f, za dejavnosti Turističnega društva Trzin pa predvsem vsak petek od 8.00 do 13.00 in 15.00 do 19.00 ure. Telefon CIH 5644730.*

sam

**TRGOVINA Z
GRADBENIM
MATERIALOM**

Spoštovani kupci, obveščamo Vas, da smo
trgovino s Krakovske 4b v Domžalah
preselili na novo lokacijo v:

INDUSTRIJSKO CONO JARŠE
Preserska 1, Zg. Jarše, Radomlje
tel: 729 88 00, fax: 729 88 32

PIZZERIA ŠPAGETERIJA da Mattia

- mineštra, gobova juha, ...
- rižote, testenine, pizze, ...
- solate in solatni krožniki
- sladice

Hlšne dobrote:

sicilijanski karpačo, piceta s sirom in žajbljem,
domač pršut, rezanci s tartufi, ...

... in velika izbira vrhunskih vin slovenskih vinarjev.

Tel.: 01 / 564 17 07
Ponedeljek zaprta.
TRZIN

Studentski
servis

Domžale

Ljubljanska c. 70
tel: 01 22 11 250
gsm: 071 281 821

Dobrodina

Vše o dohodnini za delo preko e-Študentskega Servisa izveš:

> v osebнем e-servisu na
www.studentski-servis.com,

> na brezplačni tel. št. **080 12 04**, od 9.
do 15. ure in

> v vseh naših poslovalnicah v času
delovnih ur.

Ljubljana | Bežigrad | Kamnik | Litiija | Zagorje | Sevnica

www.studentski-servis.com

VRTNARSTVO GAŠPERLIN

KMETIJA- AG d.o.o.
Meste 99,
1218 Komendi
Tel.: 01/834-35-87
Fax: 01/834-14-71

Vrtnarska proizvodnja in trgovina

PESTRA IZBIRA SEMEN, ČEBULIC, GNOJIL,
NAMENSKIH SUBSTRATOV ZA PRESAJANJE,

PONUDBA ROŽ IZ PROIZVODNJE: PRIMULE,
CIKLAME, CINERARIJE, MAČEHE,...

Delovni čas: 8^h - 17^h
sobote 8^h - 13^h

Čistilni servis

Depala vas d.o.o.

Depala vas 5, Domžale

Tel.: 01/ 72 41 657, 041/ 695 338, 01/ 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil, tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste zaves (tudi lamelne zavese) • tapisone in tople pode ter marmor
Pridemo na dom, po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih. Čistilni servis imamo v Depali vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem
Odperto imamo vsak dan od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h.

Čistilni servis

BAHNE®